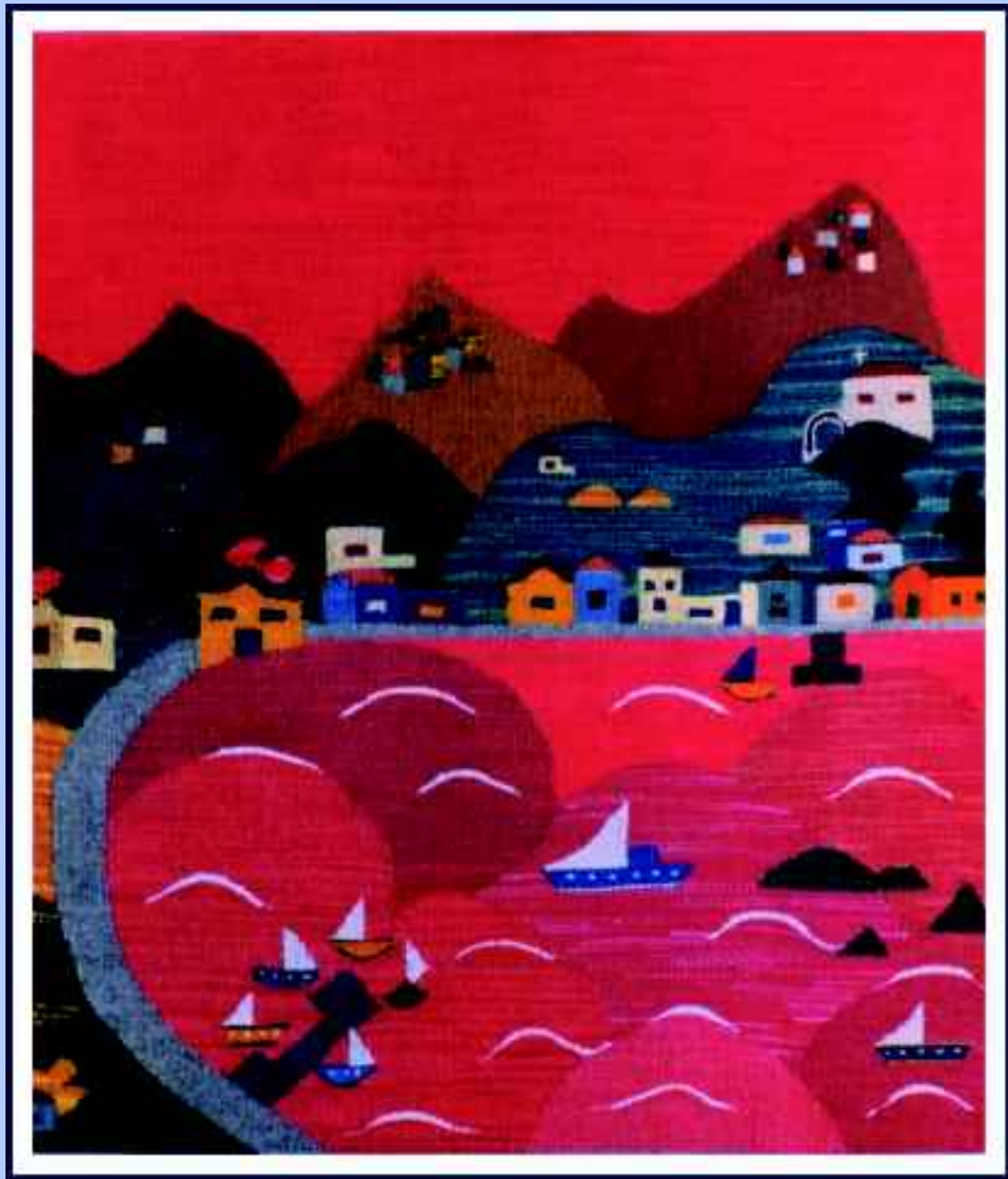

η Λέσβος μας

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΟΛΣΑ

Η Πέτρα Λέσβου

Αφιέρωμα στη ΣΟΦΙΑ ΤΑΤΑ

ΕΤΟΣ ΙΣΤ΄ • ΤΕΥΧΟΣ 68ο • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ • ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ • ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2010
ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΛΕΣΒΙΑΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ, ΟΔΟΣ ΚΙΑΦΑΣ 9, 10678 ΑΘΗΝΑ

ΚΩΔΙΚΟΣ 4201
ΕΝΤΥΠΟ ΚΑΛΙΣΤΟ ΑΡΙΘΜ. ΑΔΕΙΑΣ 2938

ΜΕΘΥΜΝΑΙΟΣ

Κρασί της Χρονιάς 2008 στα Ηνωμένα Έθνη

- Τόσο ο ερυθρός, όσο και ο λευκός "blanc de noirs" Μεθυμναιός παράγονται από την αρχαία ερυθρά ποικιλία σταφυλιού της Λέσβου «Χυδηριώτικο».
- Οι αμπελώνες και το οινοποιείο βρίσκονται μέσα στον κρατήρα του ηφαιστείου που δημιούργησε το Απολιθωμένο Δάσος της Λέσβου, με αποτέλεσμα το παραγόμενο κρασί να έχει έντονα ορυκτώδη χαρακτήρα.
- Φανατικά βιολογικό κρασί, με ελάχιστα θειώδη
- Μοναδική, καθαρή γεύση και χρώμα

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ

Λιανική και Χονδρική Πώληση:

Μεθυμναιός Οίνος

Αχιλλέως 8 & Μουσών

175 62 Π. Φάληρο

Τηλ.: 2109884284, Fax: 2109884424

Δευτέρα ως Παρασκευή: 3:00 μ.μ. - 8:00 μ.μ.

Σάββατο: 10:00 π.μ. - 3:00 μ.μ.

Λιανική Πώληση:

Ευθυμιάδης

Κυδαθηναίων 29

105 58 Πλάκα

Τηλ.: 2103229339

Δευτέρα ως Σάββατο:

8:30 π.μ. - 11:00 μ.μ.

Επισκέψιμο Οινοποιείο:

811 03 Χύδρα Λέσβου

Τηλ.: 2253051518, Fax: 2253051642

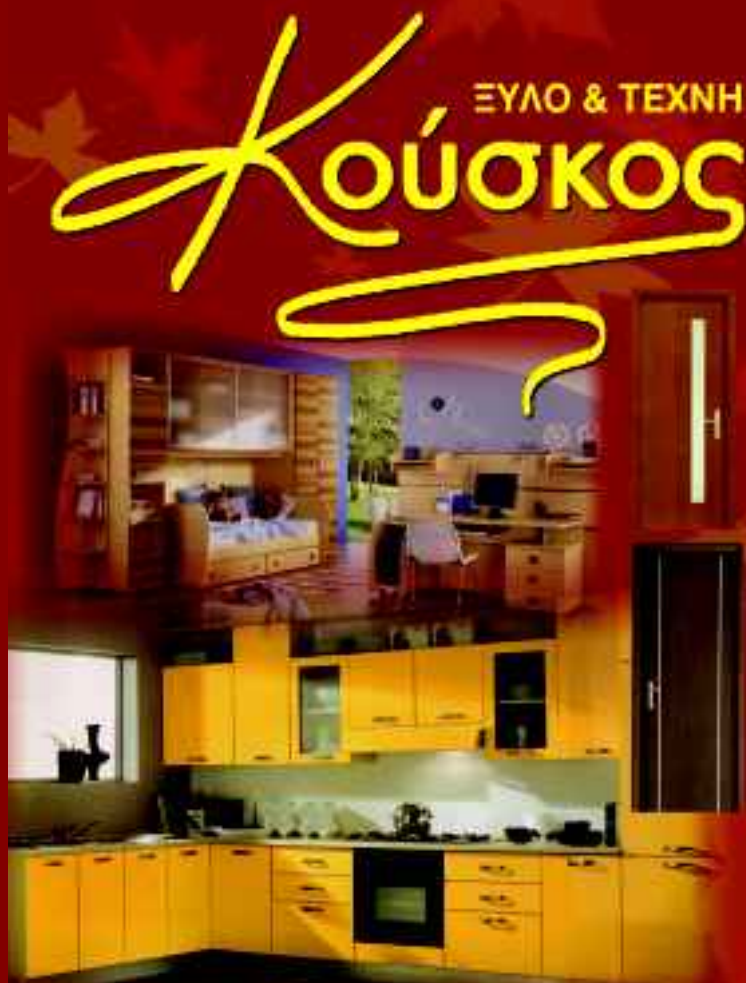
Περίοδος Επισκεψιμότητας:

1η Αυγούστου - 30 Σεπτεμβρίου: 10:00 π.μ. - 4:00 μ.μ.

Κλειστό Κυριακές και 15 Αυγούστου

1η Οκτωβρίου - 31 Ιουλίου: με ραντεβού

www.methymneos.gr • info@methymneos.gr

ΚΟΥΖΙΝΑ • ΠΟΡΤΑ • ΝΤΟΥΛΑΠΑ
ΕΠΙΠΛΑ ΜΠΑΝΙΟΥ
ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

ΣΟΥΛΙΟΥ 16- ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΤΗΛ: 210 97 56 231, 6945 85 98 96
ΤΗΛ. FAX: 210 99 15 830

ΝΤΟΥΛΑΠΑ ΑΝΟΙΓΟΜΕΝΗ Η' ΣΥΡΟΜΕΝΗ
ΜΕ ΘΕΜΑΤΙΚΟ ΤΖΑΜΙ

- "Έφυγε " η Σοφία Τατά 4
- Αισθητική της Μουσικής 6
- Νέοι ηθοποιοί με καταγωγή από τη Λέσβο..... 9
- Στην κορυφή της Ευρώπης με αρχηγό μια Μυτιληνιά..... 11
- Αθλητικός Ομίλος Χόκεϊ Ναπαίους Απόλλων....12
- Γιάννης Κοντέλλης..... 15
- Βιομηχανική κληρονομιά 17
- Λεσβιακό βιβλίο - Νέες εκδόσεις21
- Βιβλιοπαρουσίαση.....22
- Η Ο.Λ.Σ.Α και οι Σύλλογοι της Αττικής.....25
- Υποψήφιοι με καταγωγή από τη Λέσβο.....27

ΕΞΩΦΥΛΛΟ :

Αφιέρωμα στη ΣΟΦΙΑ ΤΑΤΑ

«η Λέσβος μας»

Εκδότης: ΤΣΑΚΙΡΕΛΛΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Εμ. Μπενάκη 30, 106 78 ΑΘΗΝΑ

Τηλ.: 210 3833483 - Fax: 210 3830974

e-mail : christodoulos_tsakirellis@yahoo.gr

Ιδιοκτήτης: Ομοσπονδία Λεσβιακών Συλλόγων Αττικής

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΟΛΣΑ

Κιάφας 9, 106 78 ΑΘΗΝΑ

Τηλ./Fax: 210 3847016

www.lesvos-olsa.gr & www.lesvosolsa.gr

ΕΤΟΣ ΙΣΤ • ΤΕΥΧΟΣ 68°

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2010

Τιμή : 1 €

Διανέμεται δωρεάν

ISSN 1106-4129

Υπεύθυνος κατά το νόμο:

ΤΣΑΚΙΡΕΛΛΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, πρόεδρος ΟΛΣΑ

Εμβάσματα-Επιταγές, για την ενίσχυση της έκδοσης του περιοδικού, στη διεύθυνση της Ομοσπονδίας

Παραλήπτες: Παπαϊωάννου Νίκος-Τσακίρελλης Χριστόδουλος

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- Δεν είναι απαραίτητο οι απόψεις των αρθρογράφων να εκφράζουν απόλυτα τις θέσεις της Ομοσπονδίας και του περιοδικού μας.
- Άρθρα ανυπόγραφα δε θα δημοσιεύονται.

Επιμέλεια έκδοσης: ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΒΑΚΑΛΗΣ

ΣΤΡΑΤΗΣ ΖΑΝΤΑΛΗΣ

Διορθώσεις : ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΒΑΚΑΛΗΣ

Φωτοσύνθεση-Φιλμς

ΓΙΑΜΑΡΕΛΟΥ ΘΕΟΔΩΡΑ

Ορφανίδου 4, 111 41 Αθήνα

Τηλ.: 210 2016688, Fax: 210 2019735

E-mail: stathis@hol.gr

Εκτύπωση-Βιβλιοδεσία

NON STOP PRINTING LTD

Αίμονος 71 & Κρέοντος

Ακαδημία Πλάτωνος, 104 42 Αθήνα

Τηλ.: 210 5144445

Στο κατώφλι ενός νέου χρόνου λοιπόν και πάλι. Ευχόμαστε ολόψυχα υγεία και δύναμη στους χαλεπούς αυτούς καιρούς και αισιοδοξία. Αν χάσουμε το κουράγιο μας χαθήκαμε. Αισθανόμαστε ότι επαναλαμβάνουμε τα ίδια, από την άλλη όμως μέσα μας μια φωνή μας ωθεί να επαναλαμβάνουμε τα αυτονόητα. Αποδείχθηκε ότι τα αυτονόητα είναι εκείνα που δεν υπάρχουν στις μέρες μας. Ο κόσμος όμως προχωρεί παρά τις αντιξοότητες και τα προβλήματα προχωρεί γιατί κάποιιοι του δείχνουν το δρόμο με το φως που εκπέμπουν, φωτεινοί φάροι μέσα στα σκοτάδια της εποχής μας. Από που λοιπόν θα κρατηθούμε πως θα βαδίσουμε στο μέλλον. Αναφέρουμε κάποια παραδείγματα ελπίδας ανθρωπιάς πνευματικής ακτινοβολίας, προσφοράς: Η Λέσβος είναι μια φωτεινή χωρίς την γλυκειά μας **Σοφία Τατά** που έφυγε πρόσφατα από κοντά μας. Η Σοφία ασχολήθηκε με τα φυτικά χρώματα, μας βοήθησε να ανακαλύψουμε την μαγεία μέσα από τα υφαντά της, τις πανέμορφες ταπισερί της. Η φωνή της ηχεί ακόμα στ' αυτιά μας « **Οδοιπορώ στο νησί μου, και στο παρελθόν. Η ευλογημένη Λεσβιακή γή, η λεσβιακή άνοιξη μου δίνουν χρώματα μαγευτικά, μοναδικά, ίσως γιατί το φως εδώ είναι μοναδικό. Αναζητώ τα παλιά μυστικά της βαφής με φυτά μυστικά που πήραν μαζί τους εδώ και εκατό χρόνια οι γυναίκες που έχουν πια χαθεί...κλωστούλα κλωστούλα ζωντανεύουν τα χρώματα μου ...χαίρομαι όταν μέσα από τα έργα μου εκφράζεται η δύναμη της φύσης η δύναμη των φυτικών χρωμάτων.**»

Αντίο αγαπημένη μας Σοφία.

Ένα άλλο ζωντανό παράδειγμα είναι ο **Δημήτρης Νικορέτζος**: δυο φορές βραβευμένος από την Ακαδημία Αθηνών, ένας σημαντικός Λέσβιος, πανελλαδικά καταξιωμένος ποιητής και πολύ σημαντικός δοκιμογράφος και ερευνητής, τα τελευταία έργα του με τις επιστολές **Ελύτη στον Τεριάντ** και το τελευταίο έργο του για τον **άγνωστο Ελύτη της Μυτιλήνης** έχουν προκαλέσει αίσθηση. Ο Δημήτρης βρίσκεται έμπρακτα κοντά στους συλλόγους μας και στην ΟΛΣΑ. Χάρισε σε πολλά πολιτιστικά σωματεία ένα σημαντικό μέρος από το έργο του για τις βιβλιοθήκες τους, για να γίνει κτήμα τους. Χάρισε πρόσφατα στην ΟΛΣΑ αρκετά σημαντικά βιβλία του, για να τα αξιοποιήσουμε κατάλληλα. Βρίσκεται ακοίμητος φρουρός δίπλα μας στην προσπάθεια για την ανοικοδόμηση του Παλλεσβιακού Πνευματικού Κέντρου που θα φέρει το όνομα του ευεργέτη της Λέσβου και φίλου του Μίλητ Παρασκευαΐδη, παρακολουθεί τον αγώνα μας, συμμερίζεται τις αγωνίες μας, ενημερώνεται, βοηθά. Τον ευχαριστούμε από τα βάθη της ψυχής μας. Ο τομέας της κοινωνικής αλληλεγγύης είναι κάτι που πρέπει να μας απασχολεί μονίμως στις μέρες μας. Τίποτε δεν πρέπει να πηγαιίνει χαμένο, αυτό που εμείς πετάμε είναι εξαιρετικά χρήσιμο για κάποιον άλλο. Στον τομέα αυτό όταν με το καλό προχωρήσουμε την ανέγερση του Πνευματικού Κέντρου η ΟΛΣΑ θα δραστηριοποιηθεί ακόμα περισσότερο σε συνεργασία πάντοτε με ομάδες και φορείς της Λέσβου, που ήδη συνεργαζόμαστε.

Καλή Χρονιά με υγεία σε όλους. Τίποτε δεν χάθηκε, αντίθετα θα κερδίσουμε πολλά όταν βρεθούμε με τα χέρια ενωμένα σε κοινές προσπάθειες. Σε θέση μάχης λοιπόν, στα χαρακώματα, όχι για πόλεμο αλλά για έργα κοινωνικής αλληλεγγύης και πολιτισμού, εθελοντικής προσφοράς για τον άνθρωπο, το περιβάλλον.

Σε θέση μάχης γιατί η μεγάλη προσπάθεια για την ανοικοδόμηση του Παλλεσβιακού Κέντρου τώρα αρχίζει. Θα μείνει έξω από αυτή την προσπάθεια κανείς;

Σε θέση μάχης λοιπόν η ΟΛΣΑ, οι σύλλογοί μας, η Επιτροπή Πρωτοβουλίας, όλοι μαζί. Αξίζει τον κόπο.

Καλή Χρονιά σε όλους

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΟΛΣΑ

«ΕΦΥΓΕ» Η ΣΟΦΙΑ ΤΑΤΑ

Η γνωστή συμπατριώτισσά μας καλλιτέχνης της τέχνης της υφαντικής και ιδιαίτερος της ταπισερί **Σοφία Τατά** έφυγε ξαφνικά από τη ζωή από ανακοπή καρδιάς.

Η αγαπητή φίλη Σοφία ήταν ένας πνευματικός άνθρωπος που διακρινόταν από καλοσύνη και αγάπη για τον τόπο μας, τη Λέσβο.

Με κάθε ευκαιρία αποδείκνυε αυτήν την αγάπη της στο τόπο που τη γέννησε και στους ανθρώπους του.

Ήταν ενεργό μέλος της Λεσβιακής Παροικίας μέχρι το τέλος της ενώ δεν παρέλειπε να βρίσκεται κοντά σε κάθε δραστηριότητα των αποδήμων Λεσβιακών Συλλόγων και να **βοηθάει** κάθε είδους ανάγκη τους είτε με τη **δωρεά κάποιου έργου** είτε **ενισχύοντας οικονομικά** όσο της ήταν δυνατό.

Πολλά έργα της **κοσμούν** χώρους συλλόγων και φορέων και δε θα ξεχάσω εκτός των πολλών άλλων, την ευγενική της χειρονομία πριν ενάμιση χρόνο να μας δωρίσει την ημέρα της εκδήλωσης - παρουσίασης του μουσικού συγκροτήματος «**Δήθεν**» ένα πολύ ωραίο της έργο της με θέμα μια γειτονιά της Αγιάσου.

Ένα έργο που κατέχει περίοπτη θέση στην αίθουσα του συλλόγου μας (Μεσοτοπιτών Λέσβου) στη Δάφνη. Πολλά εξάλλου ήταν και τα έργα της που δώρισε στην Ομοσπονδία Λεσβιακών Συλλόγων Αττικής (ΟΛΣΑ), με πιο πρόσφατο αυτό την ημέρα της περσινής κοπής της βασιλόπιτας το Φεβρουάριο του 2010, ενστερνιζόμενη πλήρως τη μεγάλη προσπάθεια για την ανέγερση του **Παλλεσβιακού Πνευματικού Κέντρου «ΜΙΑΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ»**.

Η εξόδιος ακολουθία τελέστηκε την **Πέμπτη 9 Δεκεμβρίου** στις **12.00** το μεσημέρι στον **Ιερό Ναό Αγίας Ζώνης Πατησίων** όπου πλήθος φίλων, Λέσβιων και μη, προσήλθε για ένα τελευταίο χαιρετή στην φίλη και αγωνίστρια Σοφία. Μεταξύ αυτών: **Μανώλης Γλέζος**, **Λένα Διβάνη-συγγραφέας**, **Κωστής Παλαιωάννου**-πρόεδρος Εθνικής Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, **Χρόνης Μπότσογλου**-ζωγράφος και καθηγητής της Αν. Σχολής Καλών Τεχνών, **Ζάχος Μαντζαβίνος**-ιατρός, καθηγητής Πανεπιστημίου, **Μαρία Στρατηγάκη**-Γενική Γραμματέας Ισότητας των

Φύλων, ο πρόεδρος του Συλλόγου Συνταξιούχων Υπαλλήλων του ΙΚΑ και από τη «**Λεσβιακή Παροικία**» ο λογοτέχνης και επίτιμος πρόεδρος της **Τάκης Χατζηαναγνώστου**, η πρόεδρος **Καίτη Μεσσηνέξη-Πλαστή** και ο **Θεόδωρος Πλαστής**. Επίσης από την **ΟΛΣΑ** ο πρόεδρος **Χριστόδουλος Τσακιρέλλης** και μέλη του Δ.Σ, οι λογοτέχνες **Δημ. Σαραντάκος**, **Δημ. Νικορέτζος**, **Φαίδων Θεοφίλου**, **Στράτος Δουκάκης**, ο πανεπιστημιακός **Αρτέμης Γιαννίτσαρης**, κ.α.

Το απόγευμα η σωρός της «πήρε το δρόμο» για τη Μυτιλήνη για να ταφεί στα χώματα του αγαπημένου της τόπου. Στην ταφή, που έγινε στο **Πρώτο Νεκροταφείο** της Μυτιλήνης, παρευρέθη μεταξύ άλλων, ο **Δημήτρης Βουνάτσος**-δήμαρχος Μυτιλήνης, και πολλοί άλλοι. Στο σαρανταήμερο μνημόσυνο την τιμήσαν επίσης πολλοί Μυτιληνιοί, μεταξύ των οποίων ο δήμαρχος και υφυπουργός **Νίκος Σηφουνάκης**.

Θερμά συλλυπητήρια στην κόρη της Χριστίνα, στ' αδέρφια της Νίκη, Ελευθερία, Λευτέρη και σε όλους τους οικείους της.

Ας είναι ελαφρύ το χόμα που τη σκέπασε.

Λίγα λόγια για τη Σοφία Τατά

Γεννήθηκε το 1936 στη Μυτιλήνη, όπου και ολοκλήρωσε τις γυμνασιακές της σπουδές. Εργάστηκε ως διοικητικός υπάλληλος στο Ταμείο Αρτεργατών (το οποίο στη συνέχεια συγχωνεύτηκε με το ΙΚΑ) αλλά η αγάπη της από τα νεανικά της χρόνια ήταν να δουλεύει με το δέρμα, το ύφασμα και το μέταλλο. Στα χρόνια της δικτατορίας υπήρξε δραστήριο μέλος της ανανεωτικής αριστεράς ενώ αργότερα παράλληλα με την πολιτική της δραστηριότητα υπήρξε και αξιόλογη καλλιτέχνης στον τομέα των φυτοβαφών και των ταπισερί, μοναδική ίσως στην Ελλάδα. Το 1983 είναι η χρονιά που ασχολείται περισσότερο με αυτό που την έκανε γνωστή και εκτός Λέσβου καθώς παρακολούθησε μαθήματα υφαντικής στον ΕΟΜΜΕΧ και την ΧΑΝ, όπου και ειδικεύθηκε στις τεχνικές ύφανσης ταπισερί. Παρακολούθησε επίσης μαθήματα σχεδίου και ζωγραφικής στα τμήματα επαγγελματικής εκπαίδευσης του Δήμου Αθηναίων.

Το 1985, το Υπουργείο Πολιτισμού της έδωσε υποτροφία για να παρακολουθήσει ειδικά μαθήματα

πάνω στην αρχαϊκή τεχνική των φυτοβαφών. Μετακόμισε έτσι στην Κρήτη και παρακολούθησε μαθήματα για τρεις μήνες στο εργαστήρι της μοναδικής δασκάλας

Σοφίας Κανά. Κατά τη διάρκεια των επόμενων τριών ετών περιπλανήθηκε τόσο στο νησί της όσο και σε ολόκληρη την Ελλάδα συλλέγοντας άνθη, καρπούς, φύλλα, σπόρους και φλοιούς, που θα δάνειζαν τα μαγευτικά χρώματά τους στα νήματά της. Το χρώμα λοιπόν έγινε η έκφραση της ψυχής της. Η δύναμη των φυτικών χρωμάτων την οδήγησε πίσω στον αργαλειό, την "κρεβατή" στη ντοπιολαλιά της Λέσβου. Έτσι ξεκίνησε να υφαίνει τις ταπισερί της. Αγαπημένο της θέμα ήταν τα τοπία των αιγαιοπελαγίτικων νησιών με εμφανή τη χαρά του χρώματος σε όλα της τα έργα.

Η θεματολογία των έργων της ήταν εμπνευσμένη από σκηνές της λεσβιακής ζωής του παρελθόντος, καθώς και από τη φύση του νησιού. Το 1990 παρακολούθησε μαθήματα νέων τεχνικών ύφανσης στο Ίδρυμα Αγγελικής Χατζημιχάλη με υποτροφία του Δήμου Αθηναίων. Τον Αύγουστο του 1990 έγινε η πρώτη της ατομική έκθεση στο Γενί Τζαμί στη Μυτιλήνη, ενώ τον επόμενο Μάιο συμμετείχε σε ομαδική έκθεση ταπισερί στην αθηναϊκή γκαλερί "Πλειάδες". Εκείνη τη χρονιά συμμετείχε και σε ομαδική έκθεση των 11 πιο διακεκριμένων ταπισεριστών της Ελλάδας στην Αθήνα και το 1993 έκανε δεύτερη έκθεση στη Δημοτική Πινακοθήκη του Μολύβου. Από τότε πρωταγωνιστούσε με έργα της φτιαγμένα με εξαιρετική τέχνη σε μεγάλες ατομικές και ομαδικές εκθέσεις, Ύδρα, Μυτιλήνη, ΗΠΑ, στο Πνευματικό Κέντρο-Μέγαρο Γκύζη στη Σαντορίνη (2006) όπου ήταν και η τελευταία της έκθεση, ενώ παράλληλα έδινε διαλέξεις για την υφαντική και τις φυτοβαφές όπως αυτές που έδωσε στο Πανεπιστήμιο του Πόρτλαντ, στο Μέην των ΗΠΑ.

Από το 2003 η αγαπητή Σοφία

επεξεργαζόταν το υλικό και τις συνταγές για τις φυτοβαφές έχοντας συμφωνήσει να εκδοθεί από την ΕΤΒΑ ένας σημαντικός **κατάλογος-λευκόμα** μοναδικό στα εκδοτικά χρονικά τουλάχιστον για την Ελλάδα.

Δυστυχώς αν και τον είχε ολοκληρώσει και δεν απέμενε παρά η ειδική επιμέλεια που απαιτεί μια τέτοια δουλειά, δεν πρόλαβε... Τώρα το υλικό αυτό πέρασε στα χέρια της κόρης της Χριστίνας η οποία μόλις το ολοκληρώσει με την προσήκουσα προσοχή, θα το εκδώσει.

Ήταν μια δραστήρια, αξιαγάπητη γυναίκα, "μια μεγάλη καρδιά με δύο χρυσά χέρια" που κάνανε θαύματα.

Νεκτάριος Βακάλης

*Ευχαριστούμε πολύ τη κόρη της Χριστίνα Παπαδοπούλου που μας βοήθησε ιδιαίτερα στέλνοντας μας αρκετές φωτογραφίες που της ζητήσαμε για τη ζωή και το έργο της αξιαγάπητης μητέρας της. Η Χριστίνα επιτελεί σημαντικό έργο ως **επιστημονική συνεργάτιδα** σε θέματα εκπαίδευσης και προώθησης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, διεθνών συνεργασιών και επικοινωνίας στην **Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου**. Η ΕΕΔΑ ιδρύθηκε με το ν 2667/1998 ως συμβουλευτικό όργανο της Πολιτείας σε θέματα προστασίας και προώθησης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Ιστότοπος: www.nchr.gr*

Η Ομοσπονδία Λεσβιακών Συλλόγων Αττικής (ΟΛΣΑ) εκφράζει τα θερμά συλλυπητήρια όλων των Λέσβιων του Λεκανοπεδίου Αττικής για το θάνατο της Σοφίας Τατά η οποία υπήρξε μια σημαντική καλλιτέχνης της τέχνης της υφαντικής και ιδιαίτερος της ταπισερί, ένας πνευματικός άνθρωπος του αγώνα και της προσφοράς που μας χάριζε απλόχερα την τέχνη και το χαμόγελό της.

Η ΟΛΣΑ αντί στεφάνου κατέθεσε σύμφωνα με την επιθυμία της, το ποσό των 100 ευρώ στην ActionAid, και δημοσίευσε το παραπάνω κείμενο στο γραπτό και ηλεκτρονικό τύπο του νησιού μας.

ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Σπύρος Πολυχρονόπουλος / Spyweirdos

Μια διάλεξη για την αντίληψή μας στην πιο διαδεδομένη τέχνη, τη μουσική πραγματοποιήθηκε στις 5 Δεκεμβρίου στα ιδιόκτητα γραφεία του **Συλλόγου Πολιχνιατών Αθήνας** (Μαυρομιάλη 147) με ομιλητή το **Σπύρο Πολυχρονόπουλο** ή αλλιώς **Spyweirdos** όπως είναι γνωστός στο χώρο της μουσικής. Ο Σπύρος με

καταγωγή από τον **Πολιχνίτο** μίλησε και έθεσε προβληματισμούς γύρω από ουσιαστικά θέματα κατά τη σύνθεση ενός έργου καθώς και την ακρόασή του. Ο **Spyweirdos**, **διδασκτορικός ερευνητής** σε θέματα Audio στο

τμήμα Ηλεκτρολόγων-Μηχανικών και **συνθέτης μουσικής** εδώ και αρκετά χρόνια, ταξίδευσε το κοινό στον κόσμο της αισθητικής του στη μουσική, καθώς η φιλοσοφία του κάθε καλλιτέχνη παίζει καταλυτικό ρόλο για την παραγωγή του έργου του. Ο ομιλητής μετέδωσε τη σκέψη του ανοίγοντας θέματα για συζήτηση και προβληματισμό.

I. Το Θέαμα

Για να ορίσω το τι είναι μουσική νιώθω την ανάγκη πρώτα να ορίσω τι είναι θέαμα. Κατά τον **Γκυ Ντεμπόρ** λοιπόν **“το θέαμα δεν είναι ένα σύνολο εικόνων αλλά μια κοινωνική σχέση ατόμων διαμεσολαβούμενη από εικόνες”**. Η ύπαρξη της **“φθηνής μουσικής”** συνεχίζει αμείωτα μέχρι και σήμερα διότι δεν την προσέχει κανείς ως καθαρό μουσικό γεγονός. Όλοι μπορούν εύκολα να κατανοήσουν τις απλές της φόρμες, να συμφωνήσουν με τα καθοδηγούμενα νοήματα και πλέον ως μία μάζα ανθρώπων με κοινά συναισθήματα να δράσουν. Έτσι προκύπτει η αντίληψη της κοινωνίας, της προσωπικότητας του ατόμου μέσα από το θέαμα, το οποίο επιβάλλεται δια του μονοπωλίου του στους καταναλωτές. Η μεσαία τάξη, ο στυλοβάτης του σύγχρονου καπιταλισμού, καταναλώνει θέαμα νοητικά έχοντάς το αποδεχτεί ως το σκοπό της. Η μεσαία τάξη που δεν μπορεί, για οικονομικούς λόγους να καταναλώσει θέαμα, επαναστατεί. Είναι όμως πλέον γνωστά τα όρια αντοχής της μεσαίας τάξης τουλάχιστον στο δυτικό κόσμο και φροντίζεται να μην ξεπερνιούνται. Επίσης φροντίζεται με επιστημονικό τα μηνύματα τρόπο να είναι αφενός εύκολα αντιληπτά αφετέρου παρόμοια σε κάθε γενιά, στολισμένα όμως με διαφορετικά χρώματα. Αυτή η διαφορά χρωμάτων από γενιά σε γενιά φαίνεται ως πρόοδος και εξέλιξη του θεάματος, το οποίο όμως φυσικά παραμένει σταθερό στις αρχές του, αλλάζοντας περιτύλιγμα με τη βοήθεια της τεχνολογίας. Έτσι για το κοινό όπως υποστηρίζει και ο Αντόρνο **“η κουλτούρα αντικαθίσταται από χειραγωγημένες ηδονές”**.

II. Επίπεδα αντίληψης

Υπάρχουν επίπεδα κατανόησης της επιστήμης, της φιλοσοφίας και της τέχνης. Χρειάζεται αρκετή ενασχόληση με κάθε τι ώστε να έχουμε αντίληψη σε βάθος και τελικά σοβαρή γνώμη. Στην επιστήμη βλέποντας άγνωστους συμβολισμούς αρκετά συχνά υπάρχει η τιμιότητα να ακουστεί **“δεν γνωρίζω”**, στη φιλοσοφία λιγότερο συχνά θα συμβεί κάτι τέτοιο γιατί όλοι πιστεύουν πως έχουν λόγο σε ό,τι αφορά τη σκέψη σε οποιοδήποτε θέμα. Στην τέχνη όμως και ειδικά τη μουσική αυτή η ειλικρίνεια είναι αρκετά σπάνια. Όλοι βιάζονται να συγκρίνουν τον ορισμό που έχουν αποστηθίσει για το τι είναι τέχνη από το θέαμα, που αδιάκοπα και νοητικά καταναλώνουν, με οποιοδήποτε νέο καλλιτεχνικό ερέθισμα τους δοθεί. Εάν τελικά δεν πληρεί τις προδιαγραφές του θεάματος θεωρείται ως μη τέχνη. Στην άλλη περίπτωση που πληρεί τις προδιαγραφές ενδέχεται να μην έχει προέλθει από τα κανάλια του θεάματος, δεν τυχάνει μεγάλης διάδοσης, κι έτσι γνωρίζει την περιφρόνηση ως μη αρκετό. Είναι πολύ συγκεκριμένο τι θα ονομάσει τέχνη κάποιος, ο οποίος δεν έχει ασχοληθεί σε βάθος με αυτή, **“ό,τι πληρεί της προδιαγραφές του θεάματος και προέρχεται από αυτό”**.

Όπως αναφέρει ο Αντόρνο στο βιβλίο του **“θεωρία της ημιμόρφωσης”** το **“great symphonies”** είναι ένα best seller βιβλίο κομμένο ασύστολα στα μέτρα ημιμορφωτικής ανάγκης του κοινού στο οποίο ο Σίγκμουντ Σπάεθ προσπαθεί να πείσει τους αναγνώστες του ότι μπορούν με απλά βήματα να κατανοήσουν μεγάλα συμφωνικά έργα. Έτσι ώστε να μπορεί ο ακροατής να εντυπώνει τις αντίστοιχες μουσικές φράσεις στο στυλ των σουζέ. Για παράδειγμα το κεντρικό θέμα της 9ης του Μπετόβεν τραγουδιέται ως εξής: **“Σήκω! Η φοβερή ενάτη είναι στα χέρια σου τώρα!”**. Ή ένα από τα πιο δραματικά μουσικά έργα ορχηστρικής μουσικής, το 2ο μέρος της παθητικής συμφωνίας του Τσαϊκόφσκι **“Αυτή η μουσική έχει λιγότερο δραματικό ρόλο, δεν εμπεριέχει πια τόσο πόνο. Η λύπη τελείωσε, η θλίψη γιατρέυτηκε, ο Τσαϊκόφσκι είναι ήρεμος πάλι!”**. Υπάρχουν πάντοτε έξυπνα τρικ για να εξαπατηθεί το κοινό και να πλανάται πως έχει πλέον αντιληφθεί και βιώσει το έργο.

III. Λαγνεία του παρελθόντος

Επικρατεί γενικά η άποψη πως οτιδήποτε παλιό είναι και καλό. Ωστόσο χρειάζεται ουσιαστική μουσική παιδεία, ώστε να διαχωριστεί ο ρομαντισμός της ανάμνησής από το καθαρό μουσικό γεγονός. Αυτός ο ρομαντισμός είναι ο βασικότερος λόγος για τον οποίο τα έργα τέχνης σήμερα έχουν μεγαλύτερη συναισθηματική αξία από αυτήν που είχαν όταν δημιουργήθηκαν. Έτσι για παράδειγμα, σήμερα θεωρείται πιο ποιοτική, η μουσική ντίσκο από την house. Αυτή η σύγχυση δημιουργεί σοβαρό πρόβλημα στην πρόοδο της τέχνης. Είναι ένας βασικός τρόπος παραγωγής συναισθημάτων για κάθε έργο να μπορεί να ανακαλέσει κάτι από τη μνήμη. Ο αληθινός συνθέτης όμως χρησιμοποιεί τη μνήμη αυτή ως γνώση για τη δημιουργία κάτι καινούριου. Ο Μπαχ ήταν ο πρώτος που έγραψε φούγκες κι ακόμη και στις μέρες μας μπορούμε να τις ακούμε ή να

συνθέτουμε πάνω στη συγκεκριμένη φόρμα. Ωστόσο η φούγκα σήμερα στερείται τη δυνατότητα μετάδοσης σύγχρονων νοημάτων, ενώ αυτό που είναι σημαντικό είναι το να εξελίσσεται και να αλληλεπιδρά η τέχνη με την εκάστοτε κοινωνία. Η λαγνεία με την οποία ατενίζουμε το παρελθόν διαιωνίζει αρρωστημένα τα μουσικά στεγανά και συχνά τα καλλιτεχνικά έργα άνευ ουσίας, αναγνωρίζονται ως αριστουργήματα. Δε χρειάζεται τίποτε παραπάνω από την επανάληψη ενός κακόγουστου ροκ μοτίβου του '80, λίγο θυμωμένου και ψιλοεπαναστατικού βλέμματος στη σκηνή για να κατασκευαστεί ένα πρότυπο μεγάλου και ασυμβίβαστου τραγουδιστή. Αυτό το πρότυπο δε θα έπειθε κοινό το οποίο έχει ασχοληθεί σοβαρά με τη μουσική.

Όταν ο Καζαντζίδης τραγουδάει για ξενιτιά στους ξενιτεμένους Έλληνες ή ο Θεοδωράκης για επανάσταση στους Αθηναίους που βρίσκονται στο πολυτεχνείο, στην εποχή της χούντας, δε δημιουργούν τέχνη. Δημιουργούν μαζικά το ίδιο συναίσθημα σε συγκεκριμένη ομάδα ανθρώπων που βρίσκεται σε μια κατάσταση. Ποτέ δε θα ονόμαζα κάτι τέτοιο “τέχνη” διότι στερείται πλήρως της ελεύθερης παραγωγής συναισθημάτων από τη μεριά του δέκτη. Το συγκεκριμένο κοινό όμως τους θεωρεί άμεσα μεγάλους καλλιτέχνες και το έργο τους αδιαμφισβήτητα αριστουργηματικό αφού κατάφεραν να συγκινήσουν. Έτσι τα έργα αυτά, περνώντας στην ιστορία σημαίνουν πολλά και για τις επόμενες νέες γενιές του εν λόγω κοινού, οι οποίες θα τα αντιμετώπιζουν ως ένδοξο παρελθόν. Έτσι από την πλευρά του ο καλλιτέχνης μετατρέπεται σε δημαγωγός και είτε εκφράζεται αληθινά έχοντας λαϊκή παιδεία είτε δίνοντας στο λαό αυτό που θέλει, το αποτέλεσμα παραμένει ίδιο. Η μη ουσία της στοχευόμενης τέχνης γίνεται εύκολα αντιληπτή εάν παρατηρήσουμε πως όταν προσπαθήσει κάποιος έξω από αυτήν την ομάδα ανθρώπων να βρει νόημα σε αυτά τα έργα, μένει απογοητευμένος. Η ουσιαστική τέχνη απευθύνεται σε όλους τους μυημένους σε αυτή και παιδευμένους ανθρώπους.

Η μουσική που βρίσκεται στην κατηγορία που περιέγραψα θα έπρεπε να έχει ρόλο διασκέδασης και χαλάρωσης του πνεύματος. Είναι η θέση που θα έπρεπε να έχει σε κάθε κοινωνία, ώστε να μην εξαπατάται το κοινό, νομίζοντας ότι ασχολείται με κάτι πνευματικό.

IV. Ηθική τέχνη

Σύμφωνα με τον Άντλερ “το έγκλημα είναι μόνο ένα είδος αντικοινωνικής συμπεριφοράς, κάθε συμπεριφορά που δεν συμφωνεί με τα καθιερωμένα ήθη είναι αντικοινωνική με την ίδια ακριβώς έννοια...Οι άνθρωποι που δρουν αντικοινωνικά, είτε διαπράττοντας έγκλημα είτε παραβαίνοντας τα ήθη που είναι γενικός αποδεκτός, είναι εξίσου διεφθαρμένοι ηθικά”. Άρα έχοντας αυτή την αντίληψη οι σύγχρονοι καλλιτέχνες που παραβιάζουν τα ήθη των συμπολιτών τους είναι ένοχοι. Όμως ο Κίρκεγκωρ υπερασπιζόμενος το χριστιανισμό τονίζει ότι “Η αλήθεια δεν μπορεί να κάνει συμφωνίες με τα επικρατούντα ήθη”. Στηρίζει δε αυτή του τη θέση αναφερόμενος στο παράδειγμα του Σωκράτη, ο οποίος οδηγήθηκε στο θάνατο επειδή διακήρυσσε τα

δικαιώματα συνείδησής του ενάντια στην αθηναϊκή θρησκεία. Τέλος, ο Τζον Ντιούι υπογραμμίζει πως “Η αδιαφορία για επικοινωνία με το άμεσο ακροατήριο χαρακτηρίζει όλους τους καλλιτέχνες που έχουν να πουν κάτι καινούριο”.

Ο επιστήμονας, ο φιλόσοφος και ο καλλιτέχνης δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να λαμβάνουν υπόψη τον δέκτη του έργου τους ώστε να το προσαρμόζουν ανάλογα. Όσο γίνεται κάτι τέτοιο τόσο απομακρύνεται ο επιστήμονας από την αλήθεια, ο φιλόσοφος από την ουσιαστική κρίση και ο καλλιτέχνης από την έκφραση. Η ουσιαστική τέχνη διαφέρει από την αισθητική αντίληψη του κοινού γι αυτό πάντοτε δημιουργεί σύγχυση, είναι δύσκολα αντιληπτή και ποτέ δεν έχει καθολική απήχηση.

V. Μουσική για το κοινό

Η κατανάλωση θεάματος όταν επικρατεί καθολικά σε μια κοινωνία δημιουργεί την ψευδαίσθηση στους πολίτες ότι ασχολούνται με τέχνη. Αρχικά, αυτό συμβαίνει διότι επικρατεί η άποψη πως αυτό είναι τέχνη. Η σύγχυση όμως αυτή εμφανίζεται και σε προσωπικό επίπεδο διότι στον ακροατή γεννιούνται συναισθήματα, είτε αυτός ακούει “ουσιαστική μουσική” είτε όχι. Έτσι, δικαιολογεί τον εαυτό του και συνεχίζει να καταναλώνει θέαμα, πιστεύοντας πως το συναίσθημά του είναι αρκετό ώστε να ορίσει το εν λόγω ερέθισμα ως τέχνη.

Αυτού του είδους το άκουσμα, το οποίο αδυνατώ να ονομάσω μουσική, σε ένα ακροατήριο δημιουργεί παρόμοια εάν όχι ολόδια συναισθήματα. Όταν ένας τραγουδιστής επίμονα επαναλαμβάνει συγκεκριμένους στίχους ή ένας κιθαρίστας αναπαράγει με βαθυστόχαστο βλέμμα κακοπαιγμένα κλισέ, εκείνη την ώρα το κοινό συναισθηματικά φορτίζεται το ίδιο. Η διαφορά με ένα κοινό που θα ακούσει “σοβαρή μουσική” είναι ότι τα συναισθήματα των ακροατών του ποικίλλουν. Ο κάθε ακροατής νιώθοντας ελεύθερος με αυτές τις μουσικές φόρμες φθάνει σε μια υπερβατική κατάσταση και συνομιλεί με τον εαυτό του. Η μουσική για τον ακροατή γίνεται ένας δρόμος αυτογνωσίας και παραγωγής μοναδικών συναισθημάτων. Γι' αυτό σε καμία περίπτωση τα συναισθήματα που δημιουργεί ένα μουσικό έργο δε θα μπορούσε να είναι ίδια για ένα ολόκληρο κοινό. Είναι διαφορά ουσίας η μουσική για τον ακροατή να είναι ένα ερέθισμα με το οποίο ελεύθερα του δημιουργούνται συναισθήματα, από το να δίνεται ένα ξεκάθαρο μήνυμα δημιουργώντας μαζικά το ίδιο συναίσθημα. Η τέχνη απευθύνεται στον καθένα ξεχωριστά, σαν μοναδική προσωπικότητα και όχι σε μια ομογενοποιημένη μάζα ανθρώπων. Είναι μοναχικός δρόμος από τη μεριά του δημιουργού αλλά και του κοινού.

Ο ακροατής αφήνει τη μουσική τότε να του δημιουργήσει συναισθηματική ένταση. Δεν είναι πλέον γι' αυτόν μουσική που θα ακούσει όταν είναι λυπημένος ή χαρούμενος, για να χαλαρώσει ή να χορέψει. Είναι ελεύθερος με τη μουσική ως ερέθισμα να φθάσει συναισθηματικά οπουδήποτε χωρίς απαραίτητα προδιαγεγραμμένη διάθεση.

VI. Μουσική για τον συνθέτη

Το θρόισμα των φύλλων, το τιτίβισμα των πουλιών, η βροχή δημιουργεί σε ορισμένους την ψευδαίσθηση ότι η φύση παίζει μουσική. Αν θεωρηθεί πως μπορεί να προκύψει τέχνη χωρίς την ανθρώπινη, ενσυνείδητη παρέμβαση μπορούν όλα να οριστούν ως τέχνη, ακόμη κι ένα μικρό αγοράκι που παίζει με τις νερομπογιές του δημιουργεί, χωρίς να έχει γνώση, ένα πίνακα ζωγραφικής. Τότε όμως είναι τα πάντα έργα τέχνης και τότε δεν έχει καν νόημα η ύπαρξή της ως έννοια. Χρειάζεται, έστω η μικρή, παρέμβαση του καλλιτέχνη ώστε να οριστεί κάτι ως καλλιτεχνικό έργο.

Ο καλλιτέχνης επιλέγει ένα μέσο στο οποίο διοχετεύει την αγωνία του. Η σοβαρή και επίμονη ενασχόλησή του μουσικού με το όργανό του τον κάνει τελικά να το ξεπερνά. Έτσι, δεν έχει πλέον καν νόημα το όργανο που κρατάει ο μουσικός γιατί έχει πάψει να ακούγεται. Ακούγεται μόνο η έκφρασή του. Ο κάθε συνθέτης είναι μια ιδιαίτερη προσωπικότητα με ξεχωριστές αγωνίες και διαφορετική αντίληψη. Όταν ξεπεράσει το μέσο τότε μπορεί να εκφραστεί ουσιαστικά παράγοντας μοναδική μουσική.

Δημιουργείται λοιπόν ένας δεσμός του καλλιτέχνη με το έργο του, αφού το έργο είναι το απόσταγμα της σκέψης του. Αρχικά, όταν αρχικά ο καλλιτέχνης έχει δημιουργήσει ένα πρωτότυπο έργο, εκφράζοντας τον εαυτό του, υπάρχει κάποιο κοινό που θα δεχθεί αυτό το έργο. Τότε, δημιουργείται ένας δεύτερος δεσμός του έργου με το κοινό. Ο τρίτος δεσμός ο οποίος δημιουργείται είναι του κοινού με τον καλλιτέχνη. Αυτός ο δεσμός ενδέχεται να εγκλωβίσει τον συνθέτη. Οι χειροκροτητές του πρώτου του έργου υπενθυμίζουν στον ίδιο πως πρέπει να είναι και το επόμενο του έργο. Έτσι επηρεασμένος από αυτό παύει να γράφει μουσική η οποία πηγάζει από τον ίδιο και γραφεί αυτήν που περιμένει να ακούσει το εν λόγω κοινό. Εκείνη τη στιγμή παύει να εκφράζεται και να παράγει τέχνη. Όταν ο συνθέτης παράγει στοχευμένη μουσική, η οποία φορτίζει συναισθηματικά παρόμοια το κοινό, τότε ο εγκλωβισμός του αυτός είναι αναπόφευκτος. Όταν όμως παράγει μουσική που αγγίζει με διαφορετικό τρόπο κάθε ακροατή, τότε δεν υπάρχει μόνο μια άποψη για το έργο. Έτσι, οι διαφορετικές απόψεις και τα συναισθήματα του κοινού δεν εγκλωβίζουν τον καλλιτέχνη αντίθετα τον βοηθούν να αντιληφθεί πολύπλευρα το έργο του και να ανακαλύψει νέες πτυχές του. Το σημαντικότερο όμως είναι πως μπορεί να απεγκλωβίζεται από τις ίδιες του τις εμμονές, όταν ο ίδιος το νιώθει ως ανάγκη. Είναι ο μοναδικός τρόπος ώστε ένας καλλιτέχνης να παραμείνει καλλιτέχνης και να τον γεμίζει για πάντα αυτή η μεταφυσική σχέση που έχει με τα έργα του, είτε το πράττει για να επικοινωνήσει με το κοινό είτε όχι.

VII. Η τέχνη που θα σώσει τον κόσμο

Επικρατεί η άποψη, στους καλλιτεχνικούς κυρίως κύκλους, πως η τέχνη θα σώσει τον κόσμο. Λακωνικά σχολιάζοντας, πιστεύω πως με την ίδια ευκολία που ο κόσμος έχει τη δυνατότητα να σωθεί με την πολιτική έχει και με την τέχνη. Χρειάζεται ουσιαστική κουλτούρα για να αντιληφθεί κανείς σε βάθος την τέχνη. Ο ρηχός όμως

τρόπος που αντιμετωπίζονται σήμερα όλα τα σοβαρά θέματα στη ζωή, καλλιουργείται καθημερινά από επαγγελματίες. Βασικό μέλημα όλων των καπιταλιστικών χωρών είναι να νιώθει ο πολίτης ήρεμος κάνοντας ανούσια πράγματα, τα οποία όμως ο ίδιος εκλαμβάνει ως ουσιαστικά. Σήμερα λοιπόν είναι όλοι ήρεμοι ακούγοντας ραδιόφωνο πιστεύουν πως άκουσαν μουσική και πλησιάζοντας τις κάλπες κάθε τέσσερα χρόνια πως έχουν πολιτική συνείδηση.

Ιανουάριος 2011

Λίγα λόγια για τον Spyweirdos

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1980. Η ενασχόλησή του με την μουσική και τη σύνθεση ξεκίνησε το 1993. Από τότε μέχρι σήμερα, έχει ασχοληθεί πολύπλευρα με το θέμα του ήχου, αφενός ως μουσική αφετέρου επιστημονικά.

Έχει συμμετάσχει σε διάφορα projects κι έχει ασχοληθεί με αρκετά μουσικά είδη, κυρίως μέσω συνεργασιών, χωρίς να αφήνει πολύ συχνά πίσω του τον ηλεκτρονικό ήχο. Βοήθησε σε τεχνικές και τεχνολογικές γνώσεις για την ελληνική συμμετοχή στην biennale της Βενετίας του 2008. Έχει ασχοληθεί αρκετά χρόνια με παραγωγή (mastering) άλμπουμ και ακουστική χώρων studio καθώς και high end χώρων ακρόασης στέρεο και πολυκαναλικών συστημάτων. Έχει πραγματοποιήσει διαλέξεις και workshops σχετικά με νέους τρόπους καλλιτεχνικής έκφρασης, μουσικά προγράμματα, νέες τεχνολογίες σύνθεσης μουσικής και ψηφιακού ήχου. Φοίτησε στο Φυσικό Πάτρας όπου σε συνεργασία με τον καθηγητή του τμήματος Μηχανολόγων Μηχανικών Δημήτρη Σκαρλάτο προέκυψαν τρεις δημοσιεύσεις σε θέματα ακουστικής. Από το Σεπτέμβριο του 2006 μέχρι και σήμερα, βρίσκεται στην Πάτρα όπου εκπονεί τη διδακτορική του διατριβή με τον καθηγητή του τμήματος Ηλεκτρολόγων Μηχανικών Γιάννη Μουρτζόπουλο με θέμα «Έλεγχος ακουστικής κλειστών χώρων με προσαρμοσμένα ακουστικά στοιχεία». Έχει εξειδικευμένες γνώσεις σε προγραμματισμό για audio εφαρμογές με μεθόδους πεπερασμένων στοιχείων, γλωσσών προγραμματισμού και signal processing. Μετά από έξι προσωπικά album και live performances σε όλη την Ελλάδα και το εξωτερικό, η δουλειά του βρίσκεται στο απόγειο. Η τελευταία του εξαιρετική δουλειά ήταν αποτέλεσμα σύμπραξης με τον Φλώρο Φλωρίδη.

Μέλος του AES (Audio Engineering Society)

Μέλος του ΚΣΥΜΕ (Κέντρο Σύγχρονης Μουσικής Έρευνας)

Μέλος του ΕΣΣΗΜ (Ελληνικός Σύνδεσμος Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής)

Επικοινωνία:

spyweirdos@yahoo.gr www.spyweirdos.com
<http://www.myspace.com/spyweirdos>

ΝΕΟΙ ΗΘΟΠΟΙΟΙ ΜΕ ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΗ ΛΕΣΒΟ

Το νησί μας, σαν νησί της λυρικής ποίησης, ποτέ δεν υστέρησε σε παρουσία στο θεατρικό σανίδι...

Ζητώντας εκ των προτέρων συγγνώμη για όσους παραλείπονται σ' αυτό το σημείωμα, από άγνοια και κακή ενημέρωση μας και όχι βέβαια από διάθεση υποτίμησης όλων αυτών των εργατών του πνεύματος θα θέλαμε να αναφέρουμε την **Μπεμπεδέλη** (Βατούσα), τον **Αλατζά** (Μυτιλήνη), τον **Λουκαδή** (Ερεσό), αργότερα τον **Χατζηπαναγιώτη** (Πλωμάρι-Αγιάσο) που αναδείχτηκαν στις πρώτες μεταπολιτευτικές δεκαετίες, σαν ηθοποιοί, γνωστοί πανελλαδικά πλέον...

Τώρα νέο αίμα από την Λέσβο, όπως η **Ρηνιώ Κυριαζή** από την **Καλλονή**, άρχισε να ζωογονεί το Ελληνικό Θέατρο, και θα θέλαμε να παρουσιάσουμε σε μια προσπάθεια ανάδειξης και αυτής της συντοπίτικης δραστηριότητας, **τρία νέα παιδιά που κάνουν τα πρώτα τους βήματα** πάνω στο «θεατρικό σανίδι». Τα δύο απ' αυτά βρήκαν τον δρόμο τους για σπουδές και τελικά τον επαγγελματικό τους προσανατολισμό, **μέσα από την θεατρική ομάδα συντοπίτικου Συλλόγου (μέλους της ΟΛΣΑ), κάτι που δείχνει την μεγάλη αξία και τον βαθειά Πολιτισμικό και όχι μόνο- ρόλο που παίζουν στην εκτός Λέσβου λεσβιακή κοινωνία οι Σύλλογοι των χωριών μας**, ενώ τώρα, «ελέω Καλλικράτη», ο ρόλος αυτός θα είναι ακόμα πιο σημαντικός!

Κι επειδή οι άνθρωποι κάνουν τους Συλλόγους και τις ομάδες, ευγνώμων αναφορά θα πρέπει να γίνει στην σκηνοθέτιδα ηθοποιό κα **Ελευθερία Βερβέρη (Ερεσό)**, που για κάμποσα χρόνια τώρα, καθοδηγεί πολύ επιτυχημένα τις θεατρικές ομάδες των **Συλλόγων Ερεσού** και **Πολυχνίτου**. Φυσικά η ιστορικά παλιότερη θεατρική ομάδα των Λεσβίων της διασποράς είναι αυτή του **Συλλόγου του Μεσοτόπου** με τις κλασικές ηθογραφίες του **Πάνου Κοντέλλη**...

Νικόλας Πιπεράς (Ερεσό)

ο Νικόλας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1981 και τελείωσε τον Ιούνιο του 2010 την 4ετή φοίτησή του στη σχολή "**Εμπρός-θέατροεργαστήρι**" μαζί με άλλους 20 φοιτητές τους οποίους τους έχει στην καρδιά του. Έχει παίξει στην Τιβι σ'ένα σήριαλ ("**Το κλειδί του παραδείσου**"08-09, Αντ1) σε καμπόσα(17;) επεισόδια. Έχει συμμετάσχει σε 3 μεγάλου μήκους ταινίες, ανάμεσά τους και τα «**45 τετραγωνικά**» που παίζεται αυτές τις μέρες, και σε 7 μικρού.

Έχει μια κόρη που είναι κοντά στα 6. Πριν απ' όλ' αυτά τριγύριζε στην Ευρώπη για 2 χρόνια περίπου, παίζοντας μουσική

στους δρόμους της, ζώντας από ευκαιριακές δουλειές και παραστάσεις στο δρόμο. Και αυτό γιατί πιστεύει -ακόμα- πως δεν υπάρχει καλύτερο στιγμιότυπο στη ζωή του ανθρώπου, απ' αυτό της αλλαγής. Μεγαλώνοντας δε σταματά να εκπλήσσεται από τον πλούτο που φέρνουν οι κάθε είδους επιλογές μας.

Συμμετέχει στην παράσταση "φακ λάϊφσταϊλ" που θα παίζεται μέχρι τις 10 Απριλίου στο **studio της οδού Πλαταιών (Πλαταιών 4)** και κάνει πρόβες το έργο του **Χ. Μαγιόρκα "νυκτόβια ζώα"** που θα ανέβει στο **Θέατρο «@ρουφ»** τέλος Απρίλη. [Για περισσότερες πληροφορίες στο www.ordino.gr/piperas.

Ραλλού Ρουμेलιώτη (Αγρα)

Η Ραλλού γεννήθηκε στην Αθήνα. Είναι απόφοιτος του τμήματος θεατρικών σπουδών του **Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών** (2003) όπως επίσης και της **Ανωτέρας Δραματικής Σχολής του Γιώργου Κιμούλη** (2007). Κατόπιν, έχει παρακολουθήσει σεμινάρια υποκριτικής των Στάθη Λιβαθινού, Σοφίας Βγενοπούλου και Έκτορα Λυγίζου. Κάνει μαθήματα φωνητικής με την καθηγήτρια κλασικού τραγουδιού Κωστούλα Κουφογιαννάκη. Έχει παίξει στις παραστάσεις: "**Οιδίπους Τύραννος**" σε σκηνοθεσία Γιώργου Κιμούλη (Επίδαυρος, 2004) και "**Έλα, μ' ακούς;**" σε σκηνοθεσία **Γιάννη Δρίτσα** (θεατρική ομάδα ΕΝΑ, Θέατρο ΠΑΡΚ, 2010). Έχει επίσης συμμετάσχει στις τηλεοπτικές σειρές: "**3ος Νόμος**" (σκην. **Π. Κοκκινόπουλου**), "**Σε είδα**" (σκην. **Μ. Κωνσταντάτου**) και "**Γ4**" (σκην. **Σ. Κωνσταντινίδη**).

Φέτος διδάσκει για πρώτη φορά θέατρο στα παιδιά, σαν **καθηγήτρια Θεατρικής Αγωγής** στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Τα ευχαριστεί ειλικρινά για τη μάθηση που της ανταποδίδουν.

Ανδρομάχη Σπανέλλη (Ερεσό)

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1987. Πριν αποφασίσει να δώσει σε δραματική σχολή υπήρξε μέλος στην **ερασιτεχνική θεατρική ομάδα του συλλόγου των**

Απανταχού Ερεσίων «Ο Θεόφραστος». Το 2006 πέρασε στην δραματική σχολή «**Εμπρός Θεατροεργαστήριο**» απ' όπου αποφοίτησε μετά από 4 χρόνια. Έχει παρακολουθήσει μαθήματα σύγχρονου τραγουδιού και μουσικής με την Μάϊρα Μηλιοιδάκη, όπως επίσης και διάφορα σεμινάρια (Βγενοπούλου, Λυγίζος, Λιβαθινός, Lee Breuer, Lorna Marshall, Έρση Πίττα). Το 2009 ταξίδεψε στο φεστιβάλ των Καννών με την ταινία μικρού μήκους «**Sea Happens**» του **Μ. Αρβανιτάκη**. Και ένα χρόνο μετά στην Θεσσαλονίκη με την

ταινία μεγάλου μήκους «**Τρίτη**» του Ν. Κορνήλιου. Τώρα είναι μέλος της θεατρικής ομάδας «**Theater- ψιθέα**» και συμμετέχει στην παράσταση «**Ο θρίαμβος του έρωτα**» που θα παίζεται μέχρι **16 Απριλίου** στο θέατρο «**Χυτήριο**».

*Τελειώνοντας καλούμε τους αναγνώστες μας να πάνε να δούνε τα δυο αυτά θεατρικά έργα για να ενισχύσουν την προσπάθεια των παιδιών μας αλλά και για να χαρούν ένα συναισθηματικό παιχνίδι, από τα πρώτα έργα βουλεβάρτου, («**Ο θρίαμβος του έρωτα**» του **Μαριβό**, κλείσιμο: Τηλ.2110124401) ή να προβληματιστούν εύθυμα γύρω από πολιτικά ερωτήματα που σήμερα μας βασανίζουν περισσότερο από κάθε άλλη εποχή στα τελευταία 40 χρόνια («**Φακ Λάϊφστάϊλ**» της **Μ. Μαραγκουδάκη**, κλείσιμο: Τηλ. 2109568350 & 6946182457).*

ΤΟ ΝΕΟ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΡΙΩΤΗ ΜΑΣ ΝΙΚΟΥ ΜΕΓΓΡΕΛΗ

«Πεθαίνοντας για την Αλήθεια»

Αγαπητοί συμπατριώτες,

Καταφτάνει στις **7 Απριλίου** στις κινηματογραφικές αίθουσες, το επίκαιρο εν μέσω μιας γενικευμένης αναταραχής στις μουσουλμανικές χώρες, **ντοκιμαντέρ του συμπατριώτη μας δημοσιογράφου Νίκου Μεγγρέλη** το οποίο παρουσιάζει συγκλονιστικές ιστορίες δημοσιογράφων που δοκιμάστηκαν στον πόλεμο. Το πολυδιάστατο και ιδιαίτερα αυτό απαιτητικό εγχείρημα αποκαλύπτει **άγνωστες πτυχές** των γεγονότων, εξιστορεί τρομακτικές στιγμές και απίστευτες περιπέτειες, φανερώνει δραματικές ιστορίες ανθρώπων που έχασαν τη ζωή τους προσπαθώντας να μεταφέρουν την αλήθεια στην κοινή γνώμη με όλη την παράνοια του πολέμου, τις ευθύνες των κυβερνήσεων και τον κυνισμό των φανατικών ενώ παράλληλα περιγράφει μοναδικές περιπτώσεις θάρρους, ανιδιοτέλειας, ανθρωπιάς και αλληλεγγύης.

Γεννημένος το 1957, ο Νίκος Μεγγρέλης είναι ένας αναγνωρισμένος Έλληνας δημοσιογράφος με μακρά καριέρα στην ελληνική τηλεόραση ως αρχισυντάκτης, πολιτικός και διπλωματικός αναλυτής αλλά και κεντρικός παρουσιαστής ενημερωτικών εκπομπών στα δυο από τα μεγαλύτερα ελληνικά τηλεοπτικά κανάλια, το Mega Channel και τον Antenna.

Έχει υπάρξει, επίσης, παραγωγός πολλών ντοκιμαντέρ όπως αυτών για τη Χιλή, την Κούβα, το θάνατο του Σουηδού πρωθυπουργού Olaf Palme αλλά και το φαινόμενο του νεοναζισμού στην Ελλάδα και την Ευρώπη.

Το 2002 τιμήθηκε με το αναγνωρισμένου κύρους ελληνικό βραβείο του Ιδρύματος Μπότση "για την ποιότητα των τηλεοπτικών του προγραμμάτων". Έχει, επίσης, τιμηθεί με το ευρωπαϊκό βραβείο Euro Comenius 2003 για το τηλεοπτικό ντοκιμαντέρ με θέμα το ναυάγιο του Prestige και την περιβαλλοντική καταστροφή που προκάλεσε στην ισπανική ακτή. Το 2007 τιμήθηκε με το βραβείο K. KALLIGAS της Ένωσης Ευρωπαίων Δημοσιογράφων "για την επαγγελματική του ηθική και την ευρωπαϊκό προσανατολισμό στη δημοσιογραφία".

Το 2004 εκλέχθηκε μέλος της εκτελεστικής επιτροπής της Διεθνούς Ομοσπονδίας Δημοσιογράφων (www.ifj.org) για να επανεκλεγεί το 2007 στο Συνέδριο της Μόσχας.

Ο φίλος Νίκος, μας δίνει τη δυνατότητα να προβάλλουμε το ντοκιμαντέρ του ύστερα από την πρώτη του προβολή στους κινηματογράφους Αθηνών και Θεσσαλονίκης σε κάποια εκδήλωση που θα πραγματοποιήσουμε το καλοκαίρι ή αργότερα εδώ η στο νησί. Τη δυνατότητα αυτή θα την έχουν και όσοι σύλλογοι το ζητήσουν στη συνέχεια.

Νεκτάριος Βακάλης

Στην κορυφή της Ευρώπης με αρχηγό μια Μυτιληνιά

του Νεκτάριου Βακάλη

Ομάδα της χρονιάς αναδείχτηκε η γυναικεία ομάδα πόλο της Βουλιαγμένης, η οποία κατέκτησε το **πρωτάθλημα Ελλάδας, το Τσάμπιονς Καπ και το Σούπερ Καπ Ευρώπης**. Η αρχηγός της ομάδας της Βουλιαγμένης, **Αντιόπη (Αντι) Μελιδώνη** αφού κατέκτησε ελληνικό και ευρωπαϊκό πρωτάθλημα, οδήγησε την ομάδα της και στην κατάκτηση του Σούπερ Καπ, καθώς η πρωταθλήτρια Ευρώπης, νίκησε σε αγώνα που δόθηκε το Νοέμβριο στο κολυμβητήριο του Πειραιά τον Κυπελλούχο Εθνικό με 13-5, και απέδειξε ότι είναι η κορυφαία ομάδα τα τελευταία δύο χρόνια στην Ευρώπη. Για την Βουλιαγμένη η... ιστορία επαναλαμβάνεται καθώς και πέρσι κατέκτησε το Σούπερ Καπ και στη συνέχεια τα πήρε όλα με πρωτάθλημα Ελλάδα και Ευρώπη. Φέτος υπάρχει και πάλι... πείνα για μία από τα ίδια, όπως λέει η Μελιδώνη. «Δεν βαρεθήκαμε να παίρνουμε τίτλους. Ούτε λίγοι είναι, ούτε πολλοί και έχουμε ακόμα κίνητρο να φτάσουμε ακόμα πιο μακριά. Δουλεύουμε σκληρά όλα αυτά τα χρόνια για να φτάσουμε στην κορυφή και δεν θα τα παρατήσουμε τώρα. Δεν βολεύομαστε με τίποτα λιγότερο από την πρώτη θέση. Έτσι είναι ο πρωταθλητισμός».

Ο θηλυκός... Αλβέρτης

Με το τρόπαιο στα χέρια από την κατάκτηση για δεύτερη σερί χρονιά, του ευρωπαϊκού Σούπερ Καπ

Η ζωή της Αντιόπης Μελιδώνη είναι συνεχώς με τον Ναυτικό Όμιλο Βουλιαγμένης, εκεί κλείνει αισίως τα 20 χρόνια. Με καταγωγή από τη Συκαμιά από τη νητέρα της και το Σκαλοχώρι

από τον πατέρα της γεννήθηκε στην Αθήνα στις 11 Οκτωβρίου 1977 και το 2000 διαδέχτηκε στην αρχηγία της γυναικείας ομάδας την Τζίνα Ρούπακα, έχοντας ήδη γευτεί τρεις από τους οκτώ συνολικά τίτλους στην Α1 Γυναϊκών. Η κατάκτηση του Σούπερ Καπ σήμανε και **πέντε ευρωπαϊκά τρόπαια** για την Αντι Μελιδώνη (2 Τσάμπιονς Καπ, 2 Σούπερ Καπ και 1 LEN Trophy το 2003), κάτι που έχει πετύχει στον ελληνικό αθλητισμό μόνο ο **Φραγκίσκος Αλβέρτης**, με την ομάδα μπάσκετ του **Παναθηναϊκού**. Ένα κατόρθωμα που ποτέ δεν περίμενε η Μελιδώνη. «Έγινα αθλήτρια του πόλο, για να έχω την δυνατότητα να ασχολούμαι με ένα άθλημα. Ομολογώ ότι στην πορεία με γέμιζε συγκινήσεις και έριξα όλο το βάρος, αλλά ποτέ δεν περίμενα, ούτε στο πιο μακρινό όνειρο μου, ότι θα μπορούσα να κερδίσω τόσα πολλά».

Η Αντι Μελιδώνη στα 33 της, δεν αρκείται σε όσα έχει κατακτήσει, αλλά έχει κίνητρα για ακόμη περισσότερα. «Όταν καταλάβω ότι δεν θα έχω κίνητρο θα σταματήσω να παίζω. Αλλά ακόμη νιώθω πολύ δυνατή και έχω όρεξη. Ίσως να μου έδωσε και νέο κίνητρο η επιστροφή μου στην Εθνική ομάδα». Για αυτή την επιστροφή, που έγινε τον περασμένο Αύγουστο, προσθέτει: «Είχα κουραστεί κάποια στιγμή στην Εθνική ομάδα, και δεν μου έδινε την ίδια ικανοποίηση. Είχα κατακτήσει και το **ασημένιο μετάλλιο** στους **Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας** και ένιωθα πλήρης. Ωστόσο πάντοτε εκτιμούσα τον προπονητή **Γιώργο Μολφέση**, με τον οποίο έχουμε πολλά κοινά. Με πίστευε, πιστεύω και εγώ στην

δουλειά του και έτσι, συμφωνήσαμε να επιστρέψω». Πέρσι λοιπόν που επέστρεψε στην Εθνική λίγα 24ωρα πριν από το ταξίδι στο Ζάγκρεμπ, γύρισε από την πρωτεύουσα της Κροατίας με το **ασημένιο μετάλλιο** στο **Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα**. Η ίδια προτιμά να κρατάει χαμηλούς τόνους και να αποφεύγει τα «βαριά» επίθετα, όταν την ρωτάς για την συνεισφορά της στην Βουλιαγμένη και στην Εθνική. «Είμαι άνθρωπος που αποφεύγω τα μεγάλα λόγια, ειδικά όταν αναφέρομαι στον εαυτό μου. Προσπαθώ πάντα με την εμπειρία και τις ικανότητές μου, να δίνω τον καλύτερο μου εαυτό. Πάντως σε ένα ομαδικό άθλημα, όπως είναι το πόλο, ένας αθλητής δεν μπορεί να κάνει την διαφορά».

Αθλητικά βραβεία ΠΣΑΤ 2010

Η αναδείξει της Βουλιαγμένης ως κορυφαία ομάδα, έγινε στην εκδήλωση **«Αθλητικά βραβεία Πανελληνίου Συνδέσμου Αθλητικών Συνακτών ΠΣΑΤ 2010»**, που πραγματοποιήθηκε στις 13 Δεκεμβρίου στην αίθουσα «Μελίνα Μερκούρη» του Σταδίου Ειρήνης και Φιλίας, παρουσία εκπροσώπων της Πολιτικής, Αθλητικής και Κοινωνικής ζωής του τόπου, καθώς και πλήθους κόσμου, που γέμισε ασφυκτικά τη φιλόξενη αίθουσα του ΣΕΦ. Από πλευράς Πολιτείας, παρόντες ήταν ο υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού, αρμόδιος για τον αθλητισμό, **Γιώργος Νικητιάδης**, ο αντιπρόεδρος της Βουλής, **Γρηγόρης Νιώτης**, ο γενικός γραμματέας Αθλητισμού, **Παναγιώτης Μπιτσαξής**, καθώς και ο νεοεκλεγείς περιφερειάρχης Αττικής, **Γιάννης Σγουρός**. Από το χώρο του Αθλητισμού, το «παρών» έδωσαν, μεταξύ άλλων, ο πρόεδρος της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής, **Σπύρος Καπράλος**, ο πρόεδρος της Διεθνούς Ολυμπιακής Ακαδημίας, **Ισίδωρος Κούβελος**, και ο πρόεδρος της Ελληνικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας, **Σοφοκλής Πιλάβιος**.

Από τη συμπατριώτισσα

Η αρχηγός της Βουλιαγμένης παρέλαβε το βραβείο από ένα άλλο άξιο τέκνο του νησιού μας στο χώρο του αθλητισμού, τη **Χαρίκλεια Πανταζή**, γνωστότερη ως **Κλέλια Πανταζή από τη Γέρα**. Το 2000 στους **Ολυμπιακούς Αγώνες του Σίδνεϊ**, η Πανταζή

Η Κλέλια βραβεύει την Αντι

προκρίθηκε στον τελικό του ανσάμπλ, μαζί με τις υπόλοιπες αθλήτριες της εθνικής Ελλάδας κατέκτησαν το **χάλκινο μετάλλιο** και η Κλέλια έγινε η **νεότερη σε ηλικία Ελληνίδα Ολυμπιονίκης όλων των εποχών**, καθώς τη χρονιά εκείνη ήταν μόλις 15 ετών.

Συγχαρητήρια στα κορίτσια και σ' όλα τα νέα παιδιά που πρωταγωνιστούν και στα αθλητικά δρώμενα του τόπου μας. Χαρά και ελπίδα μας οι πράξεις τους να βρίσκουν μιμητές και οι σύλλογοι να ενθαρρύνουν την ενασχόληση των μελών τους και σε τέτοιες δραστηριότητες.

ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΧΟΚΕΪ

Το χόκεϊ ή χόκει επί χόρτου, όπως είναι γνωστό σε πολλά μέρη του κόσμου, είναι ένα ολυμπιακό άθλημα που μοιάζει πολύ με το ποδόσφαιρο. Παίζεται από δύο ομάδες, ένας από τους οποίους είναι τερματοφύλακας. Το παιχνίδι παίζεται σε δύο ημίχρονα των 35 λεπτών, έχει

γκολ, φάουλ, πέναλτι και αποβολές.

Οι παίκτες αγωνίζονται χρησιμοποιώντας τα κυρτά τους μπαστούνια για να δώσουν πάσες και να τριπλάρουν μία μικρή σκληρή, συνήθως λευκή μπάλα, με στόχο να τη στείλουν στο τέρμα της αντίπαλης ομάδας. Τα χτυπήματα της μπάλας επιτρέπονται μόνο με την εσωτερική πλευρά του μπαστουιού που είναι ίσια και όχι με την εξωτερική πλευρά που είναι κυρτή.

Παλαιότερα, το άθλημα παιζόταν σε πραγματικό χόρτο, το οποίο σήμερα έχει αντικατασταθεί από πλαστικό χλοοτάπητα, πράγμα που κάνει το παιχνίδι πιο γρήγορο. Μάλιστα, ο χλοοτάπητας θα πρέπει να είναι πάντα υγρός για να ελέγχεται καλύτερα η μπάλα και για να μειώνεται ο κίνδυνος τραυματισμού των παικτών όταν πέφτουν.

«Εφηβοί κερητίζοντες» Ανάγλυφο από βάση αγάλματος, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο

Για να έπαιζαν Χόκεϊ οι αρχαίοι Έλληνες, κάτι θα ήξεραν!!

Το άθλημα του Χόκεϊ έχει τις ρίζες του στην αρχαιότητα. Σύμφωνα με παραστάσεις που έχουν βρεθεί, οι αρχαίοι Έλληνες έπαιζαν ένα ομαδικό άθλημα με την ονομασία *κερητίζειν*, χρησιμοποιώντας ως μπαστούνια κυρτά ραβδιά σε σχήμα κεράτων και ένα κυκλικό αντικείμενο ως μπάλα.

«το κερητίζειν εστί μετά τέρψεως αθλεύειν»

Ο αθλητικός όμιλος χόκεϊ Ναπαίος Απόλλων ιδρύθηκε το 1997 με πρωτοβουλία του **Μιχάλη**

Κλείωτη (από τη **Νάπη**) και με τη βοήθεια αρκετών συγχωριανών μας και τον ίδιο χρόνο έγινε μέλος της νεοσύστατης τότε **Ελληνικής Ομοσπονδίας Χόκεϊ**. Στη συνέχεια με τη βοήθεια του πολιτιστικού συλλόγου **Ναπαίος Απόλλωνας** και του δήμου **Αγίου Δημητρίου** (Αττικής) κατάφερε να γίνει μία από τις **καλύτερες ομάδες στην Ελλάδα**. Η ομάδα συνέχεια τροφοδοτεί την εθνική ομάδα με παίκτες. Αυτή την περίοδο **5 παίκτες της ανδρικής ομάδας** και **4 της εφηβικής ομάδας** είναι μέλη της **Εθνικής ομάδας**.

Η ομάδα χόκεϊ επί χόρτου "Ναπαίος Απόλλωνας", νύρισε θριαμβευτής από τη Σλοβακία: όπου πήρε μέρος στο Γιανεν-ρωπιακό ηρωσάθλημα. Κατάφερε να υποσκελίσει πολλά μεγαθήρια του αθλήματος και να κατακτήσει την 5η θέση.
"Υποκλίθηκαν" όλες οι ομάδες στην ανωτερότητά του και όλα παραδέχτηκαν πως αν δεν είχε κόντρα τη διαίτησία, άξιζε να πάρει το χρυσό μετάλλιο...

Απόσπασμα από άρθρο της εφημερίδας *Ενεργός Δημότης Νοτίων προαστίων*

Το Αιολικό Κιονόκρανο που κοσμεί το στήθος των παικτών του Συλλόγου έγινε πρότυπο για πολλούς αθλητές στο χόκεϊ καθώς η ομάδα μας πρωταγωνιστεί όλα αυτά τα χρόνια σε όλα τα πρωταθλήματα. Από το 1998 μέχρι και σήμερα είναι στις **τρεις καλύτερες ελληνικές ομάδες**. Έχει συμμετάσχει εκτός από τα Πανελλήνια Πρωταθλήματα και σε **τέσσερα Πανευρωπαϊκά Πρωταθλήματα** συλλόγων (Αθήνα-2006, Σλοβακία-2008, Πορτογαλία-2009 και Αθήνα-2010) κατακτώντας από την έβδομη έως την τρίτη θέση.

ΝΑΠΑΙΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝ

Το 2006 και 2010 εκτός από την αθλητική του συμμετοχή ο Ναπαίος Απόλλωνας είχε αναλάβει και τη διοργάνωση των αγώνων κάτι που έφερε σε πέρας με μεγάλη επιτυχία.

Ευρωπαϊκό Κύπελλο Χόκεϊ Ανδρών 2010 (Challenge III)

Ο Αθλητικός Όμιλος Χόκεϊ Ναπαίος Απόλλων σε συνεργασία με την Ελληνική Ομοσπονδία Χόκεϊ, την Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Χόκεϊ και το δήμο Αγίου Δημητρίου, διοργάνωσε το **Ευρωπαϊκό Κύπελλο Χόκεϊ Ανδρών 2010 (EUROHOCKEY CLUB CHALLENGE III MEN 2010)**. Η όλη διοργάνωση διεξήχθη στο **Ολυμπιακό γήπεδο του Χόκεϊ** στο Ελληνικό από 21 έως 24 Μαΐου 2010, το οποίο γήπεδο θεωρείται το καλύτερο στην Ευρώπη και το 2^ο καλύτερο στον κόσμο. (καλύτερο στον κόσμο θεωρείται το γήπεδο στην Κουάλα Λουμπόρ- Μαλαισία)

Συμμετείχαν 8 ομάδες. Η Ελλάδα εκπροσωπήθηκε από την πρωταθλήτρια ομάδα του **ΑΟΧ Υμηττού** και από τον **δευτεραθλητή Ναπαίο Απόλλωνα**, οι οποίοι κλήθηκαν να αντιμετωπίσουν τις πρωταθλήτριες και τις δευτεραθλήτριες ομάδες της **Ουγγαρίας**, της **Σερβίας**, της **Νορβηγίας**, της **Λιθουανίας**, του **Γιβραλτάρ** και της

Σουηδίας. Στο τελευταίο και κρίσιμο παιχνίδι με την **Elektrovojvodina Novi Sad** (Σερβία) ο Ναπαίος Απόλλωνας σάρωσε με 5-1. Η όλη διοργάνωση στέφθηκε με μεγάλη επιτυχία τόσο από άποψη αγωνιστική όσο και από οργανωτική πλευρά, χάρη στις άοκνες προσπάθειες του **Μιχάλη Κλειώτη**, του **κου Δραμυτινού** και των συνεργατών τους. Όλοι έφυγαν με τις καλύτερες

εντυπώσεις.

Ενδεικτικά θα ήθελα να αναφερθώ:

α. Σε ένα μήνυμα που ήρθε στο Ναπαίο Απόλλωνα από τον κ. **Tom Groode** (umpire manager – υπεύθυνος των κριτών):

«Γεια σας, θα ήθελα να ευχαριστήσω τους διοργανωτές για τη σκληρή δουλειά που

κάνατε. Έχω βρεθεί σε πολλές διοργανώσεις και αυτή ήταν μία από τις καλύτερα οργανωμένες.»

β. στο Λάβαρο που δόθηκε στο Ναπαίο Απόλλωνα. Το λάβαρο έχει τη σημαία της Πανευρωπαϊκής Ομοσπονδίας με το όνομα του Ναπαίου Απόλλωνα επάνω (αυτό έχει δοθεί σε ομάδα άλλη μία φορά!!!)

Από το 1997 μέχρι και σήμερα προπονητής της ομάδας είναι ο **Μιχάλης Κλειώτης** και τα τελευταία χρόνια έχει συνεργάτη την **Μαρία Κλειώτη** (παίκτρια του χόκεϊ-καθηγήτρια φυσικής αγωγής).

Μέχρι το 2008, η ομάδα έκανε προπόνηση σε χώρους του δήμου Αγίου Δημητρίου όμως μετά έμεινε με το μπαστούνι στο χέρι..... Η ομάδα του χόκεϊ έμεινε στο «δρόμο» λόγω του ποδοσφαίρου. Το γήπεδο που έκαναν προπόνηση οι ακαδημίες του συλλόγου παραχωρήθηκε στο ποδόσφαιρο. Έτσι τα **35 παιδιά** που αποτελούσαν το φυτώριο της ομάδας σκόρπισαν και έτσι δεν έχει τμήμα παιδικό αυτή τη στιγμή ο Σύλλογος. Έμεινε το τμήμα των **ανδρών** και των **εφήβων**, τα οποία προπονούνται με την Εθνική Ομάδα στο γήπεδο του Αγίου Κοσμά.

Η **Δήμαρχος Αγίου Δημητρίου κα Ανδρούτσου** μας δήλωσε: *Με ενδιαφέρον παρακολουθούμε την προσπάθεια και τη δραστηριότητα του Αθλητικού Ομίλου χόκεϊ "Ναπαίος Απόλλων", ο οποίος πρωταγωνιστεί τα τελευταία χρόνια στο ιστορικό αυτό άθλημα.*

Οι διακρίσεις του Ναπαίου Απόλλωνα, τιμούν όχι μόνο το Δήμο Αγίου Δημητρίου, που είχε όλα αυτά τα χρόνια τη χαρά να βρίσκεται δίπλα του, αλλά και ολόκληρη τη χώρα. Δεν μας διαφεύγει σαφώς το γεγονός, ότι παρά τις δύσκολες οικονομικές συγκυρίες των τελευταίων ετών, σε

όλους τους τομείς - χωρίς ο Αθλητισμός να αποτελεί εξαίρεση-ο Ναπαίος Απόλλων, συνεχίζει με το ίδιο αμείωτο πάθος να πρωταγωνιστεί, να μάχεται και να διακρίνεται, αποτελώντας ένα σπουδαίο παράδειγμα για όλους μας.

Αρκετοί παίκτες της ομάδας που δεν κατάγονται από τη Νάπη έχουν **επισκεφτεί να γνωρίσουν** από κοντά τη Νάπη και την περιοχή του Ναπαίου Απόλλωνα.

Το φετινό πρωτάθλημα δεν έχει ξεκινήσει ακόμη. Για το Πανερωπαϊκό πρωτάθλημα μας προτάθηκε πάλι να το διοργανώσουμε αλλά απαντήσαμε αρνητικά λόγω οικονομικών δυσκολιών. **Μας οφείλουν επιχορηγήσεις επτά χρόνων!!!** (Γενική Γραμματεία Αθλητισμού).

Πριν κλείσουμε, θα θέλαμε να εκφράσουμε τις θερμές μας ευχαριστίες: στους δημάρχους του δήμου Αγίου Δημητρίου κ. **Παντελή Ειρηνάκη**, κ. **Νικόλαο Λαζαρόπουλο** και κα **Μαρία Ανδρούτσου**, τον πρώην δήμαρχο και νυν αντιδήμαρχο του δήμου Αγίας Παρασκευής Λέσβου κ. **Γιώργο Κυριαζή**, τους συγχωριανούς μας **Στέλιο Χρ. Θεολόγου**, **Κωνσταντίνο Ν. Χατζηπαναγιώτη** και **Δημήτρη Καπετανά**, τον Πολιτιστικό Σύλλογο Ναπαίων **Ναπαίο Απόλλωνα** και τέλος τον Γεν. Γραμματέα της ομάδας κ. **Γεώργιο Χαρίση** για την σημαντική βοήθεια που έχουν προσφέρει στην ομάδα.

Το Δ.Σ. του
πολιτιστικού συλλόγου Ναπαίος Απόλλωνας

Εγκαινιάστηκε η αίθουσα εκδηλώσεων της Φίλιας

Τη δική της αίθουσα πολιτιστικών εκδηλώσεων έχει και επίσημα η Φίλια του Δήμου Καλλονής, χάρη στην παραχώρηση του Κληροδοτήματος Ευστρατίου και Μαρίας Καραγιαννοπούλου.

Πολύς ήταν ο κόσμος που βρέθηκε στα εγκαίνια του χώρου, για να ευχηθεί την «καλή αρχή» στη νέα αίθουσα (πρώην αποθήκες) που ανακαινίστηκε με έξοδα του Κληροδοτήματος **Ευστρατίου και Μαρίας Καραγιαννοπούλου** και παραδόθηκε στην Τοπική Κοινότητα ως μια λειτουργική αίθουσα ποικίλων

εκδηλώσεων. Την εκδήλωση άνοιξε ο Μητροπολίτης Μήθυμνας κ. **Χρυσόστομος**, που τέλεσε τον αγιασμό παρουσία του ιερέα του χωριού, του Τοπικού Συμβουλίου και πλήθους κόσμου.

Ακολούθησε η κυρίως εκδήλωση, αφιερωμένη στην απελευθέρωση του χωριού από τους Τούρκους το 1912, με βασικό ομιλητή τον **Παναγιώτη Παρασκευαΐδη**, επίτιμο σχολικό σύμβουλο φιλολόγων.

Χορωδία ψαλτών έψαλε τροπάρια που σχετίζονταν με την επέτειο, ενώ η χορωδία των Φιλιανών της Μυτιλήνης ερμήνευσε κι αυτή τραγούδια σχετικά με την απελευθέρωση. Την εκδήλωση προλόγισε η φιλόλογος **Κλεονίκη Μαρμάρου**, υπεύθυνη της χορωδίας, ενώ στους παρευρισκόμενους προσφέρθηκαν κεράσματα.

Δραστηριότητες του πολιτιστικού Συλλόγου Φιλιανών Αθήνας

Το όμορφο καλεντάρ' 2011 του συλλόγου

Τα μέλη του Δ.Σ του συλλόγου με το συγχωριανό τους πρόεδρο της ΟΛΣΑ στην 1η Παλλεσβιακή Συνάντηση Πολιτισμού στο άλσος Βεΐκου

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΕΛΛΗΣ

Ο δάσκαλος, ο καθηγητής, ο Γυμνασιάρχης, ο Λυκειάρχης, ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Γεννήθηκε στο Ακράσι - Λέσβου το 1927 από αγράμματους και φτωχούς γονείς αλλά έντιμους και ηθικούς. Φοίτησε στο Δημοτικό σχολείο του χωριού και στη συνέχεια στο Γυμνάσιο Πλωμαρίου.

Ο Γιάννης Κοντέλλης σε σκίτσο του Μίλη Παρασκευαΐδη

Σ π ο ύ δ α σ ε κλασική φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Α θ η ν ώ ν . Τ η στρατιωτική του θητεία την έκανε στο Ναυτικό τρία χρόνια (1949-1952). Διορίστηκε στο Α' Γυμνάσιο Αρρένων Μυτιλήνης το 1954. Υ π η ρ έ τ η σ ε ω ς κ α θ η γ η τ ή ς ,

Γυμνασιάρχης και Λυκειάρχης σε σχολεία της πόλης Μυτιλήνης.

Το 1958 παντρεύτηκε την ομοχώρια μου **Μυρσίνη Νικολ. Αληγιάννη**, καθηγήτρια - Θεολόγο και απέκτησε τρία παιδιά. Από το 1985 είναι συνταξιούχος.

Πάθος του το χωριό του, το παλιό ΑΚΡΑΣΙ των παιδικών του χρόνων.

Έχει εκδώσει τα εξής βιβλία:

1. ΑΚΡΑΣΙΛΕΣΒΟΥ τόμος Α'. (1991)
2. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΜΜ. ΚΑΛΔΗΣ. ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ-ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ. (1994)
3. ΣΙΜΟΣ Γ. ΞΕΝΙΤΕΛΛΗΣ, Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ. (1995)
4. ΑΚΡΑΣΙΛΕΣΒΟΥ τόμος Β'. (1999)
5. ΛΕΥΚΩΜΑ ΑΚΡΑΣΙΟΥ. (2007)

Έχει δημοσιεύσει πολλές μελέτες τοπικής ιστορίας στην εφημερίδα ΑΚΡΑΣΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ και στα περιοδικά ΑΚΡΑΣΙΩΝ, ΠΛΩΜΑΡΙΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ, ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΓΙΑΝΑ, ΗΛΕΣΒΟΣ ΜΑΣ κ.ά.

Είναι σχεδόν έτοιμο για έκδοση ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΑΚΡΑΣΙΟΥ με υπομνηματισμούς, σχόλια και συσχετισμούς.

Για εμάς τους συγχωριανούς του είναι εκείνος που διαφύλαξε την τοπική ιστορία. Ο **κόπος σαράντα ετών υλοποιήθηκε στις 10 Αυγούστου το 2003**. Τότε πραγματοποιήθηκαν και τα **εγκαίνια του λαογραφικού μουσείου** που εκείνος φρόντισε με μεράκι περίσσιο να περιμαζέψει, να καθαρίσει, να φροντίσει, να εκθέσει. Με την πράξη του αυτή γνωστοποίησε πανελλαδικά την ύπαρξη του μικρού μας χωριού αφού δημοσιεύτηκε στην

Ελευθεροτυπία στις 11 Αυγούστου 2003 στην μεσαία σελίδα ολοσέλιδο άρθρο που αναφερόταν στα εγκαίνια του λαογραφικού μουσείου και του εμπνευστή και δημιουργό του. Στα εγκαίνια συγκεντρώθηκε πλήθος κόσμου καθώς και πολιτικοί άρχοντες, ως είθισται, σε παρόμοιες πρωτοβουλίες. **Το λαογραφικό μουσείο στεγάζεται στο Δημοτικό Σχολείο** το οποίο σήμερα δυστυχώς δεν λειτουργεί. Και αναφέρω δυστυχώς, γιατί τα σχολεία αποτελούν τους σύγχρονους ναούς πνεύματος.

Η επισκευή του σχολείου το οποίο είχε κατασκευαστεί το 1929 κόστισε το ποσό των 50.000.000

δρχ το οποίο χρηματοδοτήθηκε μέσω του προγράμματος, «Αγροτουρισμός». Το σχολείο περιλαμβάνει δύο αίθουσες. Η μία κάνει χρήση πολιτιστικών εκδηλώσεων καθώς επίσης πραγματοποιείται σε αυτήν και η ετήσια συνέλευση των μετόχων του ελαιουργικού συνεταιρισμού και η άλλη είναι αφιερωμένη στο λαογραφικό μουσείο. Το λαογραφικό μουσείο περιέχει πλούσιο αριθμό εκθεμάτων. **Παλαιά μουσικά όργανα** όπως **σαντούρια** εξαιρετικής ηχητικής απόδοσης, **τρομπέτα**, **κλαρίνο**, **ακορντεόν** και λειτουργικό **γραμμόφωνο** - από τα πρώτα που κυκλοφόρησαν - μαζί με δίσκους.

Μια ιστορική **κολυμπήθρα**, ένα χειροποίητο **επιτάφιο** κατασκευασμένο από τους ντόπιους τεχνίτες, τα πρώτα σκαλιστά **εξαπτέρυγα**, **βιβλία εκκλησιαστικού περιεχομένου** από τα έτη 1795, 1864 και μετά και τα οποία και μας πληροφορούν για τους **κατοίκους** που μετανάστευσαν, τους **δασκάλους** που **δίδαξαν**, τα **πρακτικά**, τα **φορολογικά**, το **φόρο αγαμίας** των ανδρών άνω των 25 ετών, τα **κτηματολογικά**, τα **έσοδα** και τα **έξοδα** της εποχής, για το **πως φορολογούσαν οι Τούρκοι** και τα οποία φέρουν και **τούρκικες σφραγίδες**, **εκκλησιαστικά είδη**, **εικονοστάσια**, **σφράγιστρα** για τα **πρόσφορα** (τους άρτους), **έγγραφα αυτοσχέδια τεφτέρια** τα οποία και παρέχουν πληροφορίες όπως πως χτίστηκε η εκκλησία της **Αγίας Παρασκευής**, πότε έγινε το Σχολείο, πότε ήρθε το νερό στο χωριό, πότε κατασκευάστηκε ο **πρώτος**

δρόμος, τα έσοδα και τα έξοδα, οι **εξουσιοδοτήσεις**, **χαρτονομίσματα** που τύπωνε η εκκλησία καθώς επίσης και το κουτί με το οποίο πραγματοποιούνταν οι **έρανοι** με ζωγραφιά εξαιρετικής αισθητικής. **Ραπτομηχανές**, **καλτσομηχανή**, **κρεβατιή** (αργαλειός) με τα βοηθητικά εργαλεία της (**αδράχτια** κλπ) όπως και προϊόντα της **βράκες** (κάθε βράκα είχε και την ονομασία της), **κόκκινη νυφική βράκα** με τη **βρακοζώνη** της, **εσώρουχα** της εποχής, **τροβάδες** (ταγάρια), **προσόνια** (πετσέτες), **σεντόνια**, **τοπικές φορεσιές** με εξωτερική τσόχα και εσωτερική προβιά αρνιού, **χραμέλια** για τα σαμάρια, ένα **κέντημα 300 ετών**, «**καλημέρα**» σε κάδρο, μια **χλαίνη πολεμιστή** του ιταλοελληνικού πολέμου ακόμα και **παπούτσια** με καρφιά. **Χαρτονομίσματα**, **κέρματα**, **τούρκικα χάλκινα νομίσματα** ευτελούς αξίας με την επιγραφή ΑΠ (Αγία Παρασκευή) και **χάλκινο νόμισμα Περγάμου** με την επιγραφή **Βουλή Ακρασιωτών**, το οποίο αποτελεί και ένα σημερινό αίνιγμα. **Ξύλινες κατασκευές** όπως ο παραδοσιακός **σοφράς**, ένα **σαμάρι** με σκάλισμα, ένα **θρανίο σχολείου**.

Το **πρώτο χειροκίνητο τηλέφωνο**, **ναργιέδες**, **ζυγαριές**, **αυτοσχέδια μηχανή συλλογής ελιάς** τοπική πατέντα- η οποία και εξελίχθηκε σε μεγάλο μηχάνημα αργότερα, **σίδερα** που λειτουργούσαν με κάρβουνο, **βρυσάκια**, **πινακίδες καφενείων**, **μπατουρομηχανή**, **αντισφύξιογόνα μάσκα** του Α΄ Παγκόσμιου Πολέμου, **κυνηγητικός τροβάς**, **όπλα**, **ξιφολόγες** και **μαχαίρια**, **κατζινέλι** (σουγιάς). **Πέτρινη πλάκα** με επιγραφή και έτος **1772** η οποία και βρέθηκε στην Τσίγκλο στον πρώτο οικισμό του Ακρασίου, **απολιθωμένα** της περιοχής Ακρασίου καθώς και **απολιθωμένο κομμάτι φοίνικα** σπάνιο για το νησί που φημίζεται για τα απολιθωμένα κωνοφόρα δένδρα και το οποίο βρέθηκε στο νεκροταφείο του χωριού.

Καλάθια, **λαγήνες νερού**, **γάλακτος** και **κρασιού**, **πέτρινος μύλος** για άλεσμα σιταριού, **μαγκαλός** για το άναμμα της φωτιάς (βλέπετε δεν υπήρχαν τότε σπίρτα), **καντιρμάς** για τη συλλογή λαδιού, **καστέρι** για την προσφορά καρυδιών και αμυγδάλων, φουφού, **στεφανοθήκες** και μία εξ αυτών σε σχήμα καρδιάς (τοποθετούνταν δίπλα στο εικονοστάσι), **σκεύη** παραδοσιακού φούρνου όπως η **πινακωτή**. **Λυχνάρια** (με 4 φυτίλια για χρήση στο ελαιοτριβείο που ήταν απαραίτητος ο δυνατός φωτισμός), φορητά **λυχνάρια**, **φανάρια** για εξωτερική χρήση, **φανάρια τοίχου** για το καντηλάκι, **λάμπες πετρελαίου**, **πετρελαιοθήκες**, **μασιά** για μαγκάλι.

Γεωργικά εργαλεία, **μπαλωμένο λιχνιστήρι** εξ αιτίας της οικονομικής δυσχέρειας της εποχής, **άροτρο** με νύ, εργαλεία με τα οποία αλώνιζαν τα στάχια, **δρεπάνια**, **πριόνια** για ξυλουργούς, εργαλεία υποδηματοποιών όπως **καλαπόδια**, **σφυριά** και **φαλτσέτες**, **καπίστρια**, **τσιγκέλι** για σφαχτά. **Λειτουργικός μύλος** του καφέ με σφραγίδες,

καβουρντιστήρια για καφέ, κριθάρι και ρεβύθια με την βοήθεια της φωτιάς. **Μαγειρικά σκεύη** (πολλά από αυτά **πήλινα**), **χάλκινα** σκεύη, **ποτήρια**, **πίατα** μοναδικής αισθητικής με παραστάσεις από το **Βόσπορο**, **κουταλοθήκη** και **πιρουνοθήκη**, **σανίδα κοπής**, **γουδιά** και **γουδοχέρια** (για αλάτι, καφέ, κριθάρι και κρεμμύδια), **τσουκάλια** για όσπρια, πιθαράκια (για ελιές και παστό κρέας βλέπετε δεν υπήρχαν ψυγεία),

τεντζερέδες και **τέστο** (βάση τεντζερέ), **καζάνια**, **ζαχαριέρα**, **δοχεία** συλλογής λαδιού και δοχεία ξυδιού, ψαλίδια και μια σιδερένια **σίτα**. **Φωτογραφίες** θυμάτων πολέμου, φωτογραφίες επεξεργασμένες σε **πορσελάνη** και μια φωτογραφία με τους μαθητές του σχολείου και το δάσκαλό τους (μεταξύ αυτών και το ζεύγος Κοντέλλη και οι γονείς μου). Τα εκθέματα **καταμαρτυρούν την τοπική ιστορία, την πολιτιστική παράδοση και κουλτούρα** του χωριού μου. Δεν γνωρίζω αν σας έχω μπερδέψει με την πλούσια αναφορά αυτών αλλά αυτή η μικρή ξενάγηση **ας αποτελέσει αφορμή για μια επίσκεψη στο χωριό μου το Ακράσι και στο λαογραφικό μουσείο που ίδρυσε ο Ιωάννης Κοντέλλης**.

Για μένα ο κυρ Γιάννης αποτελεί ένα **μεγάλο κεφάλαιο** στη δική μου προσωπική ιστορία. Ήταν προσωπικός φίλος και συμμαθητής του μπαμπά μου και η επί σειρά ετών σύντροφός του η κυρία Μυρσινούλα ήταν συγκάτοικος και φίλη της μαμάς μου στα «πέτρινα» χρόνια της εφηβείας. Ήταν και καθηγήτριά μου στο μάθημα των Θρησκευτικών στο Λύκειο Θηλέων Μυτιλήνης. Υπήρξε για μένα **μοναδική τιμή η σύνταξη αυτού του άρθρου για τον άνθρωπο Γιάννη Κοντέλλη** όπως τον γνωρίζω εγώ με τα μοναδικά χαμογελαστά γλυκύτατα μάτια και ένας **φόρος τιμής** για τον μπαμπά μου που δεν ζει πια.

Μαρία Γ. Νικολιά

Πηγές: Στρατής Κοντέλλης
Διονυσία Γερακούδη
Ελευθεροτυπία

“Βιομηχανική Κληρονομιά”

Για τη "Βιομηχανική Κληρονομιά" στο Ανατολικό Αιγαίο γράφει ο αρχιτέκτονας ξεχωριστός φίλος **Νίκος Σηφουνάκης** στο περισπούδαστο βιβλίο “**Νησιά του Αιγαίου**” (Αρχιτεκτονική), που έβγαλε ο εκδοτικός οίκος “**Μέλισσα**”.

Η βιομηχανική κληρονομιά αποτελεί ένα σημαντικό—αν και έως πρόσφατα σχετικά παραγνωρισμένο—κομμάτι της **νεοελληνικής μας παράδοσης αρχιτεκτονικής της Λέσβου, της Σάμου και της Χίου** περιγράφονται τα διαδοχικά στάδια της εκβιομηχάνισης τους και οι παραγωγικές διαδικασίες που εφαρμόστηκαν. Ο αρχιτεκτονικός πλούτος της μορφής και των υλικών του καθιστά μόνο δικά δείγματα πολυμορφίας και ανθρώπινου μέτρου, παρατηρεί ο Ν. Σηφουνάκης.

Και στη συνέχεια, από το σύμπλεγμα των νησιών της περιοχής, η Λέσβος αποτέλεσε το **μοναδικό δείγμα εντατικής εκβιομηχάνισης** κατά κύριο λόγο στον τομέα της **επεξεργασίας του ελαιοκάρπου**, επακόλουθο της ελιάς. Σε **απογραφή του 1913** έχουν καταγραφεί **162 μηχανικά βιομηχανικά καταστήματα**, από τα οποία ο κυρίως όγκος (113) είναι **ελαιουργεία**. Σημαντική παρουσία είχαν επίσης και δύο συγγενείς παραγωγικές διαδικασίες που επεξεργάζονται τα υποπροϊόντα των ελαιοτριβείων, η **σαπωνοποιία** και η **πυρηνελαιουργία**.

Το φαινόμενο αυτό ενισχύθηκε από την έντονη **συνεταιρική δραστηριότητα** που ανέπτυξε ο λαός της Λέσβου, για να **προστατευτεί** από την εκμετάλλευση των ιδιωτικών ελαιοτριβείων, αλλά και να **εξασφαλίσει** πόρους για έργα **κοινωφελή**, όπως η **ανέγερση σχολείων**. Εντυπωσιακή είναι η **διασπορά** των βιομηχανικών κτιρίων στο λεσβιακό χώρο. Τα συναντούμε στις **εισόδους των οικισμών**, μέσα σε **ελαιώνες** αλλά και στις **βιομηχανικές ζώνες** του νησιού (το **Πέραμα**, το **Πλωμάρι**, το **Ντίπι** και τα **Ταμπακαριά**), κοντά στη **θάλασσα**, σε **εμπορικές σκάλες**. Οι περισσότεροι οικισμοί διέθεταν ένα τουλάχιστον συνεταιριστικό ελαιοτριβείο, κοινοτικό ή δημοτικό ανάλογα με το μέγεθος της περιφέρειας τους ένα ή περισσότερα ιδιωτικά.

Παρά τους ισχυρούς πολιτικούς και οικονομικούς κλυδωνισμούς, η ελαιουργία της Λέσβου **κατάφερε** να διατηρήσει το δυναμισμό της, σε μια περίοδο που χαρακτηρίστηκε από την εκρηκτική ανάπτυξη του συνδικαλιστικού κινήματος. Σήμερα στη Λέσβο

λειτουργούν **38 μονάδες ελαιοπαραγωγής** που παράγουν λάδι μαζικής κατανάλωσης.

Τα παλαιότερα κτίσματα – όπως το **μοναδικό προβιομηχανικό χειροκίνητο ελαιοτριβείο** που σώζεται στη Λέσβο, στο μικρό οικισμό **Κουκμίδου**—ακολουθούν την τοπική αρχιτεκτονική παράδοση των αγροτικών κατασκευών με την **τετράρριχτη στέγη**. Στα πρώτα χρόνια, οι εγκαταστάσεις ήταν **μικρές** και εξυπηρετούσαν **περισσότερες** από μία συγγενείς λειτουργίες. Στην ακμή όμως της **βιομηχανικής ανάπτυξης**, κατασκευάστηκαν μεγάλες εξειδικευμένες βιομηχανικές μονάδες που **δανείστηκαν** αρχιτεκτονικά στοιχεία από τις χώρες που εισήγαγαν τεχνογνωσία και μηχανήματα.

Τα χαρακτηριστικά αυτής της αρχιτεκτονικής είναι η **αυστηρή γεωμετρική μορφή**, η **χρήση συμμετρίας** στη διαμόρφωση των όψεων, η **δίρριχτη στέγη** με το **αέτωμα**, το οποίο φέρει έναν ή περισσότερους φεγγίτες, τοξωτούς ή κυκλικούς, (“μάτι του βοδιού”).

Στη Λέσβο συναντούμε την τοποθέτηση **εμφανών τούβλων** σε στρώσεις μέσα στις λιθοδομές – σύμφωνα με τη **βυζαντινή παράδοση** – μια κατασκευή που λειτουργεί αντισεισμικά και τη χρησιμοποιούν αρκετά μετά τους μεγάλους σεισμούς του 19^{ου} αιώνα. Από **συμπαγή τούβλα** είναι κατασκευασμένες οι **υψικάμινοι**, συνήθως με **κυκλικό ή οκταγωνικό σχήμα** αντί του τετραγωνικού.

Το κοινοτικό ελαιοτριβείο **Πολιχνίτου** Λέσβου, ακολουθώντας την **υψηλή λιθοξοϊκή παράδοση** του οικισμού έχει κατασκευαστεί από τον **ψαμμόλιθο** του κοντινού λατομείου, όπως και η πλειονότητα των κτιρίων του οικισμού.

Η αρχιτεκτονική των βιομηχανικών κτιρίων είναι καθαρά **ορθολογική**, όπου η φόρμα ακολουθεί τη λειτουργία. Τα ελαιοτριβεία είναι πάντοτε **ισόγεια κτίρια**. Τα μικρότερα (όπως το κοινοτικό ελαιοτριβείο Πολιχνίτου) έχουν συγκεντρωμένες όλες τις λειτουργίες σε ένα όγκο. Στα μεγαλύτερα, τα οποία αποτελούν την πλειονότητα (όπως το ελαιοτριβείο **Θεοδοσιάδη** στην **Αγία Παρασκευή**, το δημοτικό ελαιοτριβείο **Αγιάσου**

και το ελαιοτριβείο **Ασωμάτου**), οι αποθήκες του ελαιοκάρπου ("**μπάτες**") τοποθετούνται **περιμετρικά** από το κεντρικό κτίριο, δημιουργώντας πολλές φορές ένα **εξωτερικό περίβολο**. Η ανάγκη για οικόπεδο μεγάλης έκτασης είναι ένας λόγος που οδήγησε αυτά τα συγκροτήματα να χτιστούν έξω από τους οικισμούς.

Κατά την **πρώιμη περίοδο** της εκβιομηχάνισης, η **σαπωνοποίηση** γινόταν σε ένα μικρό βοηθητικό χώρο των ελαιοτριβείων. Μετά το **1880**, άρχισαν να χτίζονται τα **πρώτα μεγάλα σαπωνοποιεία**. Χωρίς την ανάγκη ελεύθερου χώρου και εκτεταμένων αποθηκών, τα σαπωνοποιεία διαρθρώνονται σε ένα κτίριο **μεγάλων διαστάσεων**, διώροφο ή τριώροφο, όπως το σαπωνοποιείο **Πούλια** στο **Πλωμάρι**. Στο **ισόγειο** βρίσκονται τα **γραφεία**, οι **αποθήκες**, τα **καζάνια** σαπωνοποίησης και η **συσκευασία** του τελικού προϊόντος. Στους **ορόφους** τοποθετούνται τα **ξηραντήρια**. Η **διαδικασία ωρίμανσης – στερεοποίησης** της ρευστής μάζας του σαπουνιού καθιστά αναγκαία τα **πολλά και μεγάλα επιμήκη ανοίγματα**, που χαρακτηρίζουν τη διαμόρφωση των όψεων/τα κτίρια αυτά. Με το μεγάλο τους όγκο και τη ρυθμική παράταξη των ανοιγμάτων τους, τα παλαιά σαπωνοποιεία ξεχωρίζουν ακόμη και σήμερα στα λιμάνια των οικισμών.

Την **τελευταία 20ετία**, έχει διαμορφωθεί στη χώρα μας ένα **ισχυρό ρεύμα αξιοποίησης** των ιστορικών βιομηχανικών συγκροτημάτων, καταλήγει η μελέτη του Ν. Σηφουνάκη. Η **Λέσβος** είναι η **πρώτη περιοχή** της Ελλάδας, όπου **οργανωμένα** μπήκαν σε **εφαρμογή έργα αποκατάστασης** και **επανάχρησης** βιομηχανικών κτισμάτων. Από τη θέση του Νομάρχη, μαζί με τη συμπαράσταση και τη συνεργασία των τοπικών φορέων, το 1984 ξεκίνησε ένα **πρωτοπόρο πρόγραμμα** που περιλάμβανε την **αγορά** και **αποκατάσταση** τριών κοινοτικών ελαιοτριβείων και ενός σαπωνοποιείου, τα οποία μετατράπηκαν σε χώρους πολιτισμού. Πρόκειται για τα κοινοτικά ελαιοτριβεία **Μανταμάδου** (1905 – 1909), **Αγίας Παρασκευής** (1910) και **Πολιχνίτου** (1903 – 1904).

Ακολουθώντας το παράδειγμα **αρκετοί ιδιώτες, αποκατέστησαν** τα ιδιόκτητά τους βιομηχανικά κτίρια, δίνοντάς τους νέες χρήσεις. Αναφέρω το παράδειγμα για του **πυρηνελουργείου Μουζάλα** στη **Σκάλα Λουτρών**, το **βυρσοδευείο Βοναφακίδη** και **Παναγιούδα**, η **ραφινερία Τρύφωνος** στο **Μόλυβο**, τον **υδροκίνητο αλευρόμυλο "Τα Μυλέλια"**. Χάρη στις ενέργειες αυτής της περιόδου **σώθηκε** ένα πλήθος εγκαταλελειμμένων και έως τότε απαξιωμένων ιστορικών κτιρίων, καθώς και το μεγαλύτερο μέρος από το μηχανολογικό εξοπλισμό.

Στη σπουδαία αυτή μελέτη δημοσιεύονται φωτογραφίες από: **Ραφινερία** στο **Πέραμα**, **δύο συγκροτήματα σαπωνοποιείων** στο **Πέραμα**, **"Ταμπακαριά"** στη βιομηχανική ζώνη της Μυτιλήνης το 19ο αιώνα, ελαιοτριβείο στην **Αγία Παρασκευή**,

"Μπατές" στο ελαιοτριβείο Ασωμάτου, ελαιοτριβείο στον **Πολιχνίτο**, το σαπωνοποιείο **Πούλια** στο **Πλωμάρι**, δίδυμο **σαπωνοποιείο** στο **Πέραμα** το ελαιοτριβείο **Μανταμάδου**.

Βασίλης Πλάτανος

ΒΕΛΤΙΩΜΕΝΗ ΕΠΑΝΕΚΔΟΣΗ Ναυτική παράδοση-Ταρσανάδες και καϊκια

Ο πάντα δραστήριος και ποιοτικός **Πολιτιστικός Σύλλογος Πλωμαρίου «Το Πόλιον»** πριν μερικά χρόνια είχε κυκλοφορήσει μία έκδοση αφιερωμένη στη **ναυτική παράδοση** του Πλωμαρίου.

Η έκδοση αυτή γρήγορα εξαντλήθηκε. Πριν λίγο καιρό, με την επιμέλεια της **Μυρσίνης Βαρτή-Ματαράγκα**, επανακυκλοφόρησε σε μορφή ημερολογίου πιο πλούσια, με περισσότερο φωτογραφικό υλικό και μεταφρασμένα όλα τα κείμενα στα αγγλικά.

Πρόκειται για μια πολύ αξιόλογη δουλειά, άρτιας σελιδοποίησης και εκτύπωσης, που φιλοξενεί στις σελίδες της εκτός από το εισαγωγικό, κατατοπιστικό κείμενο του **Κώστα Δαμιανίδη**, Δρ Παραδοσιακής Ναυπηγικής, μια σειρά από δίστιχα πλωμαρίτικα ναυτικά δημοτικά τραγούδια από τη συλλογή του **Μπάμπη Πετρέλλη**, σχέδια καϊκιών και πλήθος αρχαικών φωτογραφιών από διάφορες ιδιωτικές συλλογές. Σπουδαία δουλειά που δε θα πρέπει να λείπει από κανένα πλωμαρίτικο, και όχι μόνο, σπίτι.

Π.Σ.

Το βιβλίο διατίθεται στην τιμή των 15 ευρώ και βρίσκεται σε βιβλιοπωλεία του Πλωμαρίου και της Μυτιλήνης (Αιολίδα). Επίσης από τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου. Περισσότερες πληροφορίες Μυρσίνη Βαρτή Ματαράγκα τηλ. 6977396826

Μέρες Αναλυτικής Χημείας στο Αιγαίο

Στη Μυτιλήνη 300 επιστήμονες απ' όλο τον κόσμο

Πραγματοποιήθηκε στο Δημοτικό Θέατρο Μυτιλήνης, με βραβεύσεις εκτός άλλων και του Μυτιληνιού χημικού Απόστολου Γρημάνη, το 7ο

Στο βήμα του ομιλητή σε εκδήλωση της ΟΛΣΑ για τον Μίλτη

Διεθνές Επιστημονικό Συνέδριο με τίτλο «**Μέρες Αναλυτικής Χημείας στο Αιγαίο**», που διοργάνωσαν το **Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών** και το **Περιφερειακό Τμήμα Βορείου Αιγαίου** της Ένωσης **Ελλήνων Χημικών**. Το Συνέδριο, παρακολούθησαν περίπου 300 επιστήμονες από τις ΗΠΑ έως τη Νότια Κορέα και από την Ιρλανδία έως τη Λιβύη και τη Σαουδική Αραβία. Επρόκειτο για το έβδομο μιας σειράς συνεδρίων που, έχοντας κοινό όνομα και ως κοινό τόπο διοργάνωσης το Αιγαίο, στοχεύουν στην ανταλλαγή γνώσεων πάνω στην επιστήμη της Χημείας αλλά και στην καλλιέργεια των ανθρώπινων σχέσεων, ανεξάρτητα από την εθνικότητα των συνέδρων.

Το πρόγραμμα περιλάμβανε θεματικές όπως: Παρουσίαση **νέων τάσεων** και **εξελίξεων** στην Αναλυτική Χημεία, συζήτηση **νέων εφαρμογών** στην ανάλυση τροφίμων, στην περιβαλλοντική και βιομηχανική ανάλυση με έμφαση σε θέματα διασφάλισης ποιότητας, προώθηση και βράβευση του έργου νέων επιστημόνων.

Τιμητικές βραβεύσεις επιφανών επιστημόνων του χώρου ανταλλαγή ιδεών και προώθηση συνεργασιών για κοινά ερευνητικά προγράμματα του Συνεδρίου. Πραγματοποιήθηκαν τιμητικές βραβεύσεις πέντε επιστημόνων, Ελλήνων και μη, για την προσφορά τους στην επιστήμη της Αναλυτικής Χημείας. Επίσης, στο πλαίσιο της έμφασης που δίνεται στην κοινωνικοποίηση των συνέδρων κατά τη διαμονή τους στη Λέσβο, πραγματοποιήθηκαν πισκέψεις σε διάφορα μέρη του νησιού, περιηγήσεις στην πόλη της Μυτιλήνης και τα αξιοθέατα της, αλλά και γεύμα με τοπικές γεύσεις.

Το Συνέδριο έγινε πράξη άλλωστε, με τη συμβολή της γενικής γραμματείας Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής και την αρωγή του αναπληρωτή υπουργού Περιβάλλοντος, τη νομαρχιακή αυτοδιοίκηση Λέσβου, το δήμο Μυτιλήνης και το δήμο Γέρας.

Ο Απόστολος Γρημάνης

Ανάμεσα στους πέντε Έλληνες και μη επιστήμονες, που βραβεύτηκαν για το έργο τους ήταν και ο Απόστολος Γρημάνης, που στο παρελθόν έχει βραβευτεί και από την Ένωση Ελλήνων Χημικών. Υπήρξε, επιπλέον, υποψήφιος για το Διεθνές Βραβείο «Hevesy» το 1987 και το 1988, ενώ έχει τιμηθεί με το Χρυσό Σταυρό του Τάγματος του Φοίνικα. Στην επαγγελματική του διαδρομή συνεργάτης του και σύντροφος του ήταν η σύζυγος του Μαρία Βασιλάκη - Γρημάνη, ηλεκτρονικός στο «Δημόκριτο». Εργάστηκε πρώτα στο πυριτιδοποιείο του Μποδοσάκη. Κατόπιν, αφού ειδικεύτηκε στη Ραδιοχημεία και την Ανάλυση με Νετρονική Ενεργοποίηση, στο Πυρηνικό Κέντρο των ΗΠΑ (Oak Ridge TN). Για 32 χρόνια, μέχρι και το 1994, οπότε και συνταξιοδοτήθηκε, υπήρξε ερευνητής και διευθυντής του Ραδιοαναλυτικού Εργαστηρίου του Ινστιτούτου Φυσικοχημείας του Εθνικού Κέντρου Έρευνας Φυσικών Επιστημών «Δημόκριτος». Κατά τη διάρκεια της καριέρας του δημοσίευσε σε διεθνή και ελληνικά περιοδικά πάνω από 150 επιστημονικές εργασίες, ενώ εκπροσώπησε τη χώρα πολλές φορές σε διεθνείς επιστημονικές επιτροπές και έχει επιβλέψει πολλές διδακτορικές διατριβές. Έχει μελετήσει δείγματα της Σελήνης, καθώς και το νερό του Καματερού, ενώ έχει βρεθεί στην Αμερική και ως καλεσμένος πανεπιστημιακών ιδρυμάτων.

Ο ίδιος, ευχαρίστησε τους διοργανωτές του Συνεδρίου για τη βράβευση που του έγινε και δήλωσε για τη τιμητική του βράβευση: «Ο λόγος που έκανα τη δουλειά που έκανα, ήταν γιατί ήθελα να μπορέσω να προσδιορίσω ορισμένα στοιχεία που σήμερα εξακολουθούν να είναι ενδιαφέροντα. Όσο ήμουν στο εξωτερικό ένιωθα πολύ καλά και χαίρομαι που ήμουν Έλληνας και ειδικά από τη Λέσβο. Είναι μεγάλη τιμή για μένα το ότι με βράβευσαν σήμερα εδώ και ευχαριστώ τους διοργανωτές.»

Προσήκουσα τιμή ...

του Ηλία Κουρτζή

Πληροφορήθηκα με ιδιαίτερη ικανοποίηση ότι από την οργανωτική επιτροπή του Διεθνούς Συνεδρίου Χημείας, που πρόσφατα έλαβε χώρα στην πόλη μας, βραβεύτηκε για την πολυετή προσφορά του στην επιστήμη της Χημείας ο φημισμένος συμπατριώτης μας χημικός Απόστολος Γρημάνης. Λυπήθηκα, που για λόγους συμπτώσεων - απ' αυτές που μόνο η ζωή ξέρει να απεργάζεται - δεν μπόρεσα να παραστώ στην σχετική τελετή για να του σφίξω ως φίλος και συνάδελφος το χέρι.

Λέει ο λαός, ότι τα ράσα δεν κάνουν τον παππά. Στην περίπτωση όμως του Απόστολου Γρημάνη η λέξη «Χημικός» δεν αποτελεί ένα άμφιο επαγγελματικής ταυτοποίησης, αλλά μια λέξη που χαρακτηρίζει τη μακρά και αταλάντευτη πορεία ενός ανθρώπου μέσα από τις

ατραπούς και τις λεωφόρους της επιστήμης της ύλης, την οποία υπηρέτησε με αρετή και τόλμη, γι' αυτό και το «Χ» το γράφω κεφαλαίο.

Ο Απόστολος Γριμάνης είναι ένας πραγματικός ευπατρίδης, γόνος παλιάς μυτιληναϊκής οικογένειας, που εκ της φιλάτης γενέτειρας του ορμώμενος κατέκτησε αθόρυβα και αξιοκρατικά, με μόχθο και κόπο, με το σπαθί του, δηλαδή, επίζηλες κορυφές της επιστήμης του. Στη μακρά και επίπονη διαδρομή του, συναντάται με προσωπικότητες της πολιτικής, των Γραμμάτων και του πολιτισμού, και με την έμφυτη ευγένεια, το πηγαίο χιούμορ, αλλά κυρίως την ευφυΐα του, κατακτά την εμπιστοσύνη, ακόμη και την φιλία τους. Οι επιτυχίες και οι διακρίσεις που γνώρισε, θαρρείς καν τον άγγιξαν - το χαμόγελο του έμεινε πάντα το ίδιο σεμνό και ζεστό. Ανθρώπινο!

Σ' όλη αυτή τη ζηλευτή του διαδρομή είχε βοηθό, συμπαραστάτη και άγρυπνο σύντροφο, τη συμπαθέστατη σύζυγο του Μαρία. Είμαι βέβαιος ότι το βραβείο -όπως εξάλλου και τις άλλες διακρίσεις- το μοιράστηκε μαζί της. Κι εμείς μαζί τους!

Συνηθίζεται σε τέτοιες περιπτώσεις να λέγεται φιλοφρόνως, πως η αποδοθείσα τιμή τιμά τους τιμήσαντας. Στην περίπτωση του Απόστολου Γριμάνη η ρήση αυτή αποδίδει πιστεύω απόλυτα την πραγματικότητα..

Κλείνοντας το σημείωμα μου αυτό, θα ήθελα, εκτός των άλλων, ως προϊστάμενος της Χημικής Υπηρεσίας Μυτιλήνης να τον ευχαριστήσω εκ βαθέων για την πολύτιμη επιστημονική βοήθεια που φιλοφρόνως μου προσέφερε, όποτε του τη ζήτησα.

ΑΡΗΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ Τα Αστέρια του Μουράγιου

Ο Άρης Κυριαζής γεννήθηκε στην **Καλλονή Λέσβου**, όπου μαθήτευσε μέχρι και την Ε΄ τάξη γυμνασίου. Αποφοίτησε από το Γ΄ Γυμνάσιο Αρρένων στα Εξάρχεια. Είναι πτυχιούχος του Φυσικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Αθηνών και διδάσκει στο 26ο Γενικό Λύκειο Αθήνας. Το 1996 κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις «**Δωδώνη**» το πρώτο του βιβλίο «**Αναζητώντας την Ερατώ**» και το 1999 από τις ίδιες εκδόσεις το μυθιστόρημα «**Η Ερατώ εις Λέσβον και εις τον Μυτιληναίων Αιγαλόν**». Και για τα δύο βιβλία δέχτηκε θετικότερες κριτικές, ενώ τμήμα τους μεταφέρθηκε και στο θεατρικό σανίδι από το **Στρατή Πανούργιο**. Τα τελευταία χρόνια είναι τακτικός συνεργάτης στην εφημερίδα «**Εμπρός**», όπου διατηρεί τη δική του στήλη με τον τίτλο «**Δεκαπενθήμερες Επισημάνσεις**». Στο παρόν μυθιστόρημα του οποίου έχει επιμεληθεί το εξώφυλλο και τις εικόνες η **Κατερίνα Μανωλέσου**, ο συγγραφέας μεταφέρει τον αναγνώστη στην Καλλονή των αρχών της δεκαετίας του '60.

Στο Μουράγιο, τη μεγαλύτερη, κεντρικότερη και

ωραιότερη γειτονιά του χωριού, μια ομάδα μαθητών πρωταγωνιστεί σε διάφορες ιστορίες, που έμειναν χαραγμένες για πάντα στη μνήμη του. Αναλυτικότερα, τη σχολική χρονιά 1961-62 ο Στρατής, συνηθισμένος να περνά τις τάξεις ως διετής, παρακολούθησε τα μαθήματα της τετάρτης τάξης του εξατάξιου γυμνασίου για δεύτερη χρονιά. Με συμπληρωμένα τα 18, ζύγισε 120 κιλά, έφθανε στο 1,90, ήταν πανέξυπνος και κυρίως διέθετε ασυναγώνιστο χιούμορ. Αρχηγός του «Αστέρα», της ομάδας του Μουράγιου, οργάνωνε επιχειρήσεις μέσα κι έξω από το σχολείο, που εκτελούσε η συμμορία του ύστερα από συνεδριάσεις του πενταμελούς σκληρού πυρήνα.

Στις **είκοσι επεισοδιακές ιστορίες** καταγράφονται οι δραστηριότητες της ομάδας, καθώς και ο έρωτας του Αριστείδη με την Ερατώ, μαζί με μερικά γεγονότα της εποχής, όπως τα είδαν και τα έζησαν «**Τα Αστέρια του Μουράγιου**». Επίσης, εκφράζονται οι σκέψεις που οδηγούν την εφηβεία να ανακαλύπτει διαφορετικούς τρόπους για να εκδηλώνει έντονα, παντού και πάντα, τα ίδια συναισθήματα και τον απaráμιλλο βρασμό της.

Εκδόσεις **Αιολίδα**: Καρά Τεπέ Μυτιλήνη 81100, τηλ.22510 27801, sales@emprosnet.gr

Διάθεση: **Βιβλιοπωλείων της Εστίας**: Σόλωνος 60, τηλ.210 3615 077, info@estiabookstore.gr

Σύλλογος Μεσοτοπιτών Λέσβου «Αγροτικό» ημερολόγιο 2011

Μέσα στις 15 έγχρωμες σελίδες του, ξεδιπλώνεται μήνα-μήνα η αγροτική παραγωγή της περιοχής, από τους παξέδες του «**χτες**» στα θερμοκήπια του «**σήμερα**» και από τους τσομπάνηδες στις σύγχρονες κτηνοτροφικές μονάδες. Οι φωτογραφίες που έχουν επιλεγεί, παρουσιάζουν τα **σύγχρονα αρμεκτήρια** στις κτηνοτροφικές μονάδες του Μεσοτόπου, τα τυροκομεία **Βασίλα** και **Βουρνάζου**, τον **Αγροτουριστικό Συνεταιρισμό Γυναικών Μεσοτόπου**, τους μελοπαραγωγούς **Γιάννη Κορδούτη** και **Γιάννη Καξήρη**, το αποστακτήριο της **Σοφίας Κωνσταντιδέλλη**, τον **Αγροτικό Συνεταιρισμό Μεσοτόπου**, αλλά και **θερμοκήπια**, **ελαιώνες** και **αμπελώνες** και τους **ψαράδες** της περιοχής.

Ένα ημερολόγιο, όπως λένε και οι δημιουργοί του, με «γεύσεις μεσοτοπίτικης γης, της ποτισμένης απ' τον ιδρώτα των ανθρώπων. Σε καιρούς μίζερους, απαισιόδοξους, όπου η πύξίδα έχασε τον προσανατολισμό της, η φύση μάς δείχνει το δρόμο, όπως έκανε πάντα...».

Κώστας Βαλέτας, «Έντγκαρ Άλλαν Πο» (βιογραφία), εκδόσεις Αιολικά Γράμματα, Αθήνα 2010, σελ. 67.

Ελπίδοφόρος Ιντζέμπελης, «Μια απρόσμενη συνάντηση Αϊνστάιν Καραθεοδωρή» (διηγήματα), εκδόσεις ΑΛΔΕ, Αθήνα 2010, σελ. 93.

Μαρία Καμινέλλη-Πατσέλλη, «Πληγές και βάλαμο» (ποιήματα), (Πρόλογος: Γιάννης Χατζηβασιλείου), Μυτιλήνη 2010, σελ. 141.

Γιώργος Κορδογιάννης, «Ασημένια Χριστούγεννα», (Εικονογράφηση: Χριστίνα Δίγκα), εκδόσεις Καρπασσιάνα-Πολιτισμός, Μυτιλήνη 2010, σελ. 28.

Μαρία Κοτοπούλη, «Variation» (μυθιστόρημα), εκδόσεις Ιωλκός, Αθήνα 2010, σελ. 214.

Χαρά Μπακονικόλα, «Το δαχτυλίδι της άμμου» (εικονογράφηση: Μάρα Μίσσιου), εκδόσεις Παρισιάνου, Αθήνα 2010, σελ. 35.

Ευριπίδης, «Ορέστης» (Μετάφραση: Στρατής Πασχάλης), εκδόσεις Νεφέλη, Αθήνα 2010, σελ. 107

Νίκος Περέλης, «Ο κώδικας της μάσκας» (Αναπαραστάσεις και παρασκήνια ανεπίστρεπτου χρόνου), εκδόσεις Προσκήνιο, Αθήνα 2010, σελ. 550.

Ευστρατία Τσοκάρου-Μητσιώνη, «Έκτακτο δελτίο θύελλας» (αφήγημα), Μυτιλήνη 2010, σελ. 101.

«Λέσβος. Φύση, παράδοση, πολιτισμός, άνθρωποι» (Φωτογραφίες: Γιώργος Πούπης, Γιώργος Ιορδάνου, Φιλολογική επιμέλεια-επιλογή αποσπασμάτων: Παναγιώτης Σκορδάς, Επιμέλεια λευκόματος: Βαρβάρα Γκιγκιλίνη), έκδοση Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Λέσβου, Μυτιλήνη 2010, σελ. 215.

«Νύφες Ερεσού 1900-1950. Έκθεση φωτογραφίας», (Οργάνωση-Επιμέλεια: Χαράλαμπος Δεμίρης), έκδοση Συλλόγου των Απανταχού Ερεσιών «Ο Θεόφραστος», Αθήνα 2010, σελ. 72.

«Τάμα στο Γέρο... Το πανηγύρι του Ταύρου στα χωριά Πηγή και Κώμη Λέσβου», (Κείμενα: Γιώργος Διγιδίκης, Γιώργος Αικατερινίδης, Βασίλης Κονταξόπουλος, Φωτογραφίες: Ηρακλής Μήλας, Γιώργος Αικατερινίδης, Δημήτρης Γιασιιάς, Λάζαρος Ελευθεριάδης, Αχιλλέας Κιαχαγιάς, Μιχαήλ Μαρκάκης, αρχείο Σωματείου «Η Αναγέννησις», αρχείο Στέλλας Π. Αντωνίου), έκδοση Δήμου Λουτροπόλεως Θερμής, Μυτιλήνη 2010, σελ. 140. (Η έκδοση περιλαμβάνει DVD με το ντοκιμαντέρ «Το τάμα στο Γέρο» και CD με 16 τραγούδια και σκοπούς της Λέσβου).

«Χύδηρα. Από τον Όμηρο στο Ψηφιακό Μουσείο “Γεώργιος Ιακωβίδης”». Μικρός οδηγός ενός ξεχωριστού χωριού της ορεινής Λέσβου», έκδοση Μορφωτικού και Πολιτιστικού Ιδρύματος Ν. Γ. Παπαδημητρίου, Μυτιλήνη 2010, σελ. 52.

Στρατής Αθανάσης-Νίκος Αθανάσης, «Λέσβος, πατρίδα μου», Μυτιλήνη 2010, σελ. 201.

Γεράσιμος Βενέτας, «22° Σύνταγμα Πεζικού (1940-1941) μέσα από γράμματα και φωτογραφίες», (Πρόλογος: Παναγιώτης Παρασκευαΐδης), έκδοση Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Λέσβου, Μυτιλήνη 2010

Γιώργος Γαλέτσας, «Στο σημάδι... Το ιστορικό των εκτελέσεων στα “Τσαμάκια” κατά την περίοδο της γερμανικής κατοχής» (Φωτογραφίες-ενθύμια-ανακρινόμενες-

ντοκουμέντα), έκδοση Δήμου Μυτιλήνης, 2010, σελ. 189.

Δημήτρης Γέρος, «Shades of love», (Πρόλογος: Έντουαρντ Άλμπι, Εισαγωγή: Τζον Γουντ), εκδόσεις Insight, Σαν Φρανσίσκο 2010, σελ. 170.

Στρατής Δουμούζης, «Παπά Φώτης. Ο μονοχίτων, ο μονοσάνδαλος», Μυτιλήνη 2010, σελ. 88, (περιέχει DVD με συνέντευξη του παπά-Φώτη στην τοπική τηλεόραση και αποσπάσματα από την Εξόδιο Ακολουθία).

Πανελλήνια Ένωση Φιλολόγων Σύνδεσμος Φιλολόγων Λέσβου «Η θέση της Λογοτεχνίας στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση»

Τον Νοέμβριο του 2009 (12-14 Νοεμβρίου) ο Σύνδεσμος Φιλολόγων Λέσβου φιλοξένησε στη Μυτιλήνη το 36^ο Συνέδριο της Πανελληνίας Ένωσης Φιλολόγων που είχε ως θέμα του τη «Θέση της Λογοτεχνίας στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση». Οι εισηγήσεις αυτού του Συνεδρίου κυκλοφόρησαν πρόσφατα από την Ελληνοεκδοτική, σ' έναν τόμο με την επιμέλεια της Χριστίνας Αργυροπούλου και του Παναγιώτη Σκορδά.

Στις 415 σελίδες του περιέχονται οι 38 εισηγήσεις του Συνεδρίου μοιρασμένες σε 4 ενότητες με τους παρακάτω τίτλους: Η ιστορία του μαθήματος της Λογοτεχνίας (προγράμματα σπουδών, διδακτικά βιβλία κ.ά.), η θεωρία της Λογοτεχνίας και η διδακτική του μαθήματος, εναλλακτικές διδακτικές προτάσεις, λογοτεχνία και άλλα διδακτικά αντικείμενα.

Μερικά από τα ονόματα των συγγραφέων του τόμου είναι: Γιάννης Παπακώστας, Χριστίνα Βέικου, Τασούλα Καραγεωργίου, Κωνσταντίνος Μουτζούρης, Άντα Κατσίκη-Γκίβαλου, Χριστίνα Αργυροπούλου, Αλεξάνδρα Λαμπράκη-Παγανού, Χρυσάνθη Κουμπάρου, Λίνα Κουντουρά, Γεώργιος Παγανός, Μαρία Πεσκετζή, Αγάθη Γεωργιάδου, Ανθούλα Δανυήλ, Ζωή Μπέλλα, Κώστας Ακρίβος, Ζωή Κατσιαμπούρα κ.ά.

Ανάμεσα στις εισηγήσεις και δύο με ιδιαίτερο λεσβιακό ενδιαφέρον: Παναγιώτης Σκορδάς, «Μια συζήτηση στο περιοδικό Λόγος της Μυτιλήνης (1953) για τους νέους, τη λογοτεχνία και την εκπαίδευση» και Στρατής Αναγνώστου, «Ανέκδοτες επιστολές και ποιήματα του Στράτη Μυριβήλη από το μακεδονικό μέτωπο του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου: Πρωτόλειο υλικό για τη Ζωή εν Τάφω. Μια πρώτη προσέγγιση και ένα παράδειγμα διδακτικής αξιοποίησης».

Στις εισαγωγικές σελίδες του τόμου δημοσιεύονται η εισαγωγική ομιλία του Προέδρου της Πανελληνίας Ένωσης Φιλολόγων κ. Αναστάσιου Στέφου και ο Χαιρετισμός της Προέδρου του Συνδέσμου Ελλήνων Κυπρίων Φιλολόγων κ. Γεωργίας Κούμα.

Στο τέλος δημοσιεύεται η συνόψιση των εργασιών του Συνεδρίου από την Γενική Γραμματέα της Π.Ε.Φ. κ. Γεωργία Χαριτίδου.

Το πανηγύρι του Ταύρου στα χωριά Πηγή και Κώμη Λέσβου Τάμα στο Γέρο...

«Το Σωματείο “**Η Αναγέννησις**” ιδρύθηκε καταστατικά το έτος 1947. Κυριότερος σκοπός ίδρυσής του η διοργάνωση και πραγμάτωση, κάθε χρόνο, των τριήμερων παραδοσιακών εκδηλώσεων “Το πανηγύρι του ταύρου” προς τιμή του **Αγίου Χαράλάμπους** (Γέρου). Μια υποχρέωση που τηρείται από τότε ανελλιπώς. Προηγούμενα οι εκδηλώσεις γίνονταν από επιτροπή πολιτών. Το πανηγύρι το όνομά του το οφείλει στο ύψωμα «Ταύρος», στο οποίο βρίσκεται το γραφικό ξωκλήσι του Αγίου. Οι εκδηλώσεις πραγματοποιούνται κάθε χρόνο στα χωριά **Πηγή** και **Κώμη**, στην πευκόφυτη περιοχή του **Ταύρου**, στο τέλος του πρώτου δεκαήμερου κάθε **Ιουλίου**. Τις εκδηλώσεις, που είναι πανελλαδικά γνωστές, τις παρακολουθεί πάντα πλήθος κόσμου από διάφορα μέρη του νησιού αλλά και άλλων περιοχών της πατρίδας μας. Η έκδοση αυτού του λευκώματος γίνεται σαν χρέος όλων μας στις επόμενες γενιές με μοναδικό σκοπό τη διάσωση και συνέχιση της παράδοσης και γενικότερα του πολιτισμού της ακριτικής περιοχής μας».

Μ' αυτά τα λόγια ο **Βασίλης Κονταξόπουλος**, πρόεδρος του Δ.Σ. του Σωματείου «**Η Αναγέννησις**» προλογίζει το **140 σελίδων** βιβλίο-λευκωμα «**Τάμα στο Γέρο. Το πανηγύρι του Ταύρου στα χωριά Πηγή και Κώμη Λέσβου**». Το βιβλίο ανοίγει με δυο κείμενα για τα χωριά Πηγή και Κώμη γραμμένα από τον φιλόλογο **Γιώργο Διγιδίκη**. Ακολουθεί μια λαογραφική προσέγγιση του πανηγυριού του Ταύρου στην Πηγή και Κώμη Λέσβου από τον **Γιώργο Αικατερινίδη**, δρ. Φιλολογίας, τ. Διευθυντή Ερευνών Κέντρου Λαογραφίας Ακαδημίας Αθηνών και συστηματικό μελετητή του συγκεκριμένου εθίμου. Ακολουθεί η φωτογραφική παρουσίαση του πανηγυριού με ημερολογιακή σειρά. Ξεκινά με την πρώτη μέρα, Παρασκευή (**στολισμός ταύρου, περιφορά ταύρου, ολονύκτιο γλέντι κ.ά.**), συνεχίζει με τη δεύτερη μέρα, Σάββατο, (**διαγωνισμός ομορφότερων αλόγων, βραβεύσεις νικητών, αναχώρηση καβαλάρηδων για την περιοχή του Ταύρου, εσπερινός, προετοιμασία φαγητού κ.ά.**), και ολοκληρώνεται με την τρίτη ημέρα, την Κυριακή, (**επιστροφή από τον Ταύρο, διαγωνισμός διποδισμού αλόγων, βραδιά πανηγυριού**).

Η έκδοση περιέχει πολύτιμο οπτικοακουστικό υλικό: ένα **DVD** με το **ντοκιμαντέρ** «Το τάμα στο Γέρο» που γυρίστηκε το **1987** από την **ΕΤ1** στα χωριά Πηγή και Κώμη και πραγματεύεται τις τριήμερες παραδοσιακές εκδηλώσεις. Σκηνοθεσία: Άρης Καραϊσκάκης, Κείμενα: Γιώργος Αικατερινίδης, Ειδικός συνεργάτης: Δόμνα Σαμίου.

Επίσης ένα **CD** με **16 παραδοσιακούς τοπικούς σκοπούς** από το αρχείο του χοροδιδασκάλου **Κώστα Αγκοπιάν** όπως: **Καρσιλαμάς, Ζειμπέκικο, Συρτός, Ατάλικος, Κιόρογλου, Αϊσέ, κ.ά.**

Προλογίζει ο Δήμαρχος Λουτροπόλεως Θερμής, **Δημήτρης Καμενής**.

Επιμέλεια ύλης: **Γιώργος Αικατερινίδης, Βασίλης Κονταξόπουλος, Φωτογραφίες: Ηρακλής Μήλας, Γιώργος Αικατερινίδης, Δημήτρης Γιασιιάς, Λάζαρος Ελευθεριάδης, Αχιλλέας Κιαχαγιάς, Μιχαήλ Μαρκάκης**, αρχείο Σωματείου «**Η Αναγέννησις**», αρχείο **Στέλλας Π. Αντωνίου**). Έκδοση Δήμου Λουτροπόλεως Θερμής, **Μυτιλήνη 2010**.

«Λέσβος. Φύση, παράδοση, πολιτισμός, άνθρωποι»

«Νησί καταπράσινο με μεγάλο φυσικό πλούτο, γεωλογικό ενδιαφέρον, σπάνια χλωρίδα και πανίδα, εξαιρετικά σημαντικούς υδροβιότοπους και παραδο-σιακούς οικισμούς που διατηρούν και γιορτάζουν με ιδιαίτερη θερμή γιορτές και πανηγύρια. Η Λέσβος είναι ένα αυτόαρκες νησί με τα ποιοτικά και ονομαστά της προϊόντα, με εργαστήρια λαϊκής τέχνης σε πολλά σημεία του νησιού, αναπαλαιωμένα ελαιοτριβεία, μοναδικά μουσεία αλλά και αρκετούς διατηρημένους αρχαιολογικούς χώρους. Γεωγραφία, φύση, πολι-τισμός, αλλά και ο ανθρώπινος παράγοντας, όλα σε μια αέναη κίνηση συνθέτουν τη φυσιογνωμία του νησιού της Λέσβου, της αρχόντισσας του βορειο-ανατολικού Αιγαίου, του τρίτου σε μέγεθος ελληνικού νησιού και του έβδομου της Μεσογείου.»

Το παραπάνω κείμενο είναι ένα απόσπασμα από το **φωτογραφικό λεύκωμα** που κυκλοφόρησε πρόσφατα η **νομαρχιακή αυτοδιοίκηση Λέσβου** με τον τίτλο «Λέσβος. Φύση, παράδοση, πολιτισμός, άνθρωποι».

Οι φωτογραφίες ανήκουν στο γνωστό Μυτιληνιό ιδιοκτήτη τεχνικής εταιρείας και φωτογράφο **Γιώργο Ιορδάνου** και στο Θεσσαλονικιό βραβευμένο φωτο-γράφο και συγγραφέα **Γιώργο Πούπη**. Το φωτογραφικό υλικό χωρίζεται σε τρεις μεγάλες θεματικές ενότητες, με τους παρακάτω τίτλους: Η Λέσβος σε πράσινο και μπλε, Αλησμόνητος πολιτισμός, Λαϊκή λατρεία, και καλύπτει πολλές πτυχές του φυσικού, του δομημένου και του ανθρωπογενούς περιβάλλοντος της Λέσβου.

Πριν από κάθε ενότητα υπάρχει μικρό εισαγωγικό και κατατοπιστικό κείμενο, ενώ κάποια λογοτεχνικά αποσπάσματα πλαισιώνουν φωτογραφίες διαλεγόμενα μεταξύ τους. Την πολυτελή αυτή έκδοση προλογίζει ο τελευταίος νομάρχης Λέσβου, **Παύλος Βογιατζής**.

Φιλολογική επιμέλεια - επιλογή αποσπασμάτων: **Παναγιώτης Σκορδάς**
Επιμέλεια λευκώματος: **Βαρβάρα Γκιγκιλίνη**

Λεσβιακό Ημερολόγιο

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΙΟΛΙΔΑ

Συνεχίζοντας την μακρόχρονη παράδοση των «Ημερολογίων», ο φιλόλογος **Παναγιώτης Σκορδάς** και οι εκδόσεις «Αιολίδα» ετοίμασαν για το 2011 το νέο «Λεσβιακό Ημερολόγιο». Στις 300 σελίδες του φιλοξενούνται **20 μελέτες**, όλες λεσβιακού ενδιαφέροντος, γραμμένες από έγκριτους ερευνητές, οι οποίες καλύπτουν μια ποικίλη θεματολογία: **ιστορία, αρχαιολογία, λαογραφία, δοκίμιο, εκπαίδευση, γραμματολογία, θέατρο, κινηματογράφο.**

Αναλυτικότερα το Ημερολόγιο ανοίγει με το προλογικό σημείωμα του επιμελητή Παναγιώτη Σκορδά και τους χαιρετισμούς του Σεβασμιότατου Μητροπολίτη Μυτιλήνης κ. Ιακώβου, του Περιφερειάρχη Αιγαίου **Νάσου Γιακαλή** και του Δημάρχου Λέσβου **Δημήτρη Βουνάτσου**. Ακολουθεί μια ενότητα με 30 περίπου φωτογραφίες του γνωστού και καταξιωμένου ζωγράφου και φωτογράφου **Δημήτρη Γέρου** με θέμα τη Λέσβο και ένα αδημοσίευτο κείμενο του αείμνηστου πεζογράφου **Νάσου Θεοφίλου** με τίτλο «Το ποιητικό βλέμμα του Δημήτρη Γέρου».

Οι συγγραφείς του Ημερολογίου είναι: Δημήτρης **Μπούμπας**: «Η διοίκηση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας κατά τον 19^ο αιώνα και οι υπόδουλοι Έλληνες. Ο Δικαστής και Διοικητικός Μαλιάκας Ν. Νιάνιας», Γεώργιος **Παπαπαναγιώτου**: «Η κατάληψη των νησιών του Β.Α. Αιγαίου από τους Γερμανούς (1941)», Άρης **Κυριαζής**: «Ο Μπεκήρ των Δαφίων και ο Καρέκος της Ίσας», Παναγιώτης **Μιχαηλάρης**: «Ο Πρόδρομος Αναγνώστου βιογραφούμενος από τον συμπατριώτη του Τριαντάφυλλο Βασιλέλλη», Στρατής **Αναγνώστου**: «Εθνολογικές αλλαγές στα παράλια της δυτικής Μ. Ασίας το 1881 (Σύμφωνα με μια διπλωματική αναφορά του sir Charles Wilson, στρατιωτικού επιτετραμμένου της Μ. Βρετανίας στη Μικρά Ασία)», Θεοτόκης **Θεοδούλου** και Γιάννης **Κουρτζέλλης**: «Λιμάνια και ναυτικοί δρόμοι στην αρχαία Λέσβο», Βασίλης **Κουμαρέλας**: «Ο πύργος του Buonelmonti, το Taristieri και το μοναστήρι Apostoli. Αναζητώντας τρία ξεχασμένα μεσαιωνικά μνημεία στα βόρεια παράλια της Λέσβου», Δ. Β. **Κοφτερός**: «Μπουρός αρραβώνας, γάμος, αντίγαμος», Στρατής **Μολίνος**: «Το κοντραμπάντο στη Λέσβο», Ανθούλα **Δανιήλ**: «Η παρασημαντική της φύσης. Τρεις φορές η Άνοιξη. Μικρό αφιέρωμα στα 100 χρόνια από τη γέννηση του Οδυσσέα Ελύτη», Στρατής **Πασχάλης**: «Το χρώμα της μελαγχολίας στον Αιολικό λυρισμό», Γιάννης **Κωνσταντέλλης**: «Υπερρεαλιστικά στοιχεία στο πεζογραφικό έργο του Νάσου Θεοφίλου», Αθανάσιος **Καλαμάτας**: «Ο Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης στη “Χαραυγή” της Μυτιλήνης», Σταυρούλα **Λυκιαρδοπούλου**: «Η προσχολική αγωγή στην τουρκοκρατούμενη Λέσβο», Παναγιώτης **Σκορδάς**: «Συμβολή στη Λεσβιακή βιβλιογραφία. Οι εκδόσεις των ετών 2007-2008» και «Αιρετή Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 1994-2010. Οι εκδόσεις της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Λέσβου», Κώστας **Μίσσιος**: «Π.Δ. Πανταζής. Ένας λυρικός οραματιστής, δάσκαλος του ήθους και της προσφοράς», Μαρία **Αναγνωστοπούλου**: «Η συμβολή των εκπαιδευτών στη δημιουργία μαθητικών θεατρικών παραστάσεων στα Σχολεία της Αγίας Παρασκευής Λέσβου», Γιάννης **Μπακογιαννόπουλος**: «“Ταξίδι στη Μυτιλήνη” του Λάκη Παπαστάθη. Η εκπλήρωση ενός χρέους». Το ημερολόγιο κλείνει με μια ενότητα που έχει τίτλο «Η Λέσβος, ο χρόνος, οι άνθρωποι, οι ιστορίες του» και στην οποία στεγάζονται μια σειρά από συλλεκτικά τεκμήρια του παρελθόντος (φωτογραφίες, καρτ-ποστάλ, ληξιαρχικές πράξεις, εξώφυλλα βιβλίων, προγράμματα εκδηλώσεων κ.ά.), με τρεις **γελοιογραφίες** του **Γιάννη Κακαρόνη**, του **Αντώνη Κυριαζή** και του **Μάκη Αζιώτη** που αποχαιρετούν το 2010 και υποδέχονται το 2011 και τα βιογραφικά όλων των συντελεστών του τόμου.

Παγγεραγωγικός Πολιτιστικός Σύλλογος Γέρας Ημερολόγιο 2011: «Ταξίδι στο σχολειό του χθες...»

Ποδιές, ηλικία, γυμναστικές επιδείξεις, μαθητικά συσσίτια, σχολικό θέατρο, μαθητικές εκδρομές, παλιά βιβλία και τετράδια, αείμνηστοι εκπαιδευτικοί και πολλά άλλα υπέροχα ενθυμήματα από την εκπαίδευση στα σχολεία της Γέρας τις περασμένες δεκαετίες, παρελαύνουν μέσα από τις σελίδες του θαυμάσιου ημερολογίου που κυκλοφόρησε ο Παγγεραγωγικός Πολιτιστικός Σύλλογος Γέρας με τον τίτλο «Ταξίδι στο σχολειό του χθες...». Το αρχαιακό υλικό είναι πλουσιότατο και ποικίλο, καλύπτει **όλα τα χωριά της Γέρας** και φέρνει στο φως **πολλές πτυχές της σχολικής ζωής**. Ο φιλόλογος **Τζάνος Στεφανέλλης** γράφει στο προλογικό του σημείωμα: «Οι εικόνες και οι θύμησες από πρόσωπα, στιγμές, σχολεία και τάξεις προέρχονται από όλα τα διδακτήρια της Γέρας, ακόμη κι από αυτά που οι δημογραφικές ανακατατάξεις τα οδήγησαν σε κλεισμό ή συρρίκνωση. Ενδεχομένως, ορισμένοι από αυτούς που εικονίζονται να μην είναι, πλέον,

ανάμεσά μας. Κι όμως, η μνήμη τους είναι και πρέπει να παραμείνει, πάντοτε, ζωντανή. Ζωντανή σαν την αφή της κιμωλίας στα δάχτυλα. Ζωντανή σαν το μπλε και άσπρο της ποδιάς και του τετραδίου, στα μάτια της ψυχής και του μυαλού. Μεθυστική σαν τη φθινοπωρινή βροχή στα πρώτα μαθήματα της χρονιάς ή σαν τη μυρωδιά του σουσαμίνιου κουλουριού και της θρεψίνης λίγο παλιότερα. Ξεκάθαρη σαν τη φωνή των δασκάλων μας την ώρα που παραδίδουν και των συμμαθητών μας όταν απαγγέλλουν το ποίημά τους στη λήξη του σχολικού έτους. Με το ίδιο εκείνο φτερούγισμα στην καρδιά, λίγο πριν μάθουμε τους βαθμούς των διαγωνισμάτων, πριν σηκωθούμε στον πίνακα, για να λύσουμε ένα ακόμη πρόβλημα στα μαθηματικά ή για να κάνουμε μία ακόμη χρονική αντικατάσταση στα αρχαία...».

Παναγιώτης Σκορδάς

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗΣ «Ο ΘΕΟΦΙΛΟΣ»

Ένα ημερολόγιο αγάπης και νοσταλγίας

Φέτος το ημερολόγιο των Μυτιληνίων της Πετρούπολης αναφέρεται στην απλή γυναίκα της Λέσβου, κάνοντας ένα μεγάλο ταξίδι στο χρόνο. Τη γυναίκα που πριν από 50 χρόνια περίπου, με μόχθο και προσπάθεια μεγάλωνε τα παιδιά της, μάζευε τις ελιές από τα χωράφια και ζύμωνε ψωμί στο σπίτι, χωρίς να χάνεται το χαμόγελο από τα χείλη της. **«Γυναίκες της Λέσβου, Ρήγισσες του μόχθου, της αξιοσύνης, της προσφοράς... σε ξύλο τριανταφυλλιάς θα σκαλίσω τα πάθη σας»**, ο τίτλος του

ημερολογίου, με την εικόνα μιας τέτοιας γυναίκας λυγερής που θερίζει τα σπαρτά, χωρίς να αφήνει την κούραση να χαρακώνει το φρέσκο πρόσωπο της. Ο πρόεδρος του Συλλόγου Μυτιληνίων Πετρούπολης, **Αχιλλέας Χιωτέλλης**, μας λέει για το ημερολόγιο αυτό: «Όσοι φύγαμε από τη γη που μας γέννησε, η νοσταλγία διαρκώς μας παρασέρνει σε ταξίδια επιστροφής. Άλλοτε νοερά και άλλοτε πραγματικά ως επισκέπτες. Σε όλες, όμως, αυτές τις επιστροφές, με πόνο διαπιστώνουμε πως στον τόπο μας όλα αλλάζουν. Κάποια λιγοστεύουν και πολλά λείπουν. Κυρίως τα πρόσωπα... διαρκώς ορφανεύουμε. Και τότε η μνήμη νοσταλγικά επιστρέφει και αναζητά θύμησες παλιές, μαρτυρίες και εικόνες, για να γλυκάνει τον καημό της απώλειας. Μια τέτοια επιστροφή επιχειρεί και το φετινό μας ημερολόγιο.»

Ηρωίδες

Ένα ημερολόγιο γεμάτο από ηρωίδες της λεσβιακής υπαίθρου. Ο Αχιλλέας Χιωτέλλης συνεχίζει αναφορικά με το ημερολόγιο: «Με τη βοήθεια πολλών φωτογραφιών και τα λόγια των ποιητών μας, αυτό το ημερολόγιο προσπαθεί να αναστήσει γνώριμες και λατρεμένες μορφές γυναικών των χωριών μας και της εποχής τους. Μορφές που από πάνω τους πέρασαν όλες οι συμφορές αυτού του τόπου: **πόλεμοι, προσφυγιά, ξενιτιά, φτώχεια και ανέχεια**. Όμως **άντεξαν οι ηρωίδες** αυτές και αναδείχθηκαν σύμβολα αγώνα, εγκαρτέρησης, αξιοπρέπειας και προσφοράς. **Τίμησαν τη ζωή τους**. Τιμή και περηφάνια δική μας που είχαμε την τύχη να τις έχουμε μάνες, γιαγιάδες, αδερφές, γυναίκες, γειτόνισσες και συγχωριανές. Ταπεινή έκφραση παντοτινής αγάπης και ευγνωμοσύνης τούτο το ημερολόγιο μας, γι' αυτές τις αγιασμένες μορφές που μας έδωσαν, μας ζέσταναν, μας γλύκαναν και μας ομόρφυναν τη ζωή και την ψυχή μας. Ευχαριστούμε θερμά και όλους εκείνους που με ευαισθησία και αγάπη διέσωσαν το φωτογραφικό αυτό

θησαυρό από τον οποίο εμείς δανειστήκαμε τις εικόνες του ημερολογίου μας.»

Βέβαια δεν είναι μόνο οι φωτογραφίες που τραβάνε το ενδιαφέρον μας, αλλά και οι δυνατοί στίχοι του **Γιάννη Ρίτσου**, του **Διονύσιου Σολωμού**, του **Οδυσσέα Ελύτη**, του **Νίκου Καζαντζάκη**, του **Στρατή Μυριβήλη** και τόσων άλλων που «κοσμούν» τις φωτογραφίες-ντοκουμέντα, όπως θα τις περιγράψαμε. Με μερικούς από αυτούς τους στίχους θα ολοκληρώσουμε την παρουσίαση του ημερολογίου που αξίζει πραγματικά να το βάλετε στο σπίτι σας, αφού είναι σαν ένα κουτί αναμνήσεων από τα πάτρια χόματα, τα ποτισμένα από τον ιδρώτα των γυναικών του: «Ο κόρφος της φουσκώνει από τον πλούτο της προσφοράς, η ψυχή της είναι ένα ανοιχτό κρίνο, ξεχειλισμένο από το μέλι του ήλιου, πάνω στο ήρεμο μέτωπό της, ανάμεσα στα σβέλτα φρύδια ανάφτει το χρυσό αστέρι της αγάπης που φέγγει και οδηγεί... Στρατής Μυριβήλης.»

Λαδά Ταξιαρχούλα

Ο Σύλλογος Μυτιληνίων Πετρούπολης «Ο Θεόφιλος» εντυπωσιάζει για μια ακόμα φορά με την ιδιαίτερη θεματολογία του

Ρήγισσες του μόχθου

**«Με δυο φιλιά της μάνας μου,
με φούχτα γη της γης μου»**

Με μνήμες, θύμησες παλιές και μαρτυρίες, εικόνες που γλυκαίνουν τον καημό της απώλειας υποδέχονται το νέο έτος τα μέλη του Πολιτιστικού Συλλόγου Μυτιληνίων Πετρούπολης «Ο Θεόφιλος», τηλ.: 210-5061881, 6945988649. Στο **καλαίσθητο ημερολόγιό** τους με τίτλο «Γυναίκες της Λέσβου, ρήγισσες του μόχθου, της αξιοσύνης, της προσφοράς», μέσα από παλιές φωτογραφίες επαναφέρουν λατρεμένες, αγιασμένες μορφές γυναικών άλλης εποχής. Όπως τονίζουν: «Μορφές που από πάνω τους πέρασαν όλες οι συμφορές αυτού του τόπου: πόλεμοι, προσφυγιά, ξενιτιά, φτώχεια και ανέχεια... Όμως άντεξαν οι ηρωίδες αυτές της ζωής και αναδείχθηκαν σύμβολα αγώνα, εγκαρτέρησης, αξιοπρέπειας και προσφοράς. **Τιμή και περηφάνια δική μας που είχαμε την τύχη να τις έχουμε τέτοιες μάνες, γιαγιάδες, αδερφές...**»

Γιώργος Κιούσης
Ελευθεροτυπία

Συγχαρητήρια στον **Αχιλλέα**, στην **Ελένη** και στο **υπόλοιπο Δ.Σ** του συλλόγου που κάθε χρόνο μας παρουσιάζουν ημερολόγια, **πραγματικά κοσμήματα φιλολογικού και φωτογραφικού περιεχομένου.**

Η Ο.Ν.Σ.Α και οι Σύλλογοι της Αττικής για το μέλλον της Λέσβου

Την Παρασκευή 22 Οκτωβρίου 2010, συνήλθαν σε σύσκεψη πρόεδροι, μέλη Διοικητικών Συμβουλίων και αντιπρόσωποι των Συλλόγων της ΟΛΣΑ. Αναπτύχθηκε πλούσιος διάλογος πάνω σε όλα τα ζητήματα που αφορούν τη Λέσβο και τους κατοίκους της. Αποφασίστηκε ομόφωνα και συντάχτηκε κείμενο, τα οποία τέθηκαν υπ' όψιν όλων των υποψηφίων Περιφερειάρχων και Δημάρχων τους οποίους καλέσαμε να τοποθετηθούν σε όλα τα θέματα που περιέχονται στο παρακάτω κείμενο. Ανταποκρίθηκαν οι κύριοι Τεντόμας και Πατερέλλης τις απαντήσεις των οποίων και δημοσιεύουμε.

Ακόμα έγινε παρουσίαση, από τον μηχανικό κ. Τ. Στυλιανού, των σχεδίων του Παλλεσβιακού Πνευματικού Κέντρου «ΜΙΛΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ» και αναλυτική ενημέρωση, τα οποία έγιναν αποδεκτά από το σύνολο των παρευρισκομένων. Κατόπιν αυτού προχωράμε στις απαιτούμενες ενέργειες για την ολοκλήρωση των γραφειοκρατικών διαδικασιών και την έναρξη των εργασιών.

Η επιστολή

Πολλά τα ερωτήματα, οι ενστάσεις και οι διαφωνίες που εκφράστηκαν για τον «Καλλικράτη», τη νέα διοικητική μεταρρύθμιση, με την οποία θα διεξαχθούν οι αυτοδιοικητικές εκλογές το φετινό Νοέμβρη. Εμείς οι Λέσβιοι, που οι συνθήκες τα έφεραν και ζούμε μακριά από το αγαπημένο μας νησί, δεν έχουμε ξεχάσει τον τόπο μας και τα όνειρά μας γι' αυτόν παραμένουν ισχυρά. Πέρα από τις διαφωνίες, αυτό που μας προκαλεί και ήταν πάντα ζητούμενο είναι ο περιορισμός στον αναγκαίο συντονιστικό ρόλο του αθηνοκεντρικού κράτους, η ουσιαστική αποκέντρωση και η πραγματική μεταφορά πόρων, που θα φέρει ευκαιρίες ανάπτυξης στην περιφέρεια, στον γενέθλιο τόπο. Όλα αυτά, προϋποθέτουν όραμα και συγκεκριμένους στόχους και ενέργειες για την ποθητή ανάπτυξη. Προϋπόθεση είναι και η διαφάνεια, η δίκαιη κατανομή των πόρων και η διαχείρισή τους. Για το νησί μας προϋποθέτουν ακόμη, πως ο νέος, ένας και μεγαλύτερος δήμος της χώρας, δε θα ξεχάσει το δημότη, όπου και αν αυτός ζει, ακόμη και στο πιο απομακρυσμένο χωριό. Οι Λέσβιοι που ζουν μακριά απ' το νησί και η Ομοσπονδία Λεσβιακών Συλλόγων Αττικής (ΟΛΣΑ), αγωνιούν για το μέλλον του νησιού τους, ενώνουν την αγωνία τους με αυτή των μόνιμων κατοίκων του και ζητούν τη δέσμευση του μελλοντικού δημάρχου και περιφερειάρχη για αυτά που πρέπει να γίνουν, ώστε να αναπτυχθεί η ζητούμενη δυναμική.

Θα είναι διαθέσιμοι να βοηθήσουν όπου κρίνεται αναγκαίο, θα είναι δημιουργικοί κριτές και δεν πρόκειται να ανεχθούν έλλειψη έργου, πισωγυρίσματα, κακοδιαχείριση και προσωπικές πολιτικές. Τα θέματα/προβλήματα τα οποία όλοι οι υποψήφιοι πρέπει να δεσμευθούν πως θα υπηρετήσουν διαχειριζόμενοι με σοβαρότητα και αναζητώντας λύσεις, είναι:

1. **Συγκοινωνίες** με την υπόλοιπη Ελλάδα, λιμάνι Σιγρίου (ελαχιστοποίηση κόστους/χρόνου, ποιότητα).

2. **Εκσυγχρονισμός, προστασία και ανάπτυξη** του πρωτογενούς τομέα παραγωγής και μεταποίησης (λάδι, γάλα, αλιεία).

3. **Περιβάλλον** (προστασία, λύματα επιχειρήσεων κυρίως γαλακτοκομικών να υποχρεωθούν αφού

εγκριθούν οι περιβαλλοντικές μελέτες να τις εφαρμόσουν, ελαιοτριβείων, βιολογικοί καθαρισμοί οικισμών, ανάδειξη οικοσυστημάτων)

4. **Οδικά δίκτυα - βασικές αρτηρίες** (Καλλονή-Σίγρι, διασταύρωση Αγ. Παρασκευής-Πέτρα, Γέρα-Πλωμάρι-Πολιχνίτος-Ταβάρι), κάθετη ενδοεπικοινωνία.

5. **Υγεία** (υποδομές, αίσθημα ασφάλειας, ποιότητα)

6. **Δημόσια Παιδεία** (υποδομές, πραγματική μόρφωση όλων ανεξαιρέτα των παιδιών)

7. **Ενεργειακή επάρκεια**, Α.Π.Ε, γεωθερμία, υδάτινοι πόροι.

8. **Λιμάνια** Πλωμαρίου, Μολύβου (έλεγχος αναγκαιότητας και δυνατοτήτων ανάπτυξης), μαρίνες, αλιευτικά καταφύγια

9. **Τουρισμός**, εναλλακτικές μορφές (ιαματικός, συνεδριακός, αγροτουρισμός).

10. **Πολιτισμική κληρονομιά** (προστασία - ανάδειξη - αξιοποίηση αρχαιολογικών μνημείων, παραδοσιακών οικισμών, μουσεία Θεόφιλου, Τεριάντ, Φυσικής Ιστορίας Βρίσας, αρχαιολογικό Ερεσού)

11. **Ορυκτός πλούτος**.

12. **Σχέσεις** με μικρασιατικά παράλια.

Δεν είμαστε αφελείς και γνωρίζουμε πως δεν κοστίζει στους εμπλεκόμενους με την πολιτική να δεσμευτούν στα παραπάνω, ούτε πως τα προβλήματα θα λυθούν με τις δηλώσεις. Γι' αυτό τονίζουμε πως δε θα παραμείνουμε απαθείς θεατές μετά τις εκλογές, θα συνεχίσουμε να διεκδικούμε τη λύση των προβλημάτων και την πρόοδο του τόπου μας και οι εκλεγέντες θα μας βρουν δίπλα τους ή μπροστά τους.

Το ΔΣ της Ο.Λ.Σ.Α. και οι εκπρόσωποι των Συλλόγων

Οι απαντήσεις των υποψηφίων

30/10/2010

Βασίλης Τεντόμας
Υποψήφιος Περιφερειάρχης βορείου Αιγαίου
Επικεφαλής της περιφερειακής παράταξης
«Με τους πολίτες κόντρα στον καιρό»

Προς ΔΣ ΟΛΣΑ
και εκπροσώπους Συλλόγων Αττικής

Αγαπητοί φίλοι,

Είναι η πρώτη φορά ίσως που απευθύνεστε σε μας για προβλήματα του τόπου, έστω και αν υπήρξαν τα 4 προηγούμενα χρόνια με συνεχή και έντονη δραστηριότητα (αν και εκτός νομ. συμβουλίου) της Νομαρχιακής Αυτοδιοικητικής Κίνησης «**Έχει ρεζέρβα τ' όνειρο**».

Γι αυτό και θέλουμε να σας ευχαριστήσουμε για την ευκαιρία που μας δίνετε να εκφράσουμε τις απόψεις της Περιφερειακής μας Παράταξης «**ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΣ ΚΟΝΤΡΑ ΣΤΟΝ ΚΑΙΡΟ**» λίγο πριν από τις εκλογές της 7^{ης} Νοέμβρη.

Όπως αναφέρετε πολύ σωστά στην επιστολή σας, δεν είμαστε αφελείς και γνωρίζετε πως δεν κοστίζει στους εμπλεκόμενους με την πολιτική να δεσμευτούν για τη λύση των προβλημάτων που απασχολούν τη Λέσβο, ούτε πως τα προβλήματα αυτά θα λυθούν με τις δηλώσεις

Επομένως από την πλευρά μας δεν έχουμε σκοπό να απαντήσουμε στα αιτήματά που θέτετε, αφού η αυτονόητη απάντηση είναι ένα «συμφωνούμε σε όλα», κάτι που θα σας πουν και όλοι οι ανθυποψήφιοί μας.

Εμείς θέλουμε να σας πούμε μόνο τα εξής τρία πραγματάκια:

1. Είναι λυπηρό για τον τόπο ότι η επιστολή σας αυτή, με την παράθεση των προβλημάτων που απασχολούν τη Λέσβο, θα μπορούσε να είχε σταλεί αυτούσια και στις αυτοδιοικητικές εκλογές του 2006 και του 2002 και του 1998 κλπ. Παρά τις μεγαλοστομίες όσων κυβέρνησαν τη χώρα και όσων διαχειρίστηκαν τις τοπικές υποθέσεις της Λέσβου όλα αυτά τα χρόνια, μπορεί να έγιναν κάποια έργα (αλίμονο αν δεν είχαν γίνει) αλλά το βασικό συμπέρασμα είναι ότι μεγάλα έργα υποδομής παραμένουν άλυτα και η αναπτυξιακή καχεξία της περιοχής δεν αναστράφηκε.

2. Στη σημερινή συγκυρία τα πράγματα είναι ακόμη πιο άσχημα, αν ληφθεί υπόψη η τρομερά περιοριστική οικονομική πολιτική που η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ακολουθεί με τις εντολές της Τρόικα. Έτσι μόνο σαν ασυγχώρητη αφέλεια ή απαράδεκτος λαϊκισμός μπορεί να χαρακτηριστεί η προεκλογική παράθεση στόχων και έργων των υποψηφίων, όταν παράλληλα γνωρίζουν τι σημαίνει Μνημόνιο και τι σημαίνει η εξειδίκευσή του στο χώρο της τοπικής αυτοδιοίκησης,

δηλ. τι σημαίνει Καλλικράτης.

3. Στην άσχημη αυτή συγκυρία, εμείς από τη πλευρά μας έχουμε να παραθέσουμε την αταλάντευτη απόφασή μας να αγωνιστούμε «**Με τους πολίτες**», επομένως και με όλους εσάς που χρόνια τώρα παλεύετε για να δείτε τον τόπο που εγκαταλείγατε χωρίς να το θέλετε- πιο όμορφο και πιο ανθρώπινο. Να αγωνιστούμε «**κόντρα στον καιρό**», κόντρα στη μιζέρια που θέλουν να μας επιβάλλουν, κόντρα στις δήθεν αναγκαστικές οικονομικές πολιτικές, που δυστυχώς αντί μπροστά θα πάνε το νησί της Λέσβου αλλά και όλη τη Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου πολλά χρόνια πίσω, κόντρα στο ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας αλλά και κόντρα στα οργανωμένα συμφέροντα και τις πελατειακές σχέσεις.

Δηλαδή υποσχόμαστε να κάνουμε αυτό που κάνουμε χρόνια τώρα, χωρίς να σκεπτόμαστε το πολιτικό κόστος, με ανιδιοτέλεια και πραγματική αγάπη για τον πανέμορφο τόπο μας.

4.11.2010

Παντελής Πατερέλλης
Υποψήφιος Δήμαρχος Δήμου Λέσβου
Επικεφαλής της παράταξης
"Λέσβος, δημιουργική πορεία"

Χαίρομαι για την ολοκληρωμένη πρόταση για το νησί μας την οποία δημοσιεύετε. Μας βρίσκει απολύτως σύμφωνους και στα θέματα που θίγεται και σχεδόν στην ιεράρχηση τους (π.χ. είναι και στο πρόγραμμα μας η ελαχιστοποίηση του κόστους μεταφοράς από και προς το νησί, με την κατασκευή του λιμανιού Σιγρίου και του οδικού άξονα Σίγρι-Καλλονή, Καλλονή-Πέτρα).

Δεν θα δώσουμε εύκολες υποσχέσεις, ότι θα τα πραγματοποιήσουμε όλα και άμεσα. Δεσμεύομαι όμως για την δυναμική και αξιόπιστη (με προτάσεις και μελέτες) διεκδίκηση πόρων από την κεντρική εξουσία.

Διεκδικούμε τα δίκια του νησιού μας, του μεγαλύτερου σε έκταση δήμου της χώρας μας, και με το παραπάνω. Επίσης θεωρούμε αυτονόητη την χρηστή διαχείριση των πόρων, με διαφάνεια στο διαδίκτυο και την δίκαιη αλλά και αποδοτική κατανομή τους. Όπως τονίζεται και εσείς στην επιστολή σας δεν κοστίζει τίποτα να δεσμευτούν οι υποψήφιοι δήμαρχοι για την υλοποίηση και λύση όλων των προβλημάτων. Εμείς θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς και ρεαλιστές.

Όχι μεγάλα λόγια. Καλλίτερα να λέμε λίγα και να κάνουμε πολλά. Γι αυτό θέλουμε να μας κρίνετε και να μας συγκρίνετε με όλους τους άλλους συνδυασμούς και να αποφασίσετε, ποιος μπορεί να ανταπεξέλθει στη δύσκολη αυτή συγκυρία και να πάει το νησί μπροστά. Θέλουμε επίσης να μην παραμείνετε απαθείς θεατές μετά τις εκλογές, αλλά να είστε αυστηροί κριτές μας.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΜΕ ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΗ ΛΕΣΒΟ

«Κυνήγι ψήφων» στην άλλη Ελλάδα

Γνωστοί και άγνωστοι Λέσβιοι, παιδιά της μετεμφυλιοπολεμικής διασποράς, επιχειρηματίες και επιστήμονες φτασμένοι, άνθρωποι με κύρος στις κοινωνίες που ρίζωσαν και μεγάλωσαν. Και που σήμερα σε περιοχές του λεκανοπεδίου Αττικής και σε πολλές άλλες στην υπόλοιπη Ελλάδα συμμετέχουν ως υποψήφιοι στις εκλογές.

Ο Νεκτάριος Βακάλης από το Σύλλογο των Μεσοποτιτών έκανε όλες αυτές τις μέρες μια μοναδική έρευνα μέσω τηλεφώνου και ίντερνετ. Βρήκε και κατέγραψε υποψηφίους από τη Λέσβο στην άλλη Ελλάδα. Τους παρουσιάζουμε γνωρίζοντας ότι πολλούς, ιδιαίτερα στη βόρεια Ελλάδα, δεν τους αναφέρουμε. Αν μη τι άλλο, όμως, για να δείξουμε πως εκτός από τους υποψηφίους στη Λέσβο υπάρχουν κι άλλοι τόσοι, καταπώς φαίνεται, Λέσβιοι υποψήφιοι στην υπόλοιπη χώρα. Τους παρουσιάζουμε κατά περιοχή υποψηφιότητας, αλφαβητικά, καταγράφοντας και τον τόπο καταγωγής του καθενός, σε όσους τουλάχιστον ήταν γνωστός.

Εφημερίδα ΕΜΠΡΟΣ (Νοέμβριος 2010)

Στους δήμους

ΑΓΙΑ ΒΑΡΒΑΡΑ

Γούναρη Άννα (Μεσότοπος)

ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Κούσκος Θεόδωρος (Βρίσα)

Λασκαρίδης Παναγιώτης (Ανεμώτια)

Χατζηδημητρίου Ελένη

Λεοντίου Σοφία (Άντισσα)

Κοκκώνης Παναγιώτης

Τόβα - Νοικοκύρη Ευδοκία (Μεσότοπος)

Δελμημαχίλ Ευθύμιος

Ηρακλέους - Παλαιολόγου Αθανάσιος

ΑΙΓΑΛΕΩ

Σαράντου Αναστάσιος (Κλειώ)

ΒΑΡΗ / ΒΟΥΛΑ / ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗ

Φώτα Όλγα (Βρίσα - Πολιχνίτος)

ΒΥΡΩΝΑΣ

Μουτζουρέλλης Αριστείδης

ΓΑΛΑΤΣΙ

Αλεξόπουλος Νίκος

Βάιος Ρούπης

Δερεδίνης Βασίλης (Άγρα)

Πασβούρης Δημήτρης (Άγρα)

Βακάλη Ελένη (Άγρα - Μεσότοπος)

Βαλελής Παναγιώτης (Άγρα)

Μοιρασγεντής Στέλιος (Πολιχνίτος)

Κακαρώνη Μαρία (Άγρα)

Παντελής Χάρος (Άγρα)

Σκούρα Σοφία (συζ. Τριαντάφυλλου Γιάννη)

Λάζαρη Φρόσω

ΓΛΥΦΑΔΑ

Τάσος Σταύρος, σεισμολόγος - ερευνητής στο Γεωδυναμικό Ινστιτούτο του Εθνικού Αστεροσκοπείου Αθηνών, υποψήφιος δήμαρχος

Ταστάνης Τάσος (Παράκοιλα), αρχιτέκτονας μηχανικός

ΔΑΦΝΗ / ΥΜΗΤΤΟΣ

Αλατζάς Μπάμπης

ΕΛΕΥΣΙΝΑ ΜΑΓΟΥΛΑ

Τσόλης Γεώργιος

«ΕΛΛΗΝΙΚΟ / ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ

Σταυρινός Κώστας (Βρίσα)

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

Χατζηντάνος Ιγνάτιος

Ρεπάνης Νίκος (Μεσότοπος)

Κατραμάδος Κώστας (Μεσότοπος)

Σεφτελής Κώστας

Παναγιώτου Θεοδωρής (Μεσότοπος)

Μακράκη Βάσω

Περαχωρίτη Μαρία - Μάνια

Βούρος Ευστράτιος (Ασώματος)

Ιωσηφέλης Γιώργος (Μεσότοπος)

ΙΛΙΟΝ

Πατερέλης Ιωάννης (Πλωμάρι)

ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ

Κοπριτέλης Απόστολος

Παρασκευά Δέσποινα (Βρίσα)

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ / ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑ

Χάνος Νίκος (Πολιχνίτος)

ΚΗΦΙΣΙΑ / ΝΕΑ ΕΡΥΘΡΑΙΑ / ΕΚΑΛΗ

Παναγοπούλου Βάσια ηθοποιός

ΚΟΡΩΠΙ

Πιπεράς Γαβριήλ (Ερεσός)

ΜΑΡΟΥΣΙ

Πασαδέλης Παναγιώτης

Λεβεντέλης Παναγιώτης

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

Τριανταφύλλου Δημήτριος (Θερμή)

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

Βαμβουρέλλη Μαρία

Μαμώλη Αικατερίνη

Χατζηελευθερίου Νίκος (Πέτρα)

ΝΕΑ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ / ΧΑΛΚΗΔΟΝΑ

Κουντουράς Λίνος

ΦΙΛΟΘΕΗ - ΨΥΧΙΚΟΥ

Οικονομίδης Θεόφραστος, δημοσιογράφος-δήμαρχος

Φιλοθέης, υποψήφιος δήμαρχος

ΠΑΛΑΙΟ ΦΑΛΗΡΟ

Ασημακόπουλος Γιώργος (Ερεσός)

ΠΑΤΜΟΣ

Γρηγόρης Στόικος, δάσκαλος, υποψήφιος δήμαρχος (Αγιάσος)

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Τσολάκης Δημήτριος (Πολιχνίτος)

ΠΕΝΤΕΛΗ (Μελίσσια, Πεντέλη και Νέα Πεντέλη)

Φραγκλίνος Παπαδέλης

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Λούπος Ιωάννης (Αγιάσος)

Τσακίρης Αντώνης (Μεσότοπος)

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

Κοκκαλά Ευμορφία (Μεσότοπος)

Μήλια Ιωάννα

Στις περιφέρειες

ΑΤΤΙΚΗ

Βαμβουρέλλης Θεόφραστος (κεντρικός τομέας)

Καμμένος Γιώργος (Πάμφιλα), μηχανολόγος μηχανικός (κεντρικός τομέας)

Καβαρνός Εμμανουήλ (Πλωμάρι) (ανατολικός τομέας)

Ευστρατίου Σπυρίδωνας (νότιος τομέας)

Καλλιπολίτη Θεοδώρα (κεντρικός τομέας)

Κουτσουρίδου - Δουκάκη Αικατερίνη

(ανατολικός τομέας)

Σαμιακού Νεφέλη

ΚΡΗΤΗ - ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

ΡΕΘΥΜΝΗΣ

Βερβερίδης Κώστας, υποψήφιος αντιπεριφερειάρχης

Η επιστολή προς δημοσίευση εκείνες τις μέρες του Νεκτάριου Βακάλη που εστάλη σε ένα πολύ μεγάλο αριθμό συμπατριωτών μας, με τα ονόματα και τους υποψήφιους συνδυασμούς που αφαιρέσαμε τώρα μετεκλογικά, ξεκινούσε ως εξής:

Αγαπητοί φίλοι συντοπίτες,

Σε όλες σχεδόν τις περιοχές του Λεκανοπεδίου Αττικής και σε πολλές άλλες στην υπόλοιπη Ελλάδα βάζουν υποψηφιότητα συμπατριώτες μας γνωστοί ή άγνωστοι σε μας.

Σας προτείνω και σας **καλώ** να τους **υποστηρίξετε** για να **αποκτήσουν** και να **αποκτήσει και ο γενέθλιος τόπος μας ισχυρότερη φωνή και αντιπροσώπευση** σε κάθε γωνιά της επικράτειας.

Μακάρι αυτό το **Λεσβιακό χρώμα** και ο **πολιτισμός** που όλοι επαινούμε και **υπηρετούμε, να βρει γόνιμο έδαφος σε όλες τις διοικήσεις** των δήμων και των περιφερειών και να **διαδοθεί** περισσότερο.

Σε αυτή την κατάσταση ονομάτων που έλκουν την καταγωγή τους ή έχουν ταυτιστεί απολύτως με το νησί μας θα βρείτε πολλούς και διαφορετικούς συνδυασμούς.

Σίγουρα υπάρχουν **πολλές ελλείψεις** ή **«αδικούνται»** ίσως περισσότερο κάποιοι πολιτικοί σχηματισμοί.

Το **ψάξιμο** όμως στο internet, οι τηλεφωνικές επικοινωνίες και τα **εκατοντάδες** ερωτήματα σε φίλους συμπατριώτες απέφεραν αυτά τα αποτελέσματα έως την Πέμπτη 4 Νοεμβρίου.

Ψηφίστε **ικανούς ανθρώπους** και **συνυπολογίστε** και το κριτήριο της κοινής μας καταγωγής.

Καλές αυτοδιοικητικές εκλογές με το βλέμμα και την έννοια μας στραμμένα στο όμορφο νησί μας, τη Λέσβο. Ευχή όλων μας είναι να γίνει ο τόπος μας καλύτερος. Το αξίζει!

Μας έκλεψαν το χαμόγελο...

Αφήσαμε πίσω την Ομόνοια και πήραμε την Αιόλου, περπατώντας παρέα με την Κλειώ να τα λέμε. Είχαμε καιρό να βρεθούμε. Μόλις είχε επιστρέψει από το εξωτερικό. Πάνω στην κουβέντα μας, κάποια στιγμή, τη ρώτησα με μια δόση απορίας: «*Δεν ξέρω, ρε Κλειώ, αν είναι η εικόνα θολή ή η ματιά μου; Εσύ τί λες;*»; Έδειξε να την ξάφνιασα. «*Κι εμένα, τελευταία, οι άνθρωποι γκριζοί μου φαίνονται, σαν τα κτίρια αυτής της πόλης. Τι συμβαίνει αλήθεια; Ξυπνάς το πρωί, βάζεις τηλεόραση ν' ακούσεις τις ειδήσεις και χαλάει η διάθεσή σου. Βγαίνεις έξω κι αντικρίζεις μια πόλη με πολίτες κατσούφηδες, επιθετικούς και σκυθρωπούς. Δίχως ένα χαμόγελο, δίχως μια καλημέρα. Γιατί δεν χαμογελάνε πια οι άνθρωποι; Τους έκλεψαν το χαμόγελο;*»; Μου απάντησε με παράπονο, σα να μονολογούσε, η φίλη μου.

«*Η χώρα μας πάει κατά διαόλου*», πήρα να της εξηγήω, «*η ανεργία καλπάζει, οι επιχειρήσεις κλείνουν, οι νέοι δεν έχουν μέλλον, για τον κόσμο, όπως όλα δείχνουν, έρχονται μαύρες μέρες. Αισιοδοξία πουθενά. Είναι κι αυτή η πόλη, δε βλέπεις; Σκουπίδια και βρωμιά παντού. Η ασχήμια καλύπτει την όποια ομορφιά της κι οι άνθρωποι αυτή την ασχήμια τη μεταφέρουν μαζί τους, παντού, ακόμα και στο βηματισμό. Όσο πιο αργό το βήμα, τόσο πιο πολλά βλέπεις, τόσο πιο φριχτή και η ασχήμια. Έχει γίνει συνήθεια πλέον, όλοι να παρκάρουν στα πεζοδρόμια κλείνοντας διαβάσεις πεζών και αναπήρων, να πετάνε σκουπίδια στο δρόμο, να καπνίζουν στα μούτρα του άλλου... Τα πεζοδρόμια-αν τούτα 'δω λέγονται πεζοδρόμια...- είναι αφιλόξενα. Οι πεζοί υποφέρουν αφού αυτοκίνητα, μηχανάκια, στύλοι, ταμπέλες και σκουπίδια τους κλείνουν τον δρόμο. Είναι πεζόδρομος τούτος εδώ, για πες μου;*»;

«*Εξώ, φίλε μου, έχουν δρόμους πεντακάθαρους, κτίρια που λάμπουν, ανθρώπινα πεζοδρόμια χωρίς εμπόδια, σίχλες, γόπες και σκουπίδια... Άπλετους χώρους πράσινου μες στην πόλη. Έβλεπα οδηγούς να σταματάνε στις διαβάσεις πεζών. Λωρίδες προτεραιότητας ελεύθερες να περνάνε αβίαστα λεωφορεία κι ασθενοφόρα. Πολίτες με χαμόγελο και ευγένεια. Δημόσιες υπηρεσίες χωρίς ουρές, Υπαλλήλους να κάνουν το παν να σε εξυπηρετήσουν (με χαμόγελο). Τώρα που επέστρεψα, κατάλαβα ότι εδώ η κοινωνία μας παράγει πλέον θυμωμένους ανθρώπους έτοιμους να ξεσπάσουν ο ένας στον άλλον. Έχουμε ενοχοποιήσει τα πάντα, το χαμόγελο, την ευγένεια, τη*

συμπεριφορά, την ελπίδα... Σα να φοβόμαστε να γίνουμε καλύτεροι... Η επιθετικότητα κι η βαρβαρότητα εκδηλώνονται παντού σε ποικίλες στιγμές με ποικίλους τρόπους. Οι περισσότεροι δεν αγαπάμε αυτό που κάνουμε και η μίζερια, ξέρεις, είναι μεταδοτική. Έχουμε χάσει την ανθρωπιά μας... Να σου πω, όμως, ότι η αλλαγή είναι εφικτή. Ξεκινάει από εμένα και σένα. Από εμάς εξαρτάται. Τα πάντα γίνονται από εμάς και καταλήγουν σε μας». Την άφησα να ξεσπάσει, να λέει, να λέει... σίγουρα με το δικίο της. **Πώς να διακόψεις μια ψυχή που μιλάει...**

«Έτσι είναι, Κλειώ μου, μέσα σε τούτη τη μίζερια που ζούμε που όσο τη βιώνουμε τόσο μας χαλάει, που όλο και πιο πολύ νιώθουμε να εισβάλλει στη ζωή μας, μη έχοντας τι άλλο να κάνουμε, τουλάχιστον, ας κλείσουμε τα μάτια κι ας ονειρευτούμε! Ας βρούμε τρόπους να γλυκάνουμε τις σκέψεις μας, να τις ομορφύνουμε, καταφεύγοντας ακόμα και... σε ψευδαισθήσεις. Αυτό που μας λείπει εδώ, καλή μου, είναι η αισθητική. **Αν αυτή την αισθητική αρχίσουμε να την βλέπουμε γύρω μας, στους δρόμους, στα πάρκα, στην πόλη, σίγουρα, θα φτιάξουμε και τη δική μας.**»

Και μ' αυτές τις έμμενες σκέψεις, ανάμεσα στη σκοτεινιά και το χαμόγελο, το άσπρο και το μαύρο της ψυχής, μ' ένα, σχεδόν ενοχικό αίσθημα, πριν χωρίσουμε, στρέψαμε τη ματιά μας ψηλά, βάλαμε το χέρι αντήλιο κι αντικρίσαμε, ανάμεσα σε κεραίες, καλώδια και μπουγάδες, την Ακρόπολη περήφανη να μας χαμογελά... ειρωνικά...

Στράτος Λουκάκης

Πως μπορείς να πεις όχι σε μία τέτοια πρόκληση;

Η ζωή μας είναι γεμάτη από προκλήσεις. Και η συμμετοχή στα κοινά του τόπου που γεννήθηκες, μεγάλωσες και αγάπησες είναι μία από αυτές. Όταν μάλιστα σου δίνεται η ευκαιρία για ουσιαστική συμμετοχή και συμβολή, τότε **δεν μπορείς να πεις όχι**. «Μα είσαι πολλή μικρή και ο δήμος αρκετά μεγάλος» έσπευσαν κάποιοι να σχολιάσουν άκουσμα της υποψηφιότητας μου. «Η διοίκηση του δήμου είναι μία συλλογική προσπάθεια, όπου η εμπειρία των παλαιότερων μπορεί να συναντηθεί με τον ενθουσιασμό των νέων και να κάνουν σπουδαία πράγματα», απάντησα. Δεν είχα χρόνο για χάσιμο και από τη στιγμή που ο -δήμαρχος πλέον- **Αντώνης Καμπάκας** έδωσε σύνθημα ανανέωσης, έβαλα όλες μου τις δυνάμεις στην κοινή προσπάθεια.

Οι σπουδές μου στο τμήμα **Κοινωνικής Πολιτικής του Παντείου Πανεπιστημίου**, η καταγωγή μου, και η συμμετοχή μου στην έντονη επιχειρηματική δραστηριότητα της οικογένειάς μου ήταν το έναυσμα για να έρθω πιο κοντά στον τόπο μου και στους ανθρώπους

του. Δυστυχώς, με πίκρα διαπίστωσα την **απουσία** των νέων από την Τοπική Αυτοδιοίκηση. «Απουσία συνειδητή ή επειδή κάποιοι θεωρούν πως δεν έχουν να προσφέρουν τίποτα;», σκέφτηκα. Αυτό ήταν... Όφειλα να **βάλω κι εγώ το δικό μου λιθαράκι στην κοινή προσπάθεια** για ένα δήμο φιλικό προς τους πολίτες, με φρέσκες ιδέες και όραμα για το αύριο.

Θα μπορούσα να κάνω λόγο για θεσμικές αλλαγές, μεγαλεπήβολα σχέδια, διαχωριστικές γραμμές με το παρελθόν και ώρες ευθύνης. Αλλά «τι δουλειά έχουν αυτές οι γραφικότητες στο λεξιλόγιο ενός νέου ανθρώπου;» αναρωτήθηκα.

Το **μέλλον** είναι αυτό που πρέπει να κοιτάμε και η ζωή σε ένα δήμο -όσο μεγάλος ή μικρός κι αν είναι- γίνεται καλύτερη μέσα από απλά, καθημερινά πράγματα. Από έναν χορευτικό σύλλογο ή μία θεατρική ομάδα για παιδιά, μέχρι έναν χώρο που οι άποροι ή τα άτομα με αναπηρία θα νιώθουν σπίτι τους. Από δύο μασκέτες σε ένα σχολείο, μέχρι μία καινούρια τσουλήθρα στην πλατεία. Πράγματα που φαντάζουν ασήμαντα κι όμως είναι τόσο σημαντικά, χρήσιμα και απτά στην καθημερινότητα όλων. Η ζωή μας σήμερα κυλάει τόσο μα τόσο γρήγορα. Όμως η ταχύτητα δεν είναι χαρακτηριστικό γνώρισμα των νέων και σκεπτόμενων ανθρώπων; **Προτρέπω** τους νέους του νησιού μας να βγουν μπροστά **Η πρόκληση είναι μπροστά μας. Θάρρος, αγάπη για τον τόπο και όρεξη για δουλειά θέλει...**

Δέσποινα Σ. Παρασκευά

Δημοτική Σύμβουλος Καισαριανής
(πρόεδρος νομικού προσώπου κοινωνικής πολιτικής)

Η Δέσποινα είναι από την **Βρίσα** Λέσβου και στο πρόσωπό της **συγχαίρουμε** όλους τους νέους **υποψήφιους** που **συμμετείχαν** στις εκλογές. **Ελπίζουμε** ότι περισσότεροι νέοι θα συμμετέχουν σε **όλες** τις εκλογικές διαδικασίες της κοινωνικής μας ζωής και **φυσικά το ίδιο** ενεργά στους **συλλόγους** τους και την **ΟΛΣΑ** θέτοντας και **υποψηφιότητα**.

Αλλαγή Γεν. Γραμματέα της ΟΛΣΑ

ΔΕΛΤΙΟΤΥΠΟΥ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΟΛΣΑ, στην συνεδρίαση της την **Τετάρτη 29 Δεκεμβρίου 2010**,

Ο νέος γραμματέας

έκανε δεκτή την **αίτηση παραίτησης** του Γενικού Γραμματέα της κ. **Νίκου Παπαϊωάννου**. Ο επί σειρά ετών Γενικός Γραμματέας της ΟΛΣΑ μετά την συνταξιοδότησή του από την εργασία του παραμένει μεγάλα χρονικά διαστήματα στη Λέσβο, γεγονός το οποίο δεν του επιτρέπει να ανταποκρίνεται

στις αυξημένες υποχρεώσεις που απορρέουν από το παραπάνω αξίωμα (όπως φαίνεται και από την επιστολή παραίτησης). Στη θέση του εξελέγη ομόφωνα ο κ. **Γιάννης Μαντάς** από το Σύλλογο των Μεσοποτιτών.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

**Προς τον Πρόεδρο
και τα μέλη του Δ.Σ. της Ο.Λ.Σ.Α.**

Αγαπητοί φίλοι,

Όπως γνωρίζετε, περίπου εδώ και ένα χρόνο σταμάτησα να εργάζομαι λόγω συνταξιοδότησης. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να αυξηθεί ο ελεύθερος χρόνος μου. Στην αρχή πίστεψα ότι θα μου δινόταν η ευκαιρία να ασχοληθώ περισσότερο με δραστηριότητες σχετικές με την ΟΛΣΑ.

Όμως από ότι φάνηκε στην πράξη, περνά μεγάλα χρονικά διαστήματα στην Λέσβο, πράγμα το οποίο έχει σαν αποτέλεσμα να μην μπορώ να ανταποκριθώ στα καθήκοντα του Γεν. Γραμματέα, θέση την οποία κατέχω εδώ και αρκετά χρόνια. Γι αυτό μετά από ώριμη σκέψη **σας υποβάλλω την παραίτησή μου από την θέση του Γενικού Γραμματέα**. Άλλωστε, είναι καιρός και νεώτεροι έχουμε αρκετούς και άξιους, να αναλάβουν υπεύθυνες θέσεις.

Να είστε βέβαιοι ότι και από την θέση του απλού μέλους του Δ.Σ., θα καταβάλλω κάθε δυνατή προσπάθεια για την επίτευξη των στόχων της ΟΛΣΑ και ιδιαίτερα για την ανέγερση του Παλλεσβιακού Πνευματικού Κέντρου «ΜΙΛΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ», που απ' ότι φαίνεται, πλησιάζει ο καιρός για να ξεκινήσουμε την υλοποίηση του οράματος του αείμνηστου Μίλητη.

Σας ευχαριστώ όλους για την μέχρι τώρα **άριστη συνεργασία**, αλλά και όλα τα προηγούμενα Διοικ. Συμβούλια, τους Συλλόγους και όλους τους συμπατριώτες μας. Σ' αυτήν την δύσκολη περίοδο που οι εργαζόμενοι και τα λαϊκά στρώματα της χώρας μας δέχονται ολομέτωπη επίθεση με στόχο την υποβάθμιση της ποιότητας της ζωής τους, αλλά και μετά την εφαρμογή του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», πιστεύω ότι η αρουσία

μας ως συντοπίτικου κινήματος (ΟΛΣΑ Σύλλογοι), αποκτά **ιδιαίτερη σημασία** για την **ανάδειξη** και **διεκδίκηση** όλων των **αιτημάτων** που αφορούν την Λέσβο και τους κατοίκους της.

Γι αυτό εύχομαι σε όλους καλή δύναμη και με γνώμονα τα παραπάνω να επιδιώξουμε τη **βελτίωση** της λειτουργίας των Συλλόγων μας, των σχέσεων μεταξύ τους αλλά και με την ΟΛΣΑ, με **ιδιαίτερη έμφαση** στην **οργάνωση** και **δραστηριοποίηση** της Λεσβιακής Νεολαίας.

**Με
εκτίμηση
Νίκος
Παπαϊωάννου
Γενικός
Γραμματέας της
ΟΛΣΑ**

Ο Νίκος Παπαϊωάννου δίπλα στον πρόεδρο της ΟΛΣΑ στην περσινή κοπή της πίτας μας

ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Ο **πανελλήνιος καταξιωμένος Λέσβιος** συγγραφέας, ποιητής, δοκιμογράφος και ερευνητής **Δημήτριος Νικορέτζος**, **δώρισε** στην Ομοσπονδία Λεσβιακών Συλλόγων Αττικής σημαντικά βιβλία από το μεγάλο έργο του.

Συγκεκριμένα:

α) από το έργο του «**ΚΟΠΑΝΟΣ Ο ΡΩΜΗΟΣ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ**»

1) 48 χρυσοδερμάτους τόμους (16 σειρές) της πρώτης έκδοσης του έργου και

2) 72 χρυσοπανόδετους τόμους (24 σειρές) της δεύτερης έκδοσης του ίδιου έργου. Συνολικά 120 χρυσοδέτους τόμους (40 σειρές).

β) 50 τόμους του δοκιμιακού έργου του «**Αξονική τομογραφία του ποιητικού λόγου**».

Ευχαριστούμε θερμά από τα βάθη της καρδιάς μας τον συγγραφέα μας, που **τον έχουμε κοντά μας** στις πρωτοβουλίες που παίρνει η ΟΛΣΑ για την ανοικοδόμηση του **Πνευματικού Παλλεσβιακού Κέντρου «Μίλητη Παρασκευαΐδης»** και ευχόμαστε η προσφορά του να βρει μιμητές.

Το Διοικητικό συμβούλιο της ΟΛΣΑ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ 2010

Την Κυριακή 28 Νοεμβρίου 2010 η Ομοσπονδία μας γιόρτασε μαζί με τις άλλες Ομοσπονδίες των νησιών του Β. Αιγαίου την απελευθέρωσή μας από τους Τούρκους. Την διοργάνωση των εκδηλώσεων φέτος είχε η

Ομοσπονδία των Σαμιακών

Συλλόγων. Παρευρέθηκαν αντιπροσωπείες από τις Ομοσπονδίες **Σάμου, Λέσβο, Λήμνου, Ψαρών** και **Χίου.**

Τη σημαία της ΟΛΣΑ συνόδευσαν **νέοι του συλλόγου Αγρας** ντυμένοι με παραδοσιακές Λεσβιακές στολές.

Στις 10.15πμ έγινε η δοξολογία στο εκκλησάκι του **Αγ. Ελευθερίου της Μητρόπολης Αθηνών,** όπου εκφωνήθηκε ο καθιερωμένος πανηγυρικός της ημέρας.

Αμέσως μετά πραγματοποιήθηκε **κατάθεση στεφανιών στο Μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη** και στη

συνέχεια πήγαμε όλοι μαζί στο ξενοδοχείο **ΑΜΑΛΙΑ** όπου προσφέρθηκε καφές και γλυκά. Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν: ο βουλευτής Ν. Σάμου κος **Βαρίκος** και ο βουλευτής κ. **Γρ. Νιώτης** εκ μέρους

της κυβέρνησης, ο συμπατριώτης μας κ. **Ι. Τραγάκης** εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. **Γιώργος Καστρινάκης** εκ μέρους της Νομαρχίας Αθηνών, πρόεδροι των Ομοσπονδιών των νησιών του Αιγαίου, πρόεδροι και αντιπρόσωποι Συλλόγων και Αιγαιοπελαγίτες.

Από τη Λέσβο παρευρέθηκε στην εκδήλωση ο νεοεκλεγείς δήμαρχος του νέου δήμου Λέσβου κ. **Δ. Βουνάτσος** και ο τέως βουλευτής και ευρωβουλευτής κ **Στρ. Κόρακας.** Στη συζήτηση που πραγματοποιήθηκε στον καφέ, εκφράστηκε η διάθεση όλων για συνεργασία και για κοινή προσπάθεια με σκοπό την αντιμετώπιση των προβλημάτων του νησιού, στις δύσκολες εποχές που έρχονται για όλους μας.

Εφέτος η Ομοσπονδία μας **δεν πραγματοποίησε ξεχωριστή εκδήλωση** όπως κάνει κάθε χρόνο μιας και τα **χρονικά περιθώρια** ήταν **πολύ στενά** λόγω των Δημοτικών και Περιφερειακών εκλογών που συνέπεσαν με την ημερομηνία της επετείου αλλά και για **οικονομικούς λόγους** μιας και επίκειται η έναρξη των οικοδομικών εργασιών για το Πολιτιστικό Λεσβιακό Κέντρο «Μίλτης Παρασκευαΐδης».

Ελπίζουμε του χρόνου, το νέο Δ.Σ. που θα αναδειχθεί το Μάιο, να **πραγματοποιήσει** εκδήλωση, **τιμώντας** την απελευθέρωση του νησιού μας, εφάμιλλη των προηγούμενων ετών!

Παπουτσή Μαρία

ΘΕΜΑΤΑ ΕΠΟΜΕΝΩΝ ΤΕΥΧΩΝ

Ελύτης - Παρασκευαΐδης

Αφιέρωμα για τα εκατό χρόνια από τη γέννηση του **νομπελίστα** μας **Οδυσσέα Ελύτη** και του σπουδαίου **Λέσβιου πνευματικού ανθρώπου** και ευεργέτη μας, **Μίλτη Παρασκευαΐδη** (1911-2011).

Μανώλης Καμβουσέλλης

Μια πολύ σημαντική τιμή και επιβράβευση έλαβε από τον Πρόεδρο των ΗΠΑ, **Μπαράκ Ομπάμα,** ο **Μανώλης Καμβουσέλλης** ή Κέλλης (Manolis Kellis) που πριν από δύο μήνες τιμήθηκε σε ειδική εκδήλωση μαζί με άλλους 84 νέους επιστήμονες (**ο μόνος Έλληνας**) για το ερευνητικό του έργο. Τη μεγάλη διάκριση του τέκνου της **Άντισσας** που διαπρέπει στο παγκόσμιας ακτινοβολίας **Τεχνολογικό Ινστιτούτο της Μασαχουσέτης,** το γνωστό MIT, στον τομέα της Βιοπληροφορικής, ανέδειξε στο τελευταίο της φύλλο η **«Ηχώ της Άντισσας».**

Γαβριήλ Χονδρέλλης

Γεννήθηκε στο **Μεσότοπο** Λέσβου το 1974 και το 1979 μαζί με την οικογένεια του εγκαθίσταται μόνιμα στην Αθήνα. Είναι απόφοιτος της **Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών** με πτυχίο στη **ζωγραφική** και στη **γλυπτική** ενώ έχει παρακολουθήσει μαθήματα **αγιογραφίας, ψηφιδωτού και χαρακτικής.** Το 2007 βραβεύτηκε με το **1ο βραβείο στην Ελλάδα** και **3ο στην Ευρώπη** από το **Ευγενίδιο Ίδρυμα** στον εικαστικό διαγωνισμό της **Europlanet** για το διάστημα.

Ρηνιώ Κυριαζή

Μια νέα ταλαντούχος ηθοποιός από την **Καλλονή.** Είναι απόφοιτος του **Παιδαγωγικού τμήματος του Πανεπιστημίου Αθηνών** και της **δραματικής Σχολής του Εθνικού θεάτρου.** Εφέτος το χειμώνα ήταν με τον **Διονύση Σαββόπουλο** στο Μέγαρο Μουσικής με το έργο **«Για να γίνει ο κόσμος καλύτερος»** και τώρα προετοιμάζει ένα σύγχρονο γερμανικό θεατρικό έργο για την άνοιξη. **Διδάσκει** στη **σχολή θεάτρου της Νέλης Καρα** και στη **σχολή Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.**

Βασίλης Βασίλας

Ο συμπατριώτης μας με καταγωγή από το **Μεσότοπο** ζει στο Σίδνεϊ με την οικογένειά του και εργάζεται ως καθηγητής Αγγλικής φιλολογίας σε σχολείο δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. **Έχει συγkenτρώσει και έχει εκδώσει σε λεύκωμα με τίτλο «Ταξίδια της Αβεβαιότητας και της Ελπίδας» («Journeys of Uncertainty and Hope»)** **φωτογραφίες και μαρτυρίες Λέσβιων μεταναστών στην Αυστραλία.** Έως σήμερα έχει εντοπίσει και καταγράψει περισσότερους από 750 Μυτιληνιούς μετανάστες και η προσπάθεια συνεχίζεται σε όλες τις πολιτείες της Αυστραλίας.

Φαίδων Θεοφίλου

Την λίστα με τις επιλογές των αναγνωστών-επισκεπτών του για τα **πέντε καλύτερα βιβλία του 2010,** ανακοίνωσε το δίκτυο πολιτιστικής ενημέρωσης και δημιουργίας **Acidart.gr.** **Ανάμεσά τους και το βιβλίο του Μυτιληνιού Φαίδωνα Θεοφίλου, Η Νεκροφάνεια του πέους,** εκδόσεις **Αλεξάνδρεια.**

Λίλη Λαμπρέλλη

Γεννήθηκε στον Πειραιά και κατάγεται από τη **Λέσβο.** Σπούδασε **νομικά** στην Αθήνα, στις Βρυξέλλες (**Δίκαιο Πυρηνικής Ενέργειας** και **μουσική** και εργάζεται ως **μεταφράστρια** στην **Ευρωπαϊκή Ένωση.** Έχει γράψει δέκα βιβλία(τα οκτώ για παιδιά). Από το 1998 ασχολείται με την αφήγηση παραμυθιών. Είναι μέλος του **"Atelier des conteurs"** του **Henri Gougaud,** στο Παρίσι, και της βελγικής ομάδας αφηγητών **"Passeurs d' Histoires"**.

ΜΑΡΜΑΡΑ

ΝΙΚΟΛΗΣ

www.marmara-nikolis.gr

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ, ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ & ΕΜΠΟΡΙΑ ΜΑΡΜΑΡΟΥ - ΓΡΑΝΙΤΗ

Εξειδίκευση στην επιτυχή ολοκλήρωση μεγάλων και μικρών έργων

Η υψηλή τεχνογνωσία, η μακρόχρονη πείρα, το ειδικευμένο προσωπικό και ο εξοπλισμός μας σε μηχανήματα σύγχρονης τεχνολογίας διασφαλίζουν την τήρηση των προδιαγραφών, την άριστη ποιότητα υλικών και μαρμαρικών εργασιών, ανταγωνιστικές τιμές και την ταχεία παράδοση των έργων που αναλαμβάνουμε.

Κατασκευές κατά παραγγελία σύμφωνα με τις ανάγκες των έργων, κοπές ειδικών διαστάσεων από όγκους μαρμάρου, αυθεντική σχεδίαση - παραγωγή πλακιδίων μαρμάρου, σχιστικά, αμμοβολή, χτυπητά μάρμαρα κ.ά.

Αμμοβολή σε οποιαδήποτε μορφή μαρμάρου από τελαρόπλακα ή άλλη διάσταση

Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΜΑΣ ΕΧΕΙ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΘΕΙ ΚΑΤΑ ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΡΟΤΥΠΟ EN ISO 9001:2008

ΜΑΡΜΑΡΑ ΝΙΚΟΛΗΣ ΕΠΕ

Λ. ΚΥΜΗΣ & ΟΡΤΑΝΣΙΑΣ 5, 136 71 ΑΧΑΡΝΕΣ • ΤΗΛ.: 210 2406022, FAX: 210 2441077

e-mail: info@marmara-nikolis.gr